

LUNI, 4 MAI 2009

PREZIDEAZĂ: DOMNUL PÖTTERING

Președinte

(Ședința a fost deschisă la ora 17.05)

1. Reluarea sesiunii

Președintele. – Declar redeschisă ședința întreruptă vineri, 24 aprilie 2009.

2. Declarațiile Președinției

Președintele. – Doamnelor și domnilor, acum câteva zile am sărbătorit cea de-a cincea aniversare a celei mai mari extinderi din istoria Uniunii Europene. La 1 mai 2004, șaptezeci și cinci de milioane de persoane din zece țări din Europa Centrală și de Est și din zona Mării Mediterane – și anume Estonia, Letonia, Lituania, Polonia, Republica Cehă, Slovacia, Ungaria, Slovenia, Malta și Cipru – și-au exprimat bucuria de a deveni cetățeni ai Uniunii Europene. Această extindere a fost urmată în 2007 de aderarea României și Bulgariei.

Acest eveniment a reprezentat unul din cele mai mari progrese din era contemporană. După asuprirea de șaizeci de ani suferită de populația din Europa Centrală și de Est, extinderea UE a reprezentat reunificarea continentului nostru, în spiritul libertății, al democrației, al legilor și al respectului pentru drepturile omului și demnitatea umană. În urma acestui proces, UE și-a consolidat puterea, diversitatea și bogăția culturală. Procesul de extindere a fost și este o experiență fructuoasă pentru fiecare stat membru, dar și pentru întreaga Uniune Europeană.

La cinci ani de la acest moment istoric, extinderea s-a dovedit a fi un mare succes pentru UE. Uniunea ocupă un loc din ce în ce mai important în viața cotidiană a cetățenilor săi. După sclavia comunistă, procesul de extindere a transformat democrația în realitate și a consolidat stabilitatea la nivel continental. Extinderea Uniunii Europene a contribuit la creșterea nivelului de trai din noile state membre și a reprezentat un stimulent puternic pentru întreaga economie europeană, pentru că și vechile state membre beneficiau de pe urma noilor oportunități de export și investiții și aveau la dispoziție o piață mai mare. În esență, aderarea celor douăsprezece țări a consolidat poziția UE pe plan internațional și i-a accentuat importanța politică și economică la nivel mondial.

În cei cinci ani care au trecut de la extindere, Parlamentul European și celelalte instituții ale Uniunii Europene au reușit să își integreze noii membri. Am învățat să facem compromisuri și să colaborăm îndeaproape. Cu toate acestea, lărgirea și diversificarea Uniunii Europene impun o cooperare mai apropiată și o putere mai mare de acțiune.

Tratatul de la Lisabona conține principalele reforme de care avem nevoie pentru a adapta instituțiile UE la consecințele extinderii și pentru ca aceste instituții să poată face față noilor provocări. Chiar dacă discuția privind ratificarea Tratatului de la Lisabona nu s-a încheiat încă, trebuie să avem încredere că la începutul anului viitor vom obține un rezultat bun și sperăm ca rezultatul de miercurea viitoare din senatul ceh să fie unul pozitiv.

(Aplauze)

Doamnelor și domnilor, trebuie să fim mândri că astăzi facem parte din această comunitate. După cum este menționat și în Declarația de la Berlin din 25 martie 2007: „ne-am unit pentru binele nostru”. Avem de ce să fim mulțumiți și recunoscători.

Trebuie să ne îndreptăm acum atenția asupra unui fapt destul de îngrijorător: ne preocupă profund situația tragică a jurnalistei iraniano-americană Roxana Saberi, care a fost acuzată de spionaj pentru Statele Unite și condamnată la opt ani de închisoare, iar în prezent se află în închisoarea Evin din Teheran. În numele Parlamentului European, doresc să mă alătur președintelui Consiliului Europei și președintelui Statelor Unite și să solicit eliberarea imediată și necondiționată a Roxanei Saberi.

(Aplauze)

Cazul Roxanei Saberi arată cât de puțin sunt respectate drepturile omului în Iran; situația s-a înrăutățit începând din 2005, în special în ceea ce privește drepturile civile și politice, deși, în cadrul instrumentelor internaționale existente, Iranul și-a luat angajamentul de a promova și proteja drepturile omului. Condamnarea doamnei Saberi survine într-un moment critic: cu două luni înaintea alegerilor prezidențiale din Iran și la puțin timp de când Statele Unite și UE au început demersurile pentru îmbunătățirea relațiilor cu Iranul.

Mă îngrijorează faptul că, având în vedere evenimentele politice actuale, persoana doamnei Saberi poate fi folosită ca element de negociere și doresc să condamn cu cea mai mare asprime o acțiune impulsionată de astfel de rațiuni politice. Doresc să îi comunic familiei doamnei Saberi că se bucură de tot sprijinul nostru, iar Parlamentul European va lupta în continuare pentru a asigura respectarea necondiționată a drepturilor omului și a democrației în Iran și întreaga lume.

(Aplauze)

Am fost informați că a fost executată o tânără din Iran, care a fost acuzată de comiterea unei crime când era minoră. Acest lucru încalcă toate normele dreptului internațional și protestăm împotriva acestei crime.

(Aplauze)

În final, doresc să vă informez că, după tragicele evenimente de săptămâna trecută de la Appeldoorn, din Țările de Jos, am transmis cele mai sincere condoleanțe reginei Olandei, familiilor victimelor și poporului olandez, în numele Parlamentului. Toți cetățenii Europei trebuie să ne arătăm solidari cu prietenii noștri olandezi.

Acestea au fost câteva dintre noutăți. Vom reveni acum la discuțiile obișnuite.

3. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

*

* *

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Domnule Președinte, în Țările de Jos, de Ziua Reginei, întreg poporul olandez sărbătorește împreună cu Casa de Orange-Nassau. Festivitățile au fost întrerupte brutal și ne-am revenit cu greu din șoc. Transmitem sincere condoleanțe rudelor victimelor. În numele delegației olandeze, doresc să vă mulțumesc pentru scrisoarea trimisă reginei Beatrix în numele Parlamentului European.

4. Verificarea prerogativelor: consultați procesul-verbal

5. Semnarea actelor adoptate în cadrul procedurii de codecizie: consultați procesul-verbal

6. Rectificări (articolul 204a din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

7. Comunicarea Președintelui: consultați procesul-verbal

8. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

9. Întrebări orale și declarații scrise (depunere): consultați procesul-verbal

10. Continuări ale rezoluțiilor Parlamentului: consultați procesul-verbal

11. Petiții: a se vedea procesul-verbal

12. Transferuri de credite: a se vedea procesul-verbal

13. Ordinea lucrărilor

Președintele. A fost distribuită versiunea finală a proiectului de ordine de zi pentru această ședință întocmit de Conferința președinților în cadrul reuniunii de joi, 30 aprilie 2009, în conformitate cu articolul 132 din Regulamentul de procedură. Au fost propuse următoarele modificări:

Miercuri:

Grupul GUE/NGL a solicitat scoaterea de pe ordinea de zi a declarației comune privind rapoartele Leinen, Dehaene, Brok, Guy-Quint și Kaufmann referitoare la Tratatul de la Lisabona.

Mary Lou McDonald, în numele Grupului GUE/NGL. – Domnule Președinte, în numele grupului meu solicit scoaterea acestui pachet de rapoarte de pe ordinea de zi a acestei sesiuni. Consider că Parlamentul trebuie să arate puțin respect pentru procesul democratic. Știm cu toții că Irlanda a respins Tratatul de la Lisabona și mă miră faptul că Parlamentul continuă să dezbată această problemă.

Nu este democratic ca Parlamentul să nu ia în seamă verdictul Irlandei și nici ca Parlamentul să fie folosit pentru a face presiuni asupra Irlandei pentru ca aceasta să adopte, în următoarele luni, un tratat care nu este în interesul nostru sau în interesul cetățenilor europeni. Le reamintesc celorlalți deputați că în Irlanda a avut loc un vot democratic asupra acestui tratat, iar poporul, în urma unei hotărâri democratice, l-a respins.

Vă cer ca acum, când ne mai despart doar câteva săptămâni de alegerile europene, când problema calității democrației noastre este atât de importantă, să scoatem aceste rapoarte de pe ordinea de zi și să ne îndreptăm atenția asupra subiectelor economice și asupra problemei șomajului, care îi afectează cu adevărat pe cetățeni.

Daniel Cohn-Bendit, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule Președinte, mi se par incredibile aceste argumente. Nu s-a pus problema să ratificăm aici, astăzi, Tratatul de la Lisabona. Vrem doar să fim pregătiți pentru când acesta va fi ratificat. Altfel, tot ceea ce am hotărât va fi în zadar. Cu toate acestea, dacă Tratatul este ratificat – iar acest lucru ar trebui să se întâmple în octombrie – Parlamentul va trebui să adopte altă metodă de lucru începând cu luna noiembrie. Am fi cu adevărat iresponsabili dacă nu vom fi pregătiți. Din acest motiv este necesară această dezbatere și din acest motiv trebuie luată o hotărâre.

Totodată, doamnă McDonald, mi se pare nedrept față de colega dumneavoastră, doamna Kaufmann, care, din păcate, părăsește Parlamentul, că nici măcar nu i-ați dat șansa de a vedea adoptat în Parlamentul European acest raport atât de important, acum, când dumneaei se află aici pentru ultima dată. În numele kolegei dumneavoastră, doamna Kaufmann, nu pot fi de acord cu ceea ce ați propus.

(Aplauze)

(Parlamentul a respins propunerea)

Grupul GUE/NGL a solicitat adăugarea pe ordinea de zi a unei clarificări din partea Comisiei referitoare la Cartea verde privind pescuitul.

Pedro Guerreiro, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Domnule Președinte, propunem includerea pe ordinea de zi a unei debateri asupra reformei politicii comune în domeniul pescuitului, având în vedere prezentarea Cărții verzi privind reforma acestei importante politici comune, efectuată de Comisia Europeană la 22 aprilie, precum și implicațiile profunde pe care unele dintre propunerile prevăzute în Cartea verde le au la nivelul acestui sector strategic și în rândul pescarilor. Din acest motiv, Comisia parlamentară pentru pescuit a transmis deja propunerea sa de includere a acestui subiect pe ordinea de zi, dată fiind importanța politică și actualitatea acestei debateri. Această perioadă de sesiune este ultima ocazie a actualului Parlament de a-și exprima părerea în această privință.

Philippe Morillon, președinte al Comisiei pentru pescuit. – (FR) Domnule Președinte, problema este că pur și simplu nu vom avea timp. Nu are rost să lansăm astăzi, în foarte puținele ore rămase, o dezbatere asupra unui subiect care se va încheia doar în 2012 sau în 2013.

Am discutat acest lucru în comisie, în cadrul reuniunii din 30 aprilie. Toți colegii mei sunt de părere că trebuie să așteptăm până la următoarea legislatură pentru a analiza acest subiect.

(Parlamentul a respins propunerea)

(Ordinea de zi a fost adoptată astfel cum a fost modificată)⁽¹⁾

14. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante

Președintele. – Următorul punct este discursul de un minut privind problemele de importanță politică.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Domnule Președinte, vă mulțumim pentru urările adresate cu ocazia aniversării extinderii Uniunii Europene.

La finalul acestei legislaturi, doresc să laud activitatea Intergrupului Parlamentului European pentru Europa Baltică. Acesta a ajuns la o serie de concluzii practice în baza ultimei extinderi, în urma căreia Marea Baltică a devenit, de fapt, marea interioară a Uniunii. A fost inițiată o nouă politică europeană: strategia Mării Baltice. Putem fi mulțumiți că, sub conducerea creativă și competentă a lui Christopher Beazley, strategia pentru dezvoltarea regiunii Mării Baltice a primit sprijinul Comisiei și va fi prezentată în curând de către Președinția suedeză. Solicit, deci, ca acest intergrup să își continue activitatea în următoarea legislatură.

Punerea în aplicare a strategiei pentru dezvoltarea regiunii Mării Baltice va fi un proces îndelungat care necesită supraveghere parlamentară și, ocazional, rapoarte. Sper, de asemenea, ca activitățile intergrupurilor, care reprezintă o formă de bază a democrației parlamentare, să nu fie restricționate în următoarea legislatură. Prin aceasta repet mesajul colegului meu, domnul Bushill-Matthews.

Glyn Ford (PSE). - Domnule Președinte, doresc să vă solicit să interveniți pe lângă Comisie, în numele unui grup de cetățeni din circumscripția mea. Cetățenii din Gibraltar, pe care am onoarea să-i reprezint oficial de cinci ani și neoficial de douăzeci și cinci de ani, sunt foarte îngrijorați de focarele de cancer descoperite recent în Gibraltar și de partea spaniolă a frontierei.

În Gibraltar, fumul și poluarea provocate de rafinăriile de lângă frontieră sunt evidente, iar populația crede că acestea ar putea fi cauzele focarelor de cancer.

Am dori ca ambele părți să efectueze cercetări comune, pe baza unor termeni de referință stabiliți de comun acord, pentru a reduce preocupările populației aflate pe ambele părți ale frontierei în legătură cu poluarea și consecințele acesteia.

Bill Newton Dunn (ALDE). - Domnule Președinte, în numele unuia dintre cetățenii circumscripției mele, doresc să vă aduc în atenție cazul unui tânăr cu dublă naționalitate, britanică și greacă, al cărui nume este John Zafiropoulos. Anul trecut, el a fost condamnat la închisoare de un tribunal de primă instanță din Grecia, iar sentința acordată este una excesivă. Domnule Președinte, în baza informațiilor pe care le-am primit, consider că au fost încălcate reguli esențiale ale legislației grecești, precum și prevederile privind dreptul la un proces corect. Fiecare cetățean are dreptul la un proces corect, iar acest lucru este definit în întreaga Europă.

La începutul acestui an i-am scris ministrului Justiției din Grecia, pentru a-i aduce la cunoștință preocupările mele. Răspunsul pe care l-am primit cu trei luni mai târziu era semnat de mici funcționari din minister și nu făcea referire la subiectul pe care i-l prezentasem domnului ministru, și anume încălcarea normelor privind dreptul la un proces corect. Domnule Președinte, mă îngrijorează această situație, motiv pentru care am prezentat-o acum în Parlament, în speranța că voi primi un răspuns corespunzător de la autoritățile de la Atena și că acestea vor revizui integral și corect cazul domnului Zafiropoulos.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Domnule Președinte, doresc să comentez modul în care funcționează Parlamentul European. Cred că nu este înțelept să se voteze documentele importante la doar câteva minute de la încheierea dezbaterii. Nu toate discuțiile ies la iveală înaintea ședințelor grupurilor politice, iar atunci când amendamentele sunt numeroase ar trebui avută în vedere amânarea votării cu o zi. Acest subiect trebuie discutat în următoarea legislatură.

Din păcate, între timp s-au produs două evenimente foarte importante pentru mine și doresc să îmi exprim părerea în legătură cu acestea. În primul rând, Rusia a semnat un acord cu Abhazia și Osetia prin care se vor menține trupele rusești în aceste provincii georgiene. În cazul acesta, ce drept avem să spunem că situația din Cecenia este o problemă internă? Sper că în următoarea legislatură Parlamentul își va exprima, de asemenea, părerea în această privință.

⁽¹⁾ Pentru modificări suplimentare privind ordinea lucrărilor, vă rugăm să consultați procesul-verbal.

Alți 114.000 de cetățeni și-au pierdut locul de muncă anul trecut, în Polonia. Acesta nu este doar un efect al crizei. Oficiile de ocupare a forței de muncă au fost anunțate că se vor face disponibilizări în masă. Peste 80.000 de muncitori din industria navală își vor pierde astfel locul de muncă, din cauza Uniunii Europene, care permite utilizarea fondurilor de stat pentru finanțarea altor locuri de muncă din alte țări. Aceasta este discriminare.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Domnule Președinte, săptămâna trecută Slovenia a declarat pe față că se opune aderării Croației. Doresc să spun lucrurilor pe nume, pentru că acest comportament mi se pare necorespunzător și nedemn de un stat membru al Uniunii Europene.

Croația este un stat candidat care așteaptă să se alăture Uniunii Europene și care a dovedit că într-adevăr dorește să pună în aplicare reformele necesare. Deși nu au fost îndeplinite toate criteriile, direcția adoptată este clară. Slovenia trebuie să renunțe la acest comportament meschin, ca să putem găsi rapid o soluție. Tratatul de la Lisabona și procesul de extindere îi vor permite Uniunii Europene să se dezvolte în continuare, iar Croația va deveni stat membru!

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Domnule Președinte, mă îngrijorează viitorul Europei, iar astăzi, la Strasbourg, în ultima sesiune din această legislatură, doresc să reproduc cuvintele Sfântului Părinte Ioan Paul al II-lea, care spunea: „Nu va exista o unitate europeană dacă ea nu se va baza pe unitatea spirituală”. Creștinismul a fost cel care a stat la baza unității europene și a consolidat-o de-a lungul secolelor, iar Evanghelia creștină a înțeles omenirea și a contribuit la dezvoltarea istoriei, a popoarelor și națiunilor. Aceasta nu înseamnă că ne folosim de istorie pentru a atinge anumite scopuri, pentru că istoria Europei este asemeni unui fluviu mare, în care se varsă nenumărate râuri și pâraie, iar marea bogăție a Europei constă în diversitatea tradițiilor și culturilor sale. Creștinismul stă chiar la baza identității Europei, iar actuala lipsă a unității spirituale se datorează în special faptului că suntem tot mai puțin conștienți de această identitate creștină.

Ashley Mote (NI). - Domnule Președinte, în ultimii cinci ani am asistat cu groază la modul scandalos și neconținut în care UE i-a stors de bani pe contribuabili. Am văzut cu groază cum Marea Britanie, deja supraaglomerată, este inundată de sute și mii de muncitori străini neinvitați, care nu vor decât să beneficieze de sistemul nostru de protecție socială. Am cunoscut îndeaproape un sistem legislativ ce le permite unor birocrați anonimi să emită așa-zise legi, fără să le pese de răul produs economiei britanice și întreprinderilor din cadrul acesteia. Am urmărit îndeaproape –

(Exclamație din public: „Din închisoarea Maiestății Sale!”)

– vorbăria costisitoare și ineficientă a parlamentului, mascarada de democrație, felul monstruos în care sunt înșelați cei care ne-au trimis aici.

Președintele Gorbaciov avea dreptate: UE este fosta Uniune Sovietică în haine occidentale. Într-o zi vă veți da seama că nu puteți da ordine în casa altcuiva.

Președintele. – Aveți cuvântul într-un Parlament liber. Dacă Parlamentul nu ar fi fost unul liber, nici măcar nu ați fi putut ține acest discurs.

(Aplauze)

Ljudmila Novak (PPE-DE). - (SL) Pe 2 aprilie, Parlamentul a adoptat cu o mare majoritate de voturi o rezoluție privind conștiința europeană și totalitarismul. Îmi iubesc țara natală, Slovenia, însă mă întristează faptul că, în acest stat, rezoluția Parlamentului European nu a avut efectul scontat și nu ne-a ajutat să rezolvăm problemele dureroase ale trecutului.

Dimpotrivă, câteva persoane vor să-l transforme pe Tito într-un erou și să denumescă după el o stradă din capitala slovenă, deși, după război, acest dictator a ordonat adevărate masacre. Pentru că Tito nu a fost adus niciodată în fața justiției, multe persoane nu vor să accepte că aceste masacre postbelice reprezintă o crimă și că aceia care le-au comandat au fost niște asasini.

Poate că ar fi cazul ca Parlamentul European sau dumneavoastră, domnule Președinte, să solicitați parlamentelor naționale să se familiarizeze cu această rezoluție și să o adopte sau să o completeze, în funcție de circumstanțele naționale specifice. Ne-am asigura, astfel, că populația va înțelege mai clar și mai bine istoria națională și europeană.

Richard Corbett (PSE). - Domnule Președinte, ne-am plâns deseori că în această perioadă premergătoare alegerilor europene publicul nu este informat suficient. După recenta intervenție a domnului Mote, aș dori

să spun că și mai gravă este dezinformarea intenționată a publicului, care ia uneori chiar chipul unor minciuni sfruntate.

Actualmente, în țara mea, așa-numitul Partid pentru Independența Marii Britanii – partidul pentru care a fost ales domnul Mote – a împânzit țara de afișe conform cărora apartenența la Uniunea Europeană reprezintă o cheltuială zilnică de 400 de milioane de euro pentru Marea Britanie. Aceasta reprezintă 15 miliarde de euro pe an – o cifră de cinci ori mai mare decât cea reală, pe care v-o poate furniza biblioteca Camerei Comunelor. Să nu uităm că Stuart Wheeler, sponsorul acestui partid, a declarat că de fapt costurile ar fi de 120 de miliarde de lire sterline pe an, de 36 de ori mai mari decât în realitate.

Adevărul este, însă, că bugetul european, care oricum costă doar 3,3 miliarde de euro, reprezintă numai 1% din PIB. Este un buget destul de mic, redus în comparație cu enormele avantaje economice, care în țara mea se ridică la aproximativ 2000 de euro pe familie. Beneficiul este unul imens; el merită să fie menționat și merită cu prisosință cheltuielile de apartenență.

După cum ați spus și dumneavoastră, domnule Președinte, prețul libertății este dreptul unor persoane de a dezinforma și de a spune minciuni. Trebuie să plătim acest preț, însă trebuie să apărăm cu putere adevărul.

(Aplauze)

Chris Davies (ALDE). - Domnule Președinte, directorul operațiunilor din Fâșia Gaza al Agenției ONU pentru Refugiații Palestinieni (UNRWA), John Ging, a discutat cu deputații săptămâna trecută și ne-a informat că Fâșia Gaza încă nu primește materiale pentru reconstrucție după bombardamente, că întreprinderile și industria nu au primit niciun sprijin și că ONU a acoperit doar 60% din necesitățile de încălzire ale populației.

Domnule Președinte, ați văzut chiar dumneavoastră această situație. Ea continuă și este o pedeapsă colectivă aplicată de Israel persoanelor nevinovate din această regiune.

În ultimele zile am aflat cu stupoare că Israelul amenință Uniunea Europeană și spune că, dacă doamna comisar Ferrero-Waldner refuză în continuare să reînnoiască Acordul de asociere dintre UE și Israel, influența europeană va fi diminuată, subminată și nu vom juca niciun rol în procesul de pace.

Este timpul să spunem stop. Comportamentul Israelului este un afront adus omenirii și civilizației. A venit momentul nu doar să nu reînnoim acest acord, ci pur și simplu să îl suspendăm.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Domnule Președinte, doar 13% din cetățenii polonezi vor vota la viitoarele alegeri pentru Parlamentul European. Alegerea majorității va fi luată de o minoritate și este mare păcat. Avem nevoie de Uniunea Europeană pentru a face față provocărilor globale, iar populația poate aprecia valoarea solidarității internaționale.

Cu toate acestea, în ultima vreme nu s-a făcut nimic pentru a crește angajamentul societății în acest domeniu. În Polonia, dezbaterile sunt dominate de certuri între două partide. Banii publici se cheltuiesc fără sens pe afișe care înfățișează persoane ce nu știu să iasă în mulțime și să comunice cu poporul. O dezbatere asupra afacerilor europene îl interesează pe primul ministru Tusk la fel cum îl interesa și pe predecesorul dumnealui, domnul Kaczyński.

Ultima dată când am luat cuvântul în Parlament am întrebat dacă se preconizează luarea unor măsuri spectaculoase de ultim moment pentru a convinge populația să voteze. Din păcate, dezbaterile au fost prezidate de domnul Siwiec, care se pare că nu se poate încă obișnui cu ideea că democrația nu valorează nimic fără angajamentul cetățenilor.

Prin urmare, întreb din nou: în calitatea sa instituțională, Parlamentul European poate face ceva astfel încât să răspundă așteptărilor privind alegerile? Treisprezece procente nu reprezintă doar un număr cu ghinion, ci pur și simplu un afront.

Avril Doyle (PPE-DE). - Domnule Președinte, doresc să răspund câtorva dintre criticile aduse becurilor ecologice, care au apărut în mass-media, în special în publicațiile eurosceptice, în acest sfârșit de săptămână.

Cine tace, consimte, deci doresc doar să spun că becurile eficiente energetic nu reprezintă un pericol pentru populație dacă sunt utilizate corect și dacă sunt produse într-un mediu de lucru corespunzător, care să respecte sănătatea angajaților și mediul înconjurător.

Companiile multinaționale europene care fabrică becuri în țări precum China au obligația de a se asigura că acestea respectă standardele de fabricație pe care le-am cere dacă ar fi produse în Uniunea Europeană. Produsul

final, becul, prezintă siguranță totală când se folosește conform instrucțiunilor; el este la fel de sigur cum sunt astăzi becurile deja existente sau, de exemplu, bateriile. Becurile trebuie aruncate în mod corespunzător și utilizate conform instrucțiunilor.

Cred că aici este vorba despre un plan ascuns – un plan antieuropean – îndreptat asupra fabricației becurilor ecologice moderne și cred că trebuie să luăm atitudine împotriva celor care doresc să dezinformeze în legătură cu aceste produse deosebit de importante.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Domnule Președinte, președintele Mitterrand spunea că există două feluri de a face politică: ca funcționarii și ca bucătarii.

Menționez aceste două opțiuni gândindu-mă la procesul de aderare a statelor din fosta Iugoslavie și a Albaniei. Am ascultat și am citit pozițiile adoptate de Comisie și de colegii mei și am senzația că aceștia acționează ca niște funcționari, notând cu strictețe și scrupulozitate problemele rezolvate și adăugând, dacă este cazul, elemente suplimentare precum problemele bilaterale dintre Slovenia și Croația. Cred că facem o greșeală majoră.

În acest caz, ar fi mai bine să acționăm ca un bucătar, să îmbinăm delicat și subtil ingredientele și diversitățile culturale, pentru a da savoare felurilor de mâncare și pentru a utiliza aceste noi țări și tot ceea ce ele oferă în vederea îmbogățirii Europei. Europa rămâne un ideal de respect, toleranță și diversitate; rămâne o forță de pace, în special pentru Balcanii Occidentali; și cere o viziune comună, o viziune a unui destin comun.

Nimic nu ar fi mai rău în această perioadă de criză economică decât să ne retragem în noi înșine și să ne fie teamă de ceilalți, de străini. Să nu uităm cum gândeau întemeietorii Europei și să aplicăm aceste idei și în cazul statelor din Balcanii Occidentali.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Extinderea Uniunii Europene a adus cu sine creștere, pace și stabilitate și a permis existența democrației. Cea mai recentă extindere, care a avut loc acum cinci ani, a fost una de succes, însă astăzi ne confruntăm cu o situație economică ce impune acțiuni rapide și eficiente.

Putem aprecia beneficiile integrării complete în Uniunea Europeană și ale lărgirii zonei euro. Euro s-a dovedit a fi un stâlp de nădejde, un punct de sprijin nu doar pentru interesele economice din interiorul Uniunii Europene, ci și pentru tot restul Europei.

Uniunea Europeană nu se confruntă cu 27 de crize economice, ci cu o singură criză care este gravă și profundă. Vom rezolva mult mai rapid această problemă dacă ne vom uni cu alte state europene și dacă vom lua măsuri coordonate, oportune și decisive. Protecționismul este retrograd, însă populismul este garanția unui colaps economic.

Companiile care au un viitor sunt cele care cresc și se extind. Prin analogie, viitorul Uniunii Europene stă în extinderea sa continuă și în crearea și construirea de noi posibilități și oportunități.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) La 1 mai am sărbătorit cea de-a cincea aniversare a aderării Slovaciei la UE. Au avut loc diverse activități în ziua respectivă, zi în care am făcut bilanțul activității noastre ca membri ai Uniunii. Am luat parte la festivitățile de la granița slovaco-poloneză, de la podul Čirč-Leluchov. Acest pod simbolic, construit din fonduri de preaderare de la UE, a unit comunitatea slovacă și cea poloneză din zona de graniță și a dat startul cooperării între cetățenii de ambele părți ale frontierei.

După ce Slovacia și Polonia s-au alăturat zonei Schengen în decembrie 2007, controalele la graniță au fost eliminate și, o dată cu ele, barierele administrative care creau probleme populației și împiedicau cooperarea. Astăzi putem vedea multe proiecte de succes finanțate prin fonduri structurale europene, care contribuie la dezvoltarea durabilă și pe termen lung a acestor zone.

Domnule Președinte, doresc să-mi exprim deosebita bucurie și recunoștință pentru faptul că Slovacia, împreună cu vecinii săi, este membră UE. Sunt încântată că, în calitate de deputat european din partea Slovaciei în Parlamentul European, am participat la scrierea acestui capitol de succes din istoria UE în această legislație.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) În ultimele luni am asistat la o serie de capturi de nave de către pirații somalezi, în schimbul unei recompense. Există pericolul ca această practică să se transforme într-o formă bine organizată de terorism maritim și într-o afacere profitabilă, uneori fiind implicate chiar firme de consultanță și de avocatură, în calitate de intermediari. În aceste cazuri, un deznodământ fericit pentru ostatici nu trebuie salutat cu euforie, pentru că proprietarii navelor și statele afectate plătesc un preț ridicat. Pirateria devine o amenințare pentru navigație la nivel mondial.

De asemenea, această activitate a început să afecteze tot mai mulți cetățeni europeni. În prezent, 16 cetățeni bulgari sunt ținuti captivi pe vaporul *Malaspina Castle*. Monitorizarea negocierilor cu pirații nu poate fi considerată o politică adecvată. Trebuie să stabilim mai clar ce angajamente își asumă Uniunea Europeană în astfel de situații. Măsurile luate în prezent de diferite instituții sunt importante, însă sunt complet nepotrivite. Din acest motiv insist să se ia măsuri la cel mai înalt nivel, pentru a elibera ostaticii și a ține în frâu aceste activități, care reprezintă o rușine în secolul XXI.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, mă aflu aici de 30 de ani, la fel ca dumneavoastră. Dacă ar trebui, însă, să realizăm un bilanț al acestor 30 de ani, ne-am da probabil seama că nu am reușit să ne ridicăm la așteptările pe care le aveam în 1985, când am trecut de la o Europă veche și eșuată a mai multor state la Statele Unite ale Europei.

Astăzi am revenit la acel trecut neprielnic, la o Europă a mai multor state, nu la un stat european, ne-am retras din nou în noi înșine, iar oamenii din jur, care își puseseră mari speranțe în noi, sunt de fapt persoanele care în curând vor vota fără prea mare tragere de inimă și vor condamna din nou faptul că reprezentăm, printr-o metamorfoză nefericită, răul împotriva căruia ne-am declarat și pe care ne-am amăgit că l-am înfrânt.

Președintele. – Vă mulțumesc foarte mult, domnule Pannella. Îmi amintesc că, atunci când am fost aleși în 1979, ați propus mii de amendamente – care pe atunci erau sub formă de documente tipărite. Între timp, ne-ați părăsit o dată, iar eu am rămas mereu aici. V-ați întors la Roma, ca deputat în parlamentul italian.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Domnule Președinte, sărbătorim aniversarea aderării noilor state la Uniunea Europeană și toți am fost încântați și emoționați de discursul dumneavoastră. Îmi imaginez că, la fel ca mine și ca mulți alți colegi, doamna comisar aici de față se gândește că unul dintre statele care au aderat, și anume Cipru, încă este ocupat de trupe străine în partea de nord. Astăzi, i se cere din nou Uniunii Europene să se asigure că *acquis-ul* comunitar se aplică în cazul întregii insule Cipru.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – Criza economică a afectat grav economia mondială. Se estimează că toate statele membre vor avea rate negative de creștere în acest an. La nivel european a crescut alarmant numărul de șomeri și multe întreprinderi își reduc activitatea și concediază personalul sau trimit angajații în șomaj tehnic.

Cetățenii europeni își pierd locurile de muncă, au dificultăți în a-și plăti creditele contractate și calitatea vieții lor se deteriorează. Consider că în această perioadă de criză economică și financiară, Uniunea trebuie să investească în primul rând în oameni. Bunăstarea întreprinderilor europene se datorează salariilor și de aceea consider că avem întâi și întâi datoria să îi sprijinim.

Consider că summitul pentru ocuparea forței de muncă, ce va avea loc la Praga pe 7 mai, trebuie să identifice urgent soluții concrete pentru creșterea alarmantă a șomajului. Solicit pe această cale ca prioritatea Consiliului European din iunie să fie păstrarea locurilor de muncă și soluții pentru reducerea șomajului în Uniunea Europeană.

Thomas Wise (NI). – Domnule Președinte, astăzi este 4 mai și acesta este ultimul discurs pe care îl țin aici. Acum 30 de ani, doamna Margaret Thatcher a fost aleasă prim-ministru al Marii Britanii și s-a confruntat cu probleme de factură socialistă, similare celor cu care ne confruntăm astăzi: datorii uriașe, creșterea șomajului și frământări sociale.

Doamna prim-ministru a înțeles că soluția consta într-o intervenție limitată a guvernului, în libertăți individuale și în autodeterminarea națională. Astăzi, UE impune o guvernare de anvergură, măbind controlul central și erodând statele naționale. Îmi amintesc, de asemenea, cum doamna prim-ministru spunea „nu”, „nu”, „nu”, cuvinte pe care UE refuză să le ia în seamă sau nu le înțelege.

Apoi aceasta a susținut celebrul discurs de la Bruges, în care s-a declarat împotriva acestui proiect. De 50 de ani propunem Uniunea Europeană ca răspuns la o problemă veche de 200 de ani. Cred că dacă UE era răspunsul, întrebarea trebuie să fi fost una foarte absurdă. Și, așa cum se spune în *Star Wars*, fie ca forța să fie cu voi.

Președintele. – Dacă îmi permiteți să fac acest comentariu, cred că Margaret Thatcher a fost și este o persoană deosebită. Dumneaei a fost de acord ca legislația privind piața unică să fie adoptată cu majoritate de voturi. Deci Margaret Thatcher a fost de acord cu votul majoritar în Consiliu: aceasta a fost o hotărâre foarte importantă.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Domnule Președinte, acum două săptămâni descriam aici extinderea UE ca fiind o poveste de succes, în care atât vechile, cât și noile state membre se află într-o situație benefică pentru toate părțile implicate, de tip „câștig-câștig”. Astăzi, domnule Președinte, doresc să vă spun că, în această perioadă de criză economică, elita politică trebuie să fie un exemplu de moderație.

Germania a impus restricții directorilor companiilor subvenționate de stat. Președintele american Obama a luat măsuri similare, iar guvernul ungar reduce salariile miniștrilor cu 15%.

Domnule Președinte, ar fi bine ca și Comisia Europeană să furnizeze un exemplu în acest sens. La urma urmei, într-un moment de criză, reputația Uniunii Europene, prestigiul său și încrederea cetățenilor în Uniune ar avea foarte mult de câștigat dacă domnii comisari ar renunța la o parte din substanțiala indemnizație pe care o primesc la încheierea mandatului. Chiar dacă este un gest simbolic, ar servi să le arate cetățenilor europeni că, în perioada de criză economică, liderii UE sunt pregătiți să facă sacrificii și să fie solidari cu cei care au venituri mai modeste.

Charles Tannock (PPE-DE). - Domnule Președinte, Republica Chineză, alias Taiwan, și-a atins în final binemeritul obiectiv de a putea participa la Adunarea Mondială a Sănătății (AMS) ca observator. Republica Populară Chineză (RPC) a blocat neîncetat aceste demersuri, încă din 1971, când a înlocuit Taiwanul în Organizația Națiunilor Unite.

Ca doctor, cred cu tărie că problemele de sănătate publică nu trebuie amestecate în relațiile internaționale, iar Parlamentul European a respins în permanență politica meschină a Beijingului de a bloca încercările Taiwanului de a fi prezent la întâlnirile AMS.

Îl felicit pe domnul Ma, președintele Taiwanului, pentru succesul noii sale politici de apropiere între Beijing și Taipei și mă bucur că, în final, RPC și-a dat seama de comportamentul nepotrivit pe care l-a avut față de statul vecin.

Sper ca relațiile dintre cele două guverne să se îmbunătățească. Această situație ar fi avantajoasă pentru toate părțile implicate și, mai ales acum, pentru sănătatea harnicului popor din Taiwan.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, țin doar să vă spun că în ultimii 30 de ani am fost mereu reales în Parlamentul European, contrar celor afirmate. Exceptând afirmația precedentă, ați emis constatări corecte pe parcursul acestei legislaturi. De fapt, acționând în spiritul normelor Partidului Radical și nu înainte de a anunța alegătorii, am renunțat la locul meu în Parlament în favoarea altor colegi, precum Olivier Dupuis. Prin urmare, ceea ce ați spus a fost incorect și, repet, am fost reales de fiecare dată, timp de 30 de ani.

Din păcate, domnule Președinte, deși de fapt vă aflați aici pe vremea lui Otto von Habsburg și a lui Altiero Spinelli, care încurajau Parlamentul să ia atitudine împotriva cerințelor Consiliului și să refuze să emită opinii, amândoi am văzut că, acum, comportamentul din acest Parlament este similar celui dintr-o stație de taxi atunci când se pune problema impunerii unor termene neparlamentare – pe care le-ați impus – în legătură cu proiectul eșuat de la Lisabona.

Președintele. – Vă mulțumesc foarte mult, domnule Pannella. Cuvintele dumneavoastră nu contrazic ceea ce am spus. Știu că între 1996 și 1999 nu vă aflați în Parlamentul European. Ați fost ales, după cum ați declarat, dar aceasta nu contrazice ceea ce am spus. Doresc să vă asigur de respectul meu pentru activitățile dumneavoastră și pentru munca depusă în Parlamentul European.

Neena Gill (PSE). - Domnule Președinte, doresc să-mi exprim îngrijorarea în legătură cu miile de civili nevinovați care au devenit refugiați în propria lor țară, din cauza talibanilor din valea Swat. Cu toții suntem familiarizați cu poveștile privind tratamentul neadecvat aplicat femeilor de către talibani. Cu toate acestea, în rapoartele primite luna trecută din valea Swat se menționează închiderea frizeriilor, interzicerea muzicii și dezactivarea receptoarelor de televiziune prin satelit. Frecvent, băncile sunt jefuite, casele sunt atacate, iar femeilor li se fură bijuteriile sub amenințarea pistolului, în special dacă este vorba de persoane care se opun talibanilor sau care îi înfruntă. În urma introducerii legii Sharia în valea Swat, toate persoanele care nu sunt musulmane și care locuiesc în regiune trebuie să plătească *jizya*, o veche formă de impozit, și am înțeles că sikhii care locuiesc în regiune au fost răpiți sau amenințați până au acceptat să plătească. Fiind singurul deputat european de origine sikhă, am fost contactată de numeroși cetățeni care sunt îngroziți de ceea ce se întâmplă în valea Swat. Persoane care locuiesc acolo de 60 de ani suferă de pe urma acestor discriminări.

Parlamentul a luptat întotdeauna împotriva acestor încălcări ale drepturilor omului și i-a denunțat pe cei care exercită astfel de acțiuni de intimidare. Trebuie, însă, să depășim faza declarațiilor și să cerem Comisiei

să ia măsuri concrete, pentru a pune la punct o strategie de soluționare a problemei talibanilor și a influenței lor tot mai mari în regiunea respectivă. Talibanii reprezintă o adevărată amenințare pentru toate valorile pe care le prețuim, pentru drepturile omului, egalitate și democrație. Vă solicit să îi scrieți comisarului, pentru a lua măsuri.

Președintele. – Vă mulțumesc, doamnă Gill. Aceasta este ultima dată când prezidez discursurile de un minut. Întotdeauna am încercat să las cât mai multe persoane să ia cuvântul. Deseori am putut acoperi întreaga listă – așa cum s-a întâmplat în seara aceasta – fiindcă posibilitatea de a ține un discurs este unul dintre privilegiile deputaților în Parlamentul European, iar serile de luni sunt mereu potrivite pentru acest lucru. Prin urmare, doresc să vă mulțumesc sincer pentru ceea ce ne-ați comunicat.

Aici se încheie acest punct.

15. Epidemie de gripă (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Comisiei privind epidemia de gripă.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. – Domnule Președinte, vă mulțumesc pentru că mi-ați dat șansa de a vorbi în fața Parlamentului, în această ultimă săptămână, despre răspândirea globală a virusului gripal A(H1N1). Întâi vă voi prezenta situația actuală, apoi măsurile luate de UE pentru gestionarea acestei crize.

Ultimul raport al Centrului European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor (CEPCB) susține că în prezent în statele membre UE și AELS există 94 de cazuri confirmate de gripă A (H1N1) și 20 de cazuri probabile. Majoritatea acestor persoane au călătorit în zonele afectate din afara Europei, însă nu toate. S-au raportat opt cazuri de transmitere de la om la om, iar într-una din situații a fost infectat chiar un membru al personalului medical.

Ne putem bucura că în Uniunea Europeană nu a murit încă niciun pacient infectat cu acest virus. Am observat timp de peste o săptămână cum s-au răspândit infecțiile în Mexic, în SUA, în Canada, în statele membre ale UE și în alte țări.

În Mexic impactul asupra vieții publice și economice este unul deosebit de grav. Apreciem și recunoaștem eforturile enorme pe care le-au făcut autoritățile mexicane pentru a opri răspândirea virusului și pentru a-i ajuta pe cei care suferă din cauza infecției.

Legislația UE privind bolile transmisibile obligă statele membre să raporteze astfel de situații și măsurile propuse pentru combaterea lor. CEPCB operează rețelele de supraveghere ce urmăresc numărul cazurilor raportate. Prin urmare, putem aprecia în mod clar care este situația la nivel european și putem lua în mod responsabil decizii corespunzătoare și eficiente privind utilizarea optimă a resurselor limitate de care dispunem.

Situația la nivel mondial a fost suficient de gravă pentru ca OMS să decidă pe 29 aprilie să ridice la 5 nivelul de alertă pandemică, recunoscând că au existat cazuri de transmitere de la om la om în cel puțin două regiuni. Comisia a cooperat îndeaproape cu OMS.

Serviciile mele depun eforturi pentru a pune în aplicare măsurile propuse în planul comunitar de pregătire împotriva răspândirii gripei pandemice, pentru a face față provocărilor actualei epidemii. Pe 24 aprilie Comisia a lansat o structură operațională pentru sănătate publică, iar de atunci serviciile mele s-au aflat în permanență la nivel operațional.

Începând cu 25 aprilie, Comisia a solicitat ca reuniunile Rețelei statelor membre de supraveghere a bolilor transmisibile și ale Comitetului pentru securitate sanitară al UE să fie zilnice. În cadrul acestor reuniuni este prezentată situația epidemiologică, se discută și se hotărăsc măsurile și actele legislative corespunzătoare.

S-a ridicat problema informării publicului în legătură cu prevenirea infecțiilor și cu alegerea itinerarelor de călătorie, pentru ca toate statele membre să furnizeze un mesaj coerent, pe baza recomandărilor științifice primite de la CEPCB, în colaborare cu OMS. Ne-am hotărât să extindem supravegherea pentru gripa sezonieră, care ar fi trebuit să se încheie în săptămâna 20, pentru a identifica infecțiile cu acest nou virus.

La 30 aprilie Comisia a adoptat o definiție de cazuri obligatorii din punct de vedere juridic, pe baza legislației UE privind bolile transmisibile, iar această decizie a fost publicată în Jurnalul Oficial pe 1 mai.

Pentru că principalul mijloc prin care sistemele de sănătate publică pot face față acestei amenințări sunt vaccinurile și medicamentele antivirale, pe 29 aprilie m-am întâlnit cu producători europeni, pentru a afla

cele mai noi informații privind produsele aflate în dezvoltare, termenele pentru lansarea noilor vaccinuri și pentru a vedea dacă intervenția UE poate accelera procesul. Împreună cu statele membre, analizăm care este cea mai bună metodă pentru optimizarea utilizării stocurilor de medicamente antivirale existente, folosind mecanismul de coordonare al Comitetului pentru securitate sanitară al UE.

Pot informa Parlamentul că, în urma solicitării pe care am adresat-o Președinției cehe, Consiliul pentru sănătate s-a întâlnit la 30 aprilie și a adoptat un set de concluzii ce au reiterat necesitatea unui răspuns coordonat la noua amenințare de gripă.

Consiliul le-a reamintit statelor membre că au obligația juridică de a-și coordona acțiunile de supraveghere și de răspuns la amenințările pentru sănătate și a stabilit că restricționarea călătoriilor în zonele afectate nu este o soluție justificată. Cu toate acestea, Consiliul a stabilit, de asemenea, că este esențială o bună informare a publicului și că turiștii trebuie să poată lua decizii în cunoștință de cauză.

În prezent, Comisia analizează un plan de acțiune pentru punerea urgentă în aplicare a prevederilor incluse în concluziile Consiliului din 30 aprilie. Printre acestea se numără dezvoltarea de vaccinuri, strategia privind vaccinurile, norme privind utilizarea optimă a stocurilor de vaccinuri și medicamente antivirale, măsuri preventive și de protecție și comunicări și informări publice.

Este clar că vom beneficia cu toții de pe urma integrării economiei și societății europene. Însă acest beneficiu aduce cu el și o responsabilitate. Înseamnă că trebuie să colaborăm și să luăm doar măsuri justificate. Acest lucru este esențial dacă vrem să evităm ca și criza sanitară să devină una economică. Cu toate acestea, nu trebuie să ne axăm doar pe aspectele negative ale acestor evenimente. Datorită pregătirilor desfășurate de Comisie în urma gripei aviare de acum câțiva ani, UE dispune de sisteme adecvate pentru a combate în mod colectiv și eficient această amenințare.

Știu că Parlamentul a discutat în ultima vreme ce înseamnă cu adevărat Europa pentru cetățenii săi, mai ales acum, că se apropie alegerile. Cred că în această perioadă dificilă putem vedea lucrurile mai clar. Europa înseamnă solidaritate și luarea unei poziții comune în fața acestei amenințări. Înseamnă cooperare, împărtășirea de informații, expertiză și competențe pentru a putea acționa împreună, în deplină cunoștință de cauză. Înseamnă inovație, pentru că cercetările finanțate din fonduri europene pot contribui la producerea cât mai rapidă a unui vaccin. Înseamnă că, prin intermediul instituțiilor europene, toate statele membre vor putea reacționa imediat și eficient la această criză comună. Iată ce oferă Europa cetățenilor săi.

Deci, da, situația este gravă, însă suntem mai bine pregătiți ca oricând pentru a face față acestei amenințări. Săptămâna trecută am constatat că miniștrii sănătății sunt foarte hotărâți – toți cei 27 de miniștri s-au aflat aici – și am încredere că vom putea lua măsurile necesare în săptămânile următoare.

PREZIDEAZĂ: DOMNUL DOS SANTOS

Vicepreședinte

Antonios Trakatellis, în numele Grupului PPE-DE. – (EL) Doamnă președinte, doamnă comisar, în primul rând doresc să vă mulțumesc pentru informațiile cuprinzătoare pe care ni le-ați furnizat și să salut măsurile pe care le-ați luat. Doresc să vă atrag atenția asupra a trei aspecte importante, pe care le-ați menționat și dumneavoastră și care consider că sunt necesare pentru a putea face față unei eventuale pandemii.

În primul rând, planurile pe care le avem și care au fost deja prelucrate de Consiliu, Comisia Europeană și Parlament în legătură cu gripa aviară. Avem, deci, planuri destul de bune, deși specialiștii au criticat anumite omisiuni. Doresc să întreb dacă aceste planuri au fost finalizate, dacă statele membre le-au adoptat și dacă sunt gata să le pună în aplicare, pentru că veriga cea mai slabă contează foarte mult și, în final, dacă există coordonarea pe care ați menționat-o; mă bucur că veți colabora cu Centrul pentru Prevenirea și Controlul Bolilor în vederea combaterii acestei gripe.

Cea de-a doua problemă pe care doresc s-o menționez este cea a medicamentelor antivirale. S-a introdus o prevedere conform căreia statele membre trebuie să aibă o cotă adecvată. Medicamentele antivirale se folosesc și pentru tratament, însă scopul lor este unul preventiv și trebuie să existe reguli în această privință, pentru că nu le putem folosi la întâmplare; acestea trebuie folosite corect.

Cel de-al treilea aspect pe care aș dori să îl aduc în discuție este că ar fi utilă găsirea unui vaccin pentru noua gripă. Acest vaccin va fi foarte important și cred că astăzi, cu tehnicile pe care le avem la dispoziție, companiile l-ar putea crea în trei-patru luni. Doresc să acționați în această direcție, să vă asigurați că se depun eforturi pentru obținerea unui nou vaccin care, împreună cu vaccinul pentru gripa sezonieră, pe care l-ați extins pe

bună dreptate pentru a combate această gripă din toate motivele științifice cunoscute, ar reprezenta cea mai bună barieră împotriva unei eventuale pandemii de gripă.

Jules Maaten, în numele Grupului ALDE. – (NL) Domnule președinte, s-ar părea că pandemia de gripă nu este atât de gravă pe cât ne așteptam. Am avut din nou noroc, la fel ca în cazul SRAS, însă acum nu mai depindem de factorii de decizie, domnule președinte. S-a aflat de această gripă la sfârșitul săptămânii și s-a stabilit o întrunire urgentă pentru ziua de joi. Iată o nouă definiție a cuvântului „urgent”. Prin urmare, nu s-au hotărât prea multe. Ce se întâmplă dacă are loc o criză reală?

Ce se întâmplă dacă vine „marea gripă” - iar Organizația Mondială a Sănătății este sigură că acest lucru se va întâmpla - și ucide 8-10 milioane de oameni? Miniștrii s-au întâlnit să își comunice informații și s-au elaborat planurile. Însă care a fost calitatea planurilor și a informațiilor comunicate? Ce măsuri au fost luate și sunt acestea coordonate în mod real? Comisia primește toate informațiile necesare? Mă îndoiesc. Să luăm exemplul medicamentelor antivirale: cine are aceste medicamente și cine nu? Miniștrii sunt pregătiți să creeze acum, într-un final, un stoc european de urgență?

Deși nu sunt convins că propunerea Franței de a interzice toate zborurile către Mexic era una bună, decizia Consiliului ca oricine să poată lua propriile hotărâri în acest sens este, desigur, absurdă. Având granițele deschise, ce sens mai are ca o țară să ia aceste măsuri, dacă alta nu le ia? Statele ar fi trebuit să ia această decizie împreună. Singura soluție la această problemă este să-i acordăm Comisiei atribuțiile necesare pentru a lua astfel de măsuri de urgență. Dumneavoastră, doamnă comisar, la ordinele Consiliului, ar trebui să puteți lua în termen de 24 de ore măsuri de contingență în ceea ce privește carantina, măsurile de dezinfectare în aeroporturi și restricționarea călătoriilor.

Nu dau vina pe Comisie. Doamnă comisar, dumneavoastră și funcționarii dumneavoastră ați acționat corect. Însă unde era Consiliul? Privim de jur împrejur în proverbiale piață mexicană și acolo, în soare, lângă mica gară, se află Consiliul. Alergăm către el strigând „gripă, gripă”, pălăria se ridică încet, iar Consiliul răspunde „*mañana mañana*” și își reia siesta. Nu prea se poate face nimic cu acest Consiliu.

Bart Staes, în numele Grupului Verts/ALE. – (NL) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, doresc și eu să îi mulțumesc doamnei comisar pentru informațiile cuprinzătoare pe care ni le-a furnizat. Sunt, însă, de acord cu domnul Trakatellis și cu domnul Maaten. În iunie 2006 a avut loc o dezbatere de mare amploare în acest Parlament. Am adoptat o rezoluție la care Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară lucrase mult la momentul respectiv. Am analizat din nou acea rezoluție și trebuie să spun, la fel ca domnul Trakatellis, că mă tem că actuala abordare prezintă multe carențe, multe puncte slabe.

La acel moment am recomandat asigurarea unui schimb de informații și a unei cooperări constructive între statele membre, sub coordonarea Comisiei și în cooperare constructivă cu Centrul European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor. Toți cei care analizează cu atenție subiectul – iar domnul Maaten a subliniat foarte bine acest aspect – vor vedea că există multe lipsuri, că lucrurile merg incredibil de încet.

În ceea ce privește stocurile de medicamente antivirale: chiar dumneavoastră ne-ați spus acum câteva zile că stocurile sunt suficiente pentru 16% din populație, când am spus că ele trebuie să acopere 30%. Prin urmare, lucrurile nu merg foarte bine, ca să nu mai vorbim de schimbul de informații privind natura virusului. Schimbul de informații este esențial, pentru că nu se pot dezvolta vaccinuri dacă nu se cunoaște natura virusului.

Oamenii de știință cu care am vorbit în ultimele zile spun că nu dețin și nu pot obține informații. Informațiile privind natura virusului sunt protejate și ținute secrete. Avem institute de cercetare, dar nu putem face ceea ce trebuie. Trebuie să facem ceva în această privință. Nu putem tolera situația aceasta; amenințarea este mult prea mare.

Urszula Krupa, în numele Grupului IND/DEM. – (PL) Domnule președinte, în legătură cu amenințarea pe care o reprezintă virusul gripal doresc să prezint câteva dintre opiniile utilizatorilor de internet, apărute ca răspuns la panica din mass-media, aceasta fiind la rândul ei stimulată de comentariile Organizației Mondiale a Sănătății. Se spune că motivul acestei isterii mediatice este dorința de a scăpa de stocurile de vaccinuri și de medicamentul ineficient Tamiflu care ocupă spațiu în depozitele farmaceutice și, de asemenea, o încercare de distragere a atenției de la criza mondială.

Aceste reacții ale societății nu numai că dovedesc neîncrederea în autorități, ci pot face ca oamenii să nu ia în serios o amenințare reală a unei pandemii în viitor. Cred că ar fi mai bine să furnizăm informații privind pericolul unei eventuale pandemii de gripă sau de altă boală după o observare mai îndelungată a cazurilor

de boală și după investigații atente asupra virusului și a virulenței sale. Astfel nu ar mai circula informații incomplete, nu ar mai exista panică și, de exemplu, nu s-ar mai omorî atâtea porcine ca în prezent.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Doamnă comisar, și eu doresc să vă mulțumesc pentru răspunsul activ și prompt la această problemă. Din cauza globalizării și a circulației intense a turiștilor, călătorilor și a celorlalți cetățeni, nu există niciun loc pe pământ în care această boală să nu poată apărea. Ne putem da seama de acest lucru având în vedere cazurile apărute în locuri aflate la o distanță atât de mare de Mexic, precum Noua Zeelandă, Australia, Europa și Africa.

În pofida subsidiarității asistenței medicale, bolile infecțioase nu cunosc limite și ne obligă să întreprindem acțiuni comune. Nu poate exista nicio soluție în cadrul unei singure țări. A sosit momentul să fim solidari. Slovacia este pregătită suficient, chiar și pentru cazul în care infecția gripală se transformă într-o epidemie de mai mare anvergură, probabil din cauza anterioarei gripei aviare. Avem în rezervele naționale 700.000 de doze de Tamiflu pentru 5 milioane de locuitori și trebuie să spun că, poate și din cauza anterioarei amenințări a gripei aviare, populația este bine pregătită.

În cazul unei epidemii este foarte important ca publicul să fie informat, pentru că, acolo unde există lipsă de informare, se va resimți din plin dezinformarea. Ne putem da seama de acest lucru văzând situația dintr-o serie de țări africane, de exemplu Egipt, unde au fost sacrificați 300 000-400 000 de porci, ca urmare a ideii că boala este răspândită de porci și că se poate produce o epidemie de gripă. Poate că în acest caz trebuie să ne arătăm solidari în alte moduri, pentru că agențiile de turism vând vacanțe în aceste destinații, însă populația călătorește acolo doar în caz de nevoie. Așa cum există Eurolat, trebuie să ne gândim să ajutăm și Mexicul, unde se crede că această infecție va provoca o reducere de 4-5% a PIB.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – (ES) Domnule președinte, doresc să spun că trebuie să le trimitem cetățenilor mesaje realiste, așa cum a încercat doamna comisar.

Știința este mult mai bine pregătită decât în urmă cu patru ani să facă față acestei pandemii, iar acest lucru se vede pentru că se produc mult mai puține decese. Se știu mult mai multe despre cazurile de gripă la păsări și la oameni și despre istoricul transmiterii acestei gripei porcine. Se știu mult mai multe despre soluții și cred că trebuie să avem încredere în cercetare, s-o promovăm și să cerem să se desfășoare mai multe cercetări pentru obținerea vaccinurilor, după cum a spus și domnul Trakatellis.

De asemenea, știm că societatea este mult mai bine pregătită decât acum ceva timp, grație experienței și eforturilor organizatorice depuse în fiecare țară, în special în Europa, pentru a preveni răspândirea în continuare, pentru a stoca medicamente și a furniza cetățenilor servicii complete.

Mă preocupă însă faptul că este posibil ca cetățenii să nu primească suficiente informații. 90% din materialele prezentate în presă, sau poate chiar mai mult, se axează pe reducerea ratelor de infecție, însă se spun foarte puține despre remedii sau despre ce trebuie să facă cetățenii.

Cred că este nevoie de mult mai multe informații. Cred, de asemenea, că trebuie să depunem un efort politic mai mare în ceea ce-i privește pe cetățenii noștri. Spre exemplu, mă uimește faptul că niciun membru al Grupului Socialist din Parlamentul European nu a venit la această dezbatere, toate scaunele dumnealor sunt goale și nimeni nu a cerut să ia cuvântul pentru a justifica această situație. Este vorba despre o problemă care preocupă toate guvernele, indiferent de culoarea politică.

De asemenea, doresc să subliniez faptul că putem ajuta țările terțe, așa cum a spus și antevorbitorul meu. Trebuie să sprijinim acele țări care nu au condițiile, baza sau capacitatea necesară pentru a furniza asistență tuturor cetățenilor.

Prin urmare, Europa solidarității și Europa comunicării trebuie să acționeze.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Domnule președinte, doresc să-i expun doamnei comisar îngrijorările mele. Dezvoltarea virusului pare a se fi stabilizat în Mexic, în Europa și așa mai departe, iar astăzi am auzit la radio comentarii cum că se poate să fi exagerat și că se poate să ne fi îngrijorat inutil cetățenii.

Doamnă comisar, nu mă preocupă ceea ce se întâmplă acum, ci ceea ce se va întâmpla în octombrie, când se va apropia iarna. Se știe că virusurilor nu le plac temperaturile ridicate. Prin urmare, pericolul nu ne amenință în prezent, însă va reapărea în iarnă, în octombrie sau în noiembrie.

Doamnă comisar, dorim să știm exact ce anume faceți pentru a vă asigura că suntem pregătiți pe deplin pentru a soluționa problema acestui virus care se poate dezvolta, care poate suferi anumite mutații până

atunci. Ni se spune că trebuie obținute vaccinuri, dar este sigur că vaccinurile care vor fi dezvoltate vor putea fi utilizate în toate cazurile?

Acestea sunt întrebările pe care mi le pun. Mă îngrijorează ce se va întâmpla la iarnă. De aceea, este nevoie de comunicare; trebuie să le explicăm cetățenilor noștri că, indiferent ce se întâmplă, nu trebuie să lase garda jos, ci să rămână vigilenți. Doamnă comisar, credeți că ar fi posibilă distribuirea unui mic ghid, pentru ca cetățenii să poată acționa în mod corespunzător?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, doamnă comisar, doresc să știu dacă există statistici privind măștile faciale. Câte măști sunt disponibile în Europa și câte ar putea fi produse în cazul izbucnirii unei astfel de boli? Bineînțeles, același lucru se aplică și în cazul medicamentelor disponibile. Există date privind volumul de medicamente aflat în prezent în stocuri în Europa și volumul care ar putea fi produs în cazul izbucnirii bolii? Credeți că informațiile pentru medici ar putea fi furnizate în cele 23 de limbi ale Uniunii Europene, pentru a asigura o transmitere rapidă și eficientă?

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Domnule președinte, doamnă comisar, în primul rând vă mulțumesc pentru prezentarea integrată și detaliată. Am fost raportorul Parlamentului European pentru pregătirile efectuate de cele 27 de state membre pentru gripa aviară. Atunci am constatat împreună cu biroul comisarului că anumite state erau în urma celorlalte, în special din punct de vedere al stocurilor de medicamente antivirale. Doresc să vă întreb dacă situația stă la fel și în prezent sau nu, ceea ce ar însemna că statele membre sunt mai bine pregătite.

De asemenea, doresc să vă rog să faceți ceva în legătură cu presa și cu zvonurile neoficiale care circulă în Uniunea Europeană și provoacă panică în rândul cetățenilor. Cred că aceasta este și responsabilitatea statelor membre și probabil că biroul dumneavoastră ar trebui să emită o recomandare în acest sens.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, doamnă comisar, vă mulțumesc că vă aflați aici și că ați ajuns aici atât de repede. Comparând această situație cu gripa aviară, chiar și un deputat european nerăbdător ca mine este foarte mulțumit de felul în care au reacționat Uniunea Europeană, OMS și statele membre.

Anumiți colegi au spus că nu există suficientă informare. Personal, în Germania, simt că mi s-au furnizat suficiente informații privind comportamentul pe care ar trebui să-l adopt. Nu vreau să dau mereu vina pe Europa pentru orice. Statele membre au obligația să furnizeze aceste informații. Să profităm de această ocazie pentru a le reaminti că trebuie să-și îndeplinească obligația de a furniza informații. Am auzit, în repetate rânduri, că încă există anumite lipsuri, în special în ceea ce privește stocurile de vaccinuri. Aș dori să știu dacă într-adevăr aceasta este situația, dacă statele membre nu vor să împartă vaccinurile și le păstrează pentru a le folosi exclusiv în propriul teritoriu sau dacă au fost de acord să împartă vaccinurile. Atunci am fi în același stadiu în care se află Comisia acum. Doresc să adresez mulțumiri pentru această activitate promptă și excelentă. Felicitări!

Președintele. – Aici se încheie partea introductivă.

Înainte de a-i acorda cuvântul doamnei comisar, și eu doresc să-i mulțumesc pentru discursul inițial. De asemenea, doresc să-i mulțumesc anticipat pentru toate informațiile pe care ni le va prezenta în legătură cu acest subiect extrem de important și de actual. Aceasta arată că Uniunea Europeană și statele membre au adoptat o abordare pozitivă a acestei situații și că sunt foarte apropiate de cetățeni.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. – Domnule președinte, le mulțumesc deputaților pentru contribuțiile dumnealor. Pentru mine este foarte important să vă aud părerile în legătură cu acest subiect important.

În primul rând, doresc să vă asigur că toate structurile înființate pentru a face față unei amenințări de o asemenea amploare funcționează corect și că am folosit toate instrumentele pe care le avem la dispoziție.

După cum am spus în declarația mea introductivă, începând cu 25 aprilie 2009 luăm zilnic legătura cu toate statele membre și ne-am asigurat că îndrumările pe care li le-am transmis au fost puse în aplicare și sunt operaționale. Ne actualizăm în permanență structurile și instrumentele, pentru a face față crizei actuale. Acest lucru este important pentru că deficiențele unei structuri se pot observa efectiv doar într-o perioadă reală de criză.

Mulți vorbitori au menționat medicamentele antivirale și problema suficienței stocurilor. Din păcate, după cum știți, predecesorul meu a discutat cu miniștrii sănătății problema stocării la nivel comunitar, însă, din păcate, miniștrii respectivi nu au vrut ca Europa să coordoneze aceste acțiuni. Anul trecut la Angers în timpul

Președinției franceze am discutat aceeași problemă, iar miniștrii sănătății au insistat din nou că fiecare stat membru trebuie să aibă libertatea de a decide de unul singur de câte stocuri are nevoie. Știm că există multe diferențe de la un stat la altul în ceea ce privește stocurile, iar această problemă ne îngrijorează.

Totuși, având în vedere concluziile la care au ajuns miniștrii sănătății la 30 aprilie 2009, am decis că, începând de acum, Comisia va colabora îndeaproape cu statele membre și că, dacă statele membre au nevoie de ajutor, vom fi solidari și vom încerca să coordonăm necesitățile acestora.

În ceea ce privește noul vaccin, după cum am spus, am avut o întâlnire cu reprezentanții industriei și am discutat despre necesitatea medicamentelor antivirale și a noului vaccin. Sperăm ca pe 11 mai 2009 să avem stocurile de tulpini necesare pentru ca, astfel, companiile farmaceutice să înceapă producția noului vaccin. Nu pot spune când va fi gata, acest lucru depinde de eficacitatea stocului, însă estimăm că va dura între 8 și 12 săptămâni.

Ca răspuns la întrebarea doamnei Grossetête, sunt perfect de acord că trebuie să rămânem vigilenți pentru a face față provocărilor ce pot apărea după ce va trece perioada estivală și sper că prin crearea noului vaccin vom putea răspunde necesităților cetățenilor.

Repet că situația este una serioasă, însă nu trebuie să intrăm în panică. Sunt de acord cu domnul Adamou: trebuie să fim cât mai rezonabili și realiști în această situație. Panica nu ajută pe nimeni.

Președintele – Dezbateră este închisă.

16. Egalitatea de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă - Îmbunătățirea securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează (dezbateră)

Președintele. – Următorul punct este dezbateră comună privind:

- raportul (A6-0258/2009) doamnei Lulling, în numele Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE [COM(2008)0636 – C6-0341/2008 – 2008/0192(COD)];

- raportul (A6-0267/2009) doamnei Estrela, în numele Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 92/85/CEE a Consiliului privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [COM(2008)0637 – C6-0340/2008 – 2008/0193(COD)].

Astrid Lulling, raportoare. – (FR) Domnule președinte, la 22 de ani de la votarea unui text al cărui scop era acela de a asigura egalitatea de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă, inclusiv în cazul soților colaboratori, Comisia a prezentat în final o propunere de înlocuire a textului din 1986, inefficient și învechit, însă a făcut acest lucru apelând la o bază juridică mai solidă.

În primul rând doresc să menționez o îmbunătățire majoră, și anume faptul că nu se va mai interzice în niciun stat membru constituirea unei societăți între soți sau între parteneri de viață, atunci când aceștia sunt recunoscuți de legislația națională. Această metodă contribuie la îmbunătățirea situației soților colaboratori, a milioane de lucrători invizibili din agricultură, artizanat, comerț, întreprinderi mici și mijlocii și profesiile liberale. Destinul acestora a reprezentat un motiv de îngrijorare pentru Parlamentul European încă din anii '90.

Din păcate, propunerea Comisiei este încă prea slabă în ceea ce privește un aspect esențial: sistemul de asigurări sociale pentru soții colaboratori și partenerii de viață recunoscuți. Experiența arată că, dacă soții colaboratori trebuie să solicite singuri înscrierea într-un sistem de asigurări sociale, marea majoritate a acestora nu fac acest lucru. Niciuna dintre aceste persoane nu-și dă seama că, în caz de divorț, de multe ori după mai bine de 20 de ani de căsătorie și de muncă la afacerea familiei, își vor pierde toate drepturile de asigurări sociale, mai ales pensia.

Dorim să păstrăm vechea prevedere privind recunoașterea muncii soților colaboratori, pentru furnizarea de compensații, mai ales în caz de divorț, dacă soțul colaborator se află într-o situație precară după ani de muncă la afacerea familiei.

În final, în ceea ce privește protecția maternității, am găsit formula optimă pentru circumstanțele specifice femeilor ce desfășoară activități independente și soțiilor colaboratoare. Acestea trebuie să aibă dreptul de a-și lua concediu de maternitate cât timp doresc, cu condiția ca durata totală a acestuia să nu o depășească pe cea prevăzută în Directiva referitoare la protecția lucrătoarelor.

Considerăm că acestea sunt amendamentele cele mai importante care trebuie adoptate pentru a preveni publicarea unei alte directive ineficiente, care să nu ne permită garantarea egalității de tratament între bărbați și femei în acest domeniu.

Am fost informați că domnul Cocilovo, în numele Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, a propus o duzină de amendamente privind definirea soților colaboratori și a partenerilor de viață. Sunt puțin surprinsă pentru că, în Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, am fost de acord cu toții – mă refer la toate grupurile – să respectăm definițiile din propunerea Comisiei, care este corectă din punct de vedere juridic și acceptabilă pentru toată lumea, pentru ca, prin termenul de soți colaboratori, să putem desemna și partenerii de viață ai lucrătorilor independenți, recunoscuți de legislația națională.

Această definiție este clară; este precisă. De ce să propunem amendamente vagi și fără bază juridică? Solicit Grupului ALDE să retragă aceste amendamente. Cred că a existat o neînțelegere între raportorul alternativ al acestui grup și domnul Cocilovo. Studiez această problemă în prezent.

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen a adoptat, din păcate, un alt raport care conține 74 de amendamente, dintre care majoritatea nu au nicio legătură directă cu obiectivul inițial prezentat în propunerea Comisiei, și anume consolidarea protecției maternității, prin îmbunătățirea securității și sănătății în muncă a lucrătoarelor gravide, lăuze sau care alăptează.

Doresc să subliniez că această directivă nu privește lucrătoarele independente, soțiile colaboratoare sau partenerii lucrătorilor independenți. Situația acestora va fi examinată în contextul unei noi directive privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă, iar ea va face obiectul unui raport.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Edite Estrela, raportoare. – (PT) Doamnelor președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, în primul rând doresc să le mulțumesc următoarelor persoane: raportorilor alternativi; raportorului pentru aviz al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și raportorului pentru aviz al Comisiei pentru afaceri juridice; secretariatului Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și secretariatului Grupului Socialist din Parlamentul European; partenerilor sociali; ONG-urilor; experților care au participat la audierile publice de la Bruxelles și de la Lisabona; reprezentanților Comisiei și Consiliului; și asistenților mei. Vă mulțumesc tuturor pentru sprijinul acordat și pentru sugestii.

Propunerile din raportul meu reprezintă, deci, rezultatul unui proces foarte participativ și al multor reuniuni de lucru cu toți cei interesați în a furniza Uniunii Europene o directivă actuală privind concediul de maternitate. Principalele obiective ale amendamentelor propuse de mine sunt următoarele: în primul rând, consolidarea drepturilor lucrătoarelor gravide, lăuze și care alăptează; în al doilea rând, promovarea reconcilierii între viața profesională, familială și personală; și în al treilea rând, sprijinirea europenilor care vor să aibă copii, pentru a crește rata natalității.

Propun, deci, extinderea protecției împotriva concedierii la 12 luni, eliminând obligația de a face ture de noapte și ture suplimentare dacă femeia dorește acest lucru și reducând ziua de lucru cu două ore, în vederea alăptării, fără pierderea niciunui privilegiu. Cea mai inovatoare propunere privind propunerea Comisiei Europene o reprezintă, însă, concediul de paternitate. Legislația comunitară trebuie să instituie principiul unui concediu partajat, pentru a încuraja o distribuție mai justă a responsabilităților familiale și personale între bărbați și femei și pentru a îmbunătăți calitatea vieții și bunăstarea copiilor. Tații trebuie să se implice în activitățile familiale, începând de la nașterea sau adoptarea unui copil. Trebuie să combatem prejudecățile economice, sociale și culturale privind dreptul la concediul de paternitate și să schimbăm mentalitățile.

De exemplu, în Suedia, un bărbat care nu își ia concediu de paternitate nu este considerat în societate un tată bun, însă în statele din sudul Europei situația stă invers: angajatorii și colegii de muncă constrâng tații să nu-și ia concediul la care au dreptul prin lege. Propun, deci, ca un concediu de paternitate de două săptămâni să fie obligatoriu, netransmisibil și plătit integral, fără pierderea niciunui drept profesional. S-a dovedit că partajarea responsabilităților familiale între bărbați și femei este primul pas către reconcilierea esențială a vieții familiale și profesionale. Femeile au același drept ca și bărbații la o carieră profesională, însă nu pot munci la fel de mult ca bărbații în afara casei și de trei ori mai mult acasă.

Viața de familie este unul dintre motivele pentru care există mai multe femei decât bărbați în șomaj. De asemenea, o întrebare frecvent întâlnită în interviurile de angajare este dacă persoana respectivă intenționează să se căsătorească sau să aibă copii. Viețile personale ale femeilor sunt analizate cu minuțiozitate, iar ele ies în pierdere dacă își exprimă dorința firească de a fi mame. Maternitatea nu poate fi considerată o problemă pentru angajatori sau pentru economie. Dimpotrivă, este un serviciu furnizat societății, pentru că ne permite să combatem rata redusă a natalității și îmbătrânirea populației, garantând, în același timp, durabilitatea sistemului de securitate socială.

Este, deci, inacceptabil ca femeile să fie penalizate pentru că sunt mame. Cu toate acestea, deseori femeile nu pot avansa în carieră, nu primesc obișnuitele prime de productivitate sau participări la profit și trebuie să se mulțumească cu mai multe activități casnice și mai puține satisfacții pe plan profesional. Trebuie să schimbăm această situație.

Vladimír Špidla, *membru al Comisiei*. – (CS) Domnule președinte, onorați deputați, doresc să încep prin a le mulțumi doamnei Estrela și doamnei Lulling pentru rapoartele dumnealor. Apreciez eforturile dumnealor și sprijinul pe care Parlamentul European l-a acordat propunerilor Comisiei în cadrul pachetului de măsuri adoptate toamna trecută pentru armonizarea vieții profesionale și familiale.

După cum știți, reconcilierea vieții profesionale, familiale și personale este una dintre prioritățile planului Comisiei privind egalitatea de gen. Promovarea politicilor ce privesc aceste aspecte este vitală pentru a accentua participarea femeilor pe piața muncii și pentru a rezolva probleme precum evoluția tipurilor de familii, îmbătrânirea populației și sprijinirea egalității de tratament între bărbați și femei. În acest context, consider că trebuie îmbunătățită legislația în domeniul maternității și al concediului parental. De asemenea, trebuie îmbunătățit statutul femeilor care desfășoară o activitate independentă.

Sunt încântat de progresul realizat în cazul ambelor propuneri legislative transmise de Comisie. De asemenea, mă bucură succesul negocierilor purtate între partenerii sociali în legătură cu concediul parental. Sper că înainte de vacanța de vară vom putea elabora o propunere oficială, pentru a transpune în formă juridică acest acord. Acum doresc să menționez pe scurt obiectivele Comisiei pentru amendamentul la directiva privind concediul de maternitate, respectiv: promovarea unor niveluri ridicate de siguranță și sănătate în muncă pentru mame, încurajarea femeilor să aibă câți copii doresc și sprijinirea participării femeilor pe piața muncii. În acest sens, propunerea Comisiei are ca principal obiectiv mărirea concediului de maternitate de la 14 la 18 săptămâni, mărirea prestațiilor de maternitate pentru ca femeile să-și poată întrerupe munca și să-și poată îngriji copiii fără a-și face griji pentru aspectul financiar, precum și asigurarea unei flexibilități sporite, pentru ca femeile să-și poată stabili după cum doresc concediul de maternitate și condițiile de muncă atunci când își reiau activitatea. Sunt conștient că este greu să creștem nivelul de protecție și, în același timp, să facem ca aceste măsuri suplimentare să fie acceptabile din punct de vedere economic pentru angajatori și pentru statele membre.

Domnule președinte, onorați deputați, Comisia salută numeroasele amendamente propuse de Parlament, care vor contribui la consolidarea sau clarificarea acestui proiect. Printre acestea se numără: amendamentul 11 privind tendințele demografice, amendamentul 25 privind necesitatea unei armonizări mai bune între viața profesională și cea familială, amendamentul 50 privind susținerea statelor membre în promovarea lucrului cu normă redusă, amendamentul 35 privind concediul prenatal opțional, amendamentul 53 care prevede că femeile aflate în concediu de maternitate pot beneficia de măriti de salariu și amendamentul 56 privind drepturile de pensionare ale lucrătorilor. De asemenea, Comisia este pregătită să accepte o serie de alte amendamente, în principiu sau integral.

Salut totodată amendamentul care ar face posibilă, în anumite condiții, includerea concediului parental în concediul de maternitate. O astfel de prevedere ar lua în calcul diferențele dintre statele membre și ar ajusta cerințele acelor state membre în care există sisteme avansate de acordare a concediului pentru motive familiale, precum statele nordice. Cu toate acestea, nu doresc ca revizuirea Directivei 92/85/CEE să fie folosită drept pretext pentru a ridica probleme ce trebuie discutate în alt context. Din punctul meu de vedere, aceasta ar submina obiectivele propunerii Comisiei, care se referă în primul rând la creșterea protecției pentru mame și în al doilea rând la sprijinirea participării femeilor pe piața muncii.

Din acest punct de vedere – deși susțin pe deplin propunerea dumneavoastră privind introducerea concediului de paternitate – nu cred că directiva actuală, care se axează pe protecția mamelor, este un instrument adecvat pentru atingerea acestui obiectiv. Prin urmare, Comisia respinge amendamentele referitoare la concediul de paternitate. Totuși, Comisia consideră că acest subiect trebuie abordat în viitor, pentru a ajunge la un acord final între partenerii sociali europeni în privința concediului parental.

M-a bucurat solicitarea Parlamentului de a introduce concediul în cazul adopției unui copil (amendamentul 44). Ideea este una bună, însă, chiar și în acest caz, cred că o revizuire a Directivei 92/85/CEE nu este soluția corectă. Trebuie să ne dăm seama că situația unei mame care adoptă un copil este diferită. Totuși, la fel ca în cazul concediului de paternitate, Comisia consideră că această problemă trebuie discutată ulterior și corelată cu concediul parental.

Domnule președinte, onorați deputați, Comisia salută propunerea dumneavoastră pentru 20 de săptămâni de concediu de maternitate. Aceasta respectă logica propunerii Comisiei, care prevede acordarea unui concediu de maternitate mai mare de 18 săptămâni în unele cazuri. Trebuie, însă, să vedem care este impactul acestei mărimi asupra celorlalte prevederi din propunerea Comisiei. În ceea ce privește alăptarea, femeile al căror concediu de maternitate durează 18 săptămâni au suficient timp să-și alăpteze copiii, fără a-și modifica programul de lucru. În aceste circumstanțe, nu susțin ideea introducerii unei obligații legale privind modificarea programului de lucru pentru femeile care alăptează. În schimb, le-aș cere statelor membre să ia în calcul posibilitatea de a lua alte măsuri, care să le permită femeilor să alăpteze în continuare, chiar și după cele 18 săptămâni de concediu de maternitate. Similar, în ceea ce privește prestațiile de maternitate, propunerea Comisiei introduce principiul achitării integrale a salariului. De fapt, multe state membre aplică deja acest principiu. Propunerea Comisiei permite statelor membre să stabilească nivelurile maxime pentru aceste beneficii. Comisia nu se declară în favoarea propunerii depuse de Parlament, care prevede plata integrală a salariilor pentru o anumită perioadă de timp și introducerea unor plafoane pentru restul concediului de maternitate, pentru că aceasta ar determina mamele să nu-și ia integral concediul de maternitate. Din acest motiv, Comisia nu recomandă aprobarea acestor amendamente.

Comisia este de părere că unele amendamente fie diminuează efectele propunerii, fie introduc prea multe detalii, fie depășesc sfera de aplicare a acestei directive. Acesta este cazul amendamentului 30 privind dreptul de a refuza turele de noapte. Cred că femeile gravide sau care alăptează trebuie să poată refuza oricând turele de noapte, fără a trebui să menționeze motivele pentru care solicită acest lucru. Același lucru este valabil și pentru sancțiuni. În această privință, Comisia este de părere că trebuie specificat că nicio compensație nu va fi restricționată de plafoane prevăzute la nivel național. Acest principiu semnificativ a fost instituit de Curtea Europeană de Justiție. Prin urmare, Comisia nu poate accepta amendamentul 68.

Domnule președinte, onorați deputați, acum doresc să mă refer mai amănunțit la raportul doamnei Lulling. În primul rând, doresc să subliniez importanța pe care Comisia o acordă acestei propuneri. De fapt, este vitală îmbunătățirea situației privind egalitatea de tratament între bărbații și femeile care desfășoară activități independente, pentru că femeile sunt slab reprezentate în acest domeniu. În Uniunea Europeană doar un om de afaceri din trei este de sex feminin. De asemenea, trebuie îmbunătățit statutul soților colaboratori. Nu putem accepta situația actuală, în care persoanele implicate regulat în activitățile unei afaceri de familie nu beneficiază de protecție socială.

Mă bucur să văd că opinia Parlamentului și cea a Comisiei coincid în mare măsură. Din acest motiv, Comisia poate accepta (integral sau în principiu) o majoritate substanțială a amendamentelor prezentate de raportor: în principal amendamentul 15 privind concediul de maternitate pentru femeile ce desfășoară activități independente și amendamentul 18, pentru reintroducerea articolului 7 din Directiva 86/613/CEE privind recunoașterea muncii soților colaboratori. Este vorba și de numeroase amendamente pe care Comisia le poate accepta integral sau în principiu. În majoritatea cazurilor, aceste amendamente clarifică propunerea Comisiei și, deci, au ca obiectiv asigurarea unei certitudini legale sporite.

Comisia nu poate accepta, însă, amendamentul 14 privind protecția socială pentru soții colaboratori. Știu foarte bine că acesta este un aspect semnificativ pentru Parlamentul European. Acest amendament ridică, însă, o serie de probleme specifice. În primul rând, abordarea voluntară prezentată în propunerea Comisiei reprezintă o îmbunătățire substanțială față de situația actuală. Propunerea Comisiei stipulează că soții colaboratori trebuie să beneficieze, la cerere, de același nivel de protecție ca și persoanele ce desfășoară activități independente. Aceasta este o obligație statutară a statelor membre. Includerea obligatorie a soților colaboratori în sistemul de protecție socială ar avea efecte financiare semnificative. În acest moment de criză economică, trebuie să ne asigurăm că întreprinderile, în special micile întreprinderi familiale, nu suportă cheltuieli suplimentare împotriva voinței lor. Prin urmare, cred că soții colaboratori ar trebui să poată alege. De asemenea, acest amendament ar complica foarte mult posibilitatea de a ajunge la un acord cu Consiliul.

În concluzie, doresc să spun că poziția Comisiei privind diversele amendamente la ambele propuneri legislative a fost transmisă Parlamentului, în scris, și va fi anexată la procesul-verbal al ședinței plenary.

Joel Hasse Ferreira, *supleantul raportorului pentru aviz al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale.*
– (PT) Doamna Madeira a încercat să asigure o egalitate reală pentru lucrătoarele gravide și pentru toate

femeile aflate la vârsta la care pot avea copii, din punct de vedere al intrării și rămânerii pe piața forței de muncă. Doamnelor și domnilor, deseori femeile trebuie să aleagă între viața profesională și cea familială, în special atunci când este vorba de a deveni mame, iar acest lucru sfârșește prin a le face să nu se simtă complete din punct de vedere al sănătății fizice și mentale. Prin urmare, trebuie să adoptăm o abordare care să nu prejudicieze drepturile și protecția femeilor, conform modelului social european. Dorim să includem aici și concediul parental, însă, după cum am văzut, Comisia nu a ales această opțiune.

Domnule comisar, orice persoană care își părăsește locul de muncă timp de 18 săptămâni are nevoie de pregătire specială pentru a-și relua munca, pentru a-și păstra perspectivele de carieră și a nu suferi de pe urma unui dublu eșec în viața profesională. Prin urmare, trebuie să asigurăm următoarele: trebuie să le protejăm acestor femei locurile de muncă timp de 12 luni, astfel încât ele să-și poată reorganiza viața familială atunci când își reiau munca, atunci când încep un program de pregătire sau noi activități. Creșterea de la șase la douăsprezece luni este efectiv de bun simț. Este vital ca fiecare stat membru să emită legislație privind drepturile femeilor ce desfășoară activități independente și dorim să facem Comisia să reacționeze la acest semnal politic clar.

Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, această ajustare a programului de lucru după naștere nu trebuie să fie un drept exclusiv al femeilor, pentru că și soțul, partenerul sau părintele trebuie să poată solicita acest lucru de la angajatorul său. Această propunere este foarte importantă și trebuie monitorizată de autoritățile de reglementare din statele membre. În final, doamnelor și domnilor, considerăm că această abordare este mai conformă cu modelul social european la care aspirăm. Nu este vorba doar despre femei; este vorba și despre societate.

Luigi Cocilovo, raportor pentru aviz al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, doresc să spun încă de la început, pentru a economisi timp, că sunt de acord în principiu cu prezentarea doamnei Lulling, care a fost raportoare pentru comisia principală în acest raport.

Subiectul este „egalitatea de tratament între bărbații și femeile care desfășoară activități independente”. Câteva amendamente au fost adoptate de Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, iar eu le-am prezentat din nou, în numele grupului meu. Cred că unele pot fi retrase, deoarece se suprapun cu textele deja adoptate de către comisia principală.

Și noi vom insista asupra amendamentului 14, referitor la articolul 6, deoarece considerăm că dacă o anumită prevedere este obligatorie pentru lucrătorul principal și opțională pentru soțul colaborator sau partenerul de viață ar însemna să reducem protecția și să creăm căi prin care să se poată submina obiectivele Comisiei.

În rest, cred că vom ajunge la un acord cu doamna Lulling, ca în fiecare pasaj al textului Comisiei să se facă referire la partenerii de viață colaboratori, pe lângă soții colaboratori, pentru a nu lăsa loc de interpretări. Sincer, aceasta este o problemă secundară pe lângă obiectivul principal, împărțit de toată lumea.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, raportoare pentru aviz a Comisiei pentru afaceri juridice. – (PL) Domnule președinte, obiectivul Directivei Consiliului din 1986 era acela de a aplica principiul egalității de tratament în cazul femeilor și bărbaților care desfășoară activități independente, de a acorda soților colaboratori un statut profesional bine definit și de a stabili drepturile și garanțiile minime pentru aceștia. Actuala propunere a Comisiei nu este suficient de ambițioasă și conține prea puține soluții obligatorii.

Merită sprijinită propunerea ca femeile care desfășoară activități independente să își poată lua concediu de maternitate de până la 14 săptămâni, inclusiv două săptămâni de concediu obligatoriu, la fel cum merită sprijinită propunerea de a le da soțiilor colaboratoare dreptul de a beneficia de protecție socială la fel ca lucrătorii independenți.

Pe de altă parte, este nepotrivită propunerea ca persoanele ce desfășoară activități independente, în special soții colaboratori, să nu fie obligate să se înscrie într-un sistem de asigurări sociale. Această soluție nu va asigura egalitatea de tratament între bărbați și femei și, deci, este recomandabil ca instituțiile competente în asigurarea egalității în drepturile prevăzute de directive să supravegheze aplicarea corectă a acestei directive.

În final, doresc să felicit ambele autoare pentru un document excelent elaborat.

Maria Petre, în numele Grupului PPE-DE. – Aș vrea mai întâi să o felicit pe colega noastră, pe doamna raportor Estrela, pentru raportul său și pentru munca pe care a depus-o.

Eu cred că îmbunătățirea Directivei 92/85 răspunde unei probleme reale și serioase pe care Europa o are - și mă refer în egală măsură la îmbătrânirea demografică, dar și la scăderea demografică de care vorbim de atâta vreme. Sigur că, din punctul nostru de vedere, al Grupului PPE, familia ca valoare fundamentală ne îndreptățește să construim din această perspectivă o acțiune politică și salutăm în egală măsură ceea ce se întâmplă cu privire la Directiva maternității și la condițiile de sănătate ale mamei.

M-am bucurat să-l aud aici pe domnul comisar Špidla susținând prelungirea duratei, așa cum a fost aprobată în Comisia noastră pentru egalitatea de șanse, și cred că acest lucru nu are legătură cu accesul egal al femeii pe piața muncii. Știm în egală măsură cu toții că atât Organizația Mondială a Sănătății, cât și Unicef, susțin cu argumente științifice că, de fapt, pentru refacerea completă a capacității de muncă a mamei care a născut este nevoie de 24 de săptămâni.

Cred că nu trebuie să punem tinerele femei să aleagă între viața personală și carieră, și ceea ce discutăm astăzi – modificarea Directivei – asigură de fapt baza de conciliere a acestor două aspecte. Salut introducerea ideii de concediu de paternitate, chiar dacă ea nu este oportună pentru moment, pentru că în acest mod măcar transmitem un semnal tinerelor familii care așteaptă un asemenea lucru din partea noastră, a Parlamentului European.

Cred că prezența ambilor părinți este crucială pentru nou-născut în primele săptămâni de viață ale acestuia și cred în egală măsură că maternitatea și paternitatea sunt un fapt de viață, de aceea sunt de acord cu tratarea acestui lucru așa cum el merită și nu ca pe o problemă sau, eventual, un inconvenient. Ca deputat român și ca mamă a doi copii născuți în regimul comunist, din păcate, prin care a trecut țara mea, vă mărturisesc că am motive suplimentare să susțin măsurile propuse.

Lissy Gröner, în numele Grupului PSE. – (DE) Domnule președinte, Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și-a adus aportul la constituirea unei Europe sociale și doresc să adresez sincere mulțumiri ambelor raportoare, doamnei Estrela și doamnei Lulling.

Grupul Socialist din Parlamentul European consideră că două aspecte sunt foarte importante. Le voi prezenta pe scurt. Pe de o parte, tații trebuie incluși în strategia cadru, pentru a îmbunătăți echilibrul între viața profesională și cea familială. Nu dorim optsprezece săptămâni de concediu de maternitate, așa cum cere Comisia, pentru că această prevedere există deja în aproape toate țările europene, cu excepția Germaniei și a Maltei. Dorim să mergem mai departe și să introducem două săptămâni de concediu de paternitate.

Considerăm că este important ca ambele directive să ofere aceleași drepturi și pentru cuplurile de același sex. Acest lucru este important în cazul directivei privind soții colaboratori și partenerul colaborator în cazul cuplurilor necăsătorite. Doresc să subliniez că aceste sisteme de protecție trebuie să fie obligatorii, altfel vor deveni arbitrare.

Doresc să revin la argumentul prezentat de angajatori, și anume acela că întreprinderile vor face față cu greu prevederilor acestei directive privind mărirea concediului de maternitate, într-o perioadă de criză. Nu trebuie să ne gândim la așa ceva. Sistemul din Germania prevede că, în cazul reținerii la sursă, cheltuielile sunt rambursate, uneori chiar în întregime. Din acest motiv solicit grupului conservator să dea dovadă de înțelegere și să ni se alăture în îmbunătățirea protecției legale pentru mamele care lucrează.

Înainte de alegerile europene dorim să trimitem cetățenilor, în special taților și mamelor, un semnal clar și bine definit că nu vom abandona în această perioadă de criză conceptul de Europa socială, iar obiectivul nostru este acela de a investi în oameni, în generațiile viitoare și în schimbările demografice. În ceea ce privește includerea taților în legislație, doresc să îl rog pe domnul comisar Špidla să se gândească din nou și să lupte împreună cu noi, în Consiliu, ca să putem progresa în legătură cu concediul de maternitate și ca să asigurăm un echilibru mai bun între viața personală și cea familială.

Claire Gibault, în numele Grupului ALDE. – (FR) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, doresc să o felicit pe doamna Estrela și să îi mulțumesc pentru raportul elaborat și calitatea acestuia.

A sosit momentul ca Parlamentul și Comisia să se ocupe de această problemă. Trebuie luate măsuri urgente pentru a proteja femeile gravide, lăuze și care alăptează și trebuie să ne asigurăm că drepturile acestora sunt respectate. Din acest punct de vedere, raportul este echilibrat: se referă la reglementarea turelor de noapte; la protecția împotriva concedierii; la drepturile privind protecția socială și la contractele de angajare, precum și la apărarea acestor drepturi, în special a celor referitoare la prestațiile de maternitate.

Nu sunt, însă, de acord cu propunerile doamnei Estrela privind concediul obligatoriu de paternitate și durata concediului de maternitate. Nu putem nega că maternitatea încă reprezintă o piedică pentru cariera unei

tinere. Nu trebuie să neglijăm un aspect foarte important, și anume reluarea activității profesionale după naștere.

Concediul de maternitate nu trebuie să penalizeze femeile. Un concediu de maternitate prea lung înseamnă că femeile vor avea mai puține șanse să se întoarcă pe piața muncii în condiții favorabile. Din acest motiv, propunerea Comisiei de a stabili concediul de maternitate la 18 săptămâni și de a-l combina cu măsuri realiste este una excelentă, deoarece ia în calcul și situația lucrătorilor și cea a angajatorilor.

Dacă dorim să combatem discriminările și să apărăm drepturile femeilor, trebuie să ne asigurăm că femeile nu trebuie să se resemneze la a-și lua adio de la carieră, că dacă fac acest lucru, ele optează pentru un stil de viață activ. Ideea că alegerea este una liberă este complet ipocrită. Alegerea este deseori determinată de inegalitatea între salariile bărbaților și femeilor și de insuficiența instituțiilor de îngrijire a copiilor.

Nu cred că această directivă trebuie să abordeze problema concediului de paternitate. Dacă, însă, concediul de paternitate este inclus în această directivă, el trebuie să fie mai flexibil. Comisia a votat în favoarea reducerii concediului de paternitate de la patru la două săptămâni. Acesta este un progres; însă de ce trebuie să fie concediul de paternitate obligatoriu?

Sunt de acord că tații trebuie să aibă un rol, dar acesta nu trebuie să devină un supliciu, iar dacă vrem ca prezența tatălui și a mamei să fie benefică și pentru aceștia și pentru copil, trebuie să păstrăm noțiunea de alegere. Reconcilierea vieții profesionale și familiale stă la baza proiectului social european, iar o modificare culturală așa de importantă trebuie convenită în mod liber înainte de a fi aprobată.

Ewa Tomaszewska, în numele Grupului UEN. – (PL) Domnule președinte, această propunere, al cărei scop este acela de a mări durată minimă a concediului de maternitate și care conține și alte reglementări ce vor simplifica combinarea vieții familiale cu cea profesională, reprezintă un pas în direcția corectă. Susținem propunerea, deși nu credem că merge suficient de departe.

Într-un moment în care Europa trece printr-un colaps demografic sever, orice formă de sprijinire a familiei este prețioasă. Contactul pe care copilul, mai ales bebelușul, îl are cu mama determină dezvoltarea emoțională corectă a copilului. Alăptarea unui copil este foarte importantă pentru imunitatea și pentru sănătatea biologică a acestuia. Modificarea propusă nu este, însă, suficientă. Conform principiului subsidiarității, statele membre trebuie să caute întotdeauna soluții mai bune.

De asemenea, vreau să atrag atenția asupra două probleme. La pensionare, nu se iau de regulă în calcul perioadele petrecute de femei pentru îngrijirea copiilor sau nu se iau suficient în calcul. Mamele care au mulți copii suferă de pe urma discriminărilor, atât pe piața muncii cât și la nivelul sistemului de pensii. Trebuie să avem ca obiectiv introducerea unei remunerații pentru îngrijirea copiilor.

Raül Romeva i Rueda, în numele Grupului Verts/ALE. – (ES) Domnule președinte, mă bucur să văd că problemele privind egalitatea între bărbați și femei și, în special, nediscriminarea între sexe sunt tot mai des aduse în discuție în sfera socială și politică. Cu toate acestea, dezbaterile purtate în ultimele săptămâni în contextul reformei acestor două directive arată că încă mai avem multe discuții de purtat.

Mă declar de partea celor care susțin că o egalitate adevărată se va obține doar când vom reuși să luăm măsuri adecvate pentru ca femeile să nu fie discriminate în viața publică sau la locul de muncă; aceste măsuri trebuie, de asemenea, să le permită bărbaților, dar și să îi oblige să își asume responsabilitățile în viața privată și cea familială.

În acest context, doresc să subliniez faptul că, la nivel european, concediul de maternitate trebuie să fie de cel puțin 24 de săptămâni, așa cum solicită Organizația Mondială a Sănătății și Lobby-ul Femeilor din Europa: Insist că trebuie luate măsuri pentru a impune, la nivelul cuplurilor, o responsabilitate comună, egală, în viața familială, precum și o responsabilitate egală pentru creșterea copiilor.

Věra Flasarová, în numele Grupului GUE/NGL. – (CS) Doamnelor și domnilor, doamna Lulling a desfășurat o activitate dificilă, însă necesară. În majoritatea statelor membre UE, îngrijitorii și asistenții, în special soțiile sau soții, nu au niciun statut legal, iar munca nu le este recunoscută, deși activitățile lor reprezintă peste 11 % din activitățile independente desfășurate la nivelul Uniunii Europene. Se remarcă, de asemenea, lipsa protecției sociale pentru aceste persoane. Dacă protecția socială rămâne opțională, multe persoane vor alege să nu cotizeze la asigurări, din cauza cheltuielilor pe care acestea le implică. Se ajunge frecvent la situații în care persoanele ce colaborează în acest mod rămân singure, ca urmare a plecării sau decesului partenerului, fără niciun fel de susținere și fără dreptul la prestații sociale sau la pensie. Din acest motiv mă raliez propunerii

de a face obligatorii asigurările sociale în țările Uniunii Europene. Doresc să adaug că asigurările trebuie să reprezinte un factor motivațional pentru aceste persoane și, deci, trebuie ca populația să și le permită.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Le felicit pe doamna Lulling și pe doamna Estrela pentru rapoartele pe care le-au prezentat și cred că aceste rapoarte vor ajuta multe familii și vor elimina discriminările în domeniul comerțului și al sprijinirii maternității. Multe femei își ajută soții, iar sistemele de securitate socială existente nu le asigură niciun fel de protecție. Sprijin un sistem prin care soțiile sau soții care muncesc în cadrul întreprinderilor familiale să primească aceeași protecție ca și persoanele care desfășoară activități independente.

Desigur, aici nu trebuie să fie inclusă munca fictivă, ci aceea care face parte din activitatea normală a unei firme. Remunerația furnizată pentru acest ajutor trebuie să fie proporțională cu munca depusă. Sunt de acord cu afirmațiile raportoarei conform căreia, spre deosebire de Comisie, Parlamentul nu a sprijinit înregistrarea voluntară, ci drepturile soților asistenți de a fi înregistrați în aceleași sisteme de securitate socială ca persoanele care desfășoară activități independente și de a li se acoperi cheltuielile în caz de boală, bătrânețe sau invaliditate.

Directiva propusă este foarte importantă pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor ce muncesc la afacerea soților și nu primesc prestații de maternitate sau de bătrânețe, motiv pentru care devin dependente sau foarte vulnerabile. Aceste cazuri apar frecvent, în special în noile state membre, unde situația persoanelor care desfășoară activități independente nu este încă reglementată foarte clar.

Edít Bauer (PPE-DE). – (HU) Familia este valoarea fundamentală a Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni. Suntem conștienți cu toții de criza demografică actuală. Deși actualmente se discută mai puțin despre ea, consecințele sale sunt cel puțin la fel de grave precum cele ale crizei economice. În acest context, regulamentele menite să asigure securitatea mamelor la locul de muncă merită o atenție deosebită. Cu toate acestea, directiva propusă divizează atât opinia publică europeană, cât și Parlamentul.

Nu este o idee bună ca regulamentele privind securitatea la locul de muncă, ce se referă exclusiv la femeile gravide și la lăuze, să se aplice și în cazul taților, pentru că, atunci când un bărbat devine tată, măsurile de securitate în muncă nu trebuie modificate. Dacă suntem de acord să extindem baza juridică a regulamentului pentru a acoperi articolul 137 din Tratatul CE și dacă extindem sfera de aplicare a regulamentului pentru a acoperi concediul parental, s-ar aplica două regulamente diferite referitoare la concediul parental, inclusiv în ceea ce privește concediul de paternitate. Dacă le-am cerut partenerilor sociali să ajungă la un acord asupra Directivei 96/94/CE privind concediul parental, care a fost menționată și de domnul comisar Špidla, de ce încercăm să stabilim de acum la ce fel de acord se va ajunge?

În unele state discrepanța dintre jurisdicție și practică este atât de mare încât modificarea directivei necesită foarte multă atenție. Nu ar fi de recomandat ca Parlamentul să intervină în discuție fără să fi fost invitat. În unele cazuri, un regulament de protecție elaborat în mod necorespunzător poate să descurajeze angajarea tinerelor femei, deoarece angajarea acestora ar costa mai mult decât dacă s-ar angaja bărbați.

Anne Van Lancker (PSE). – (NL) Domnule președinte, doresc să o felicit cu căldură pe doamna Estrela pentru extraordinara sa activitate. Propunerea Parlamentului de a extinde concediul de maternitate la 20 de săptămâni cu plata integrală a salariului, dintre care șase după naștere, nu a apărut din senin. Multe țări prevăd deja un concediu mai mare de 18 săptămâni pentru mame, cu plata salariului în proporție de 80-100%. Nu înțeleg, deci, de ce colegii mei din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni doresc să reducă ambițiile Europei la numai 16 săptămâni.

Le-aș spune celor care consideră că sunt prea mari cheltuielile că femeile nu trebuie să piardă ca urmare a faptului că devin mame. Se întâmplă frecvent ca femeile să apeleze la alte forme de concediu parental, însă nu toate femeile au dreptul la acesta. În plus, aceste forme sunt plătite mult mai prost și, deci, nu sunt realizabile pentru femeile care nu au o situație materială bună.

Doamnelor și domnilor, este important să reglementăm și concediul de paternitate și concediul de co-maternitate, pentru că această directivă se referă și la egalitatea de tratament între bărbați și femei. O împărțire justă a responsabilităților privind creșterea copiilor înseamnă că și tații trebuie să-și poată lua concediu la nașterea copilului. Sincer vorbind, doamnelor și domnilor, două săptămâni este foarte puțin pentru început, însă prevederea este importantă pentru statele în care nu se recunoaște încă rolul tatălui într-o tânăra familie.

Doamnelor și domnilor, partenerii sociali nu au ajuns la un acord privind concediul de paternitate sau concediul pentru adopție, iar noi, Grupul Socialist din Parlamentul European, considerăm că avem obligația

de a reglementa această situație, în beneficiul taților și al părinților adoptivi. Sunt sigură că ne vom bucura de o susținere majoritară în Parlament.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor. O reconciliere mai bună a vieții profesionale, familiale și personale este unul dintre cele șase domenii prioritare identificate în normele privind egalitatea între bărbați și femei. La urma urmelor, suntem conștienți cu toții că Uniunea Europeană se confruntă cu probleme demografice, precum rata scăzută a natalității și îmbătrânirea accentuată a populației. Cea mai bună soluție nu este, însă, acordarea de concesiuni financiare angajatorilor, dacă aceștia își încurajează angajatele să devină mame.

Nu pot susține amendamentul 22, în special cea de-a doua parte a acestuia. Maternitatea și paternitatea sunt drepturi fundamentale, foarte importante pentru a asigura un echilibru în societate. Este foarte important ca ambii părinți să fie prezenți în viața unui copil încă din primele luni. Nu pot, însă, să fiu de acord cu sugestia de introducere a concediului de paternitate obligatoriu. Am face un deserviciu familiei noului-născut, pentru că în mod normal tații câștigă mai mult. Reglementarea concediului de paternitate trebuie să fie flexibilă. Doar așa putem obține un rezultat pozitiv. În cele din urmă, aș dori să-i mulțumesc doamnei Estrela pentru munca depusă cu atât entuziasm.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Domnule președinte, raportul doamnei Lulling privind persoanele care desfășoară activități independente este unul complet, iar dumneaei a lucrat atât de mult în acest domeniu încât cred că nu trebuie să spunem mai multe. Cu toate acestea, trebuie atrasă atenția deputaților asupra raportului doamnei Estrela, al cărei obiectiv este, desigur, protejarea femeilor. Consider, însă, că acest raport nu își atinge scopul, pentru că noi, deputații europeni, ne considerăm niște mici zei și credem că ne putem îndeplini visele, luând anumite hotărâri. Scopul nu este să facem ceea ce vrem, ci ceea ce este realizabil și benefic pentru femei.

Avem o directivă care se referă exclusiv la femei, pentru că doar ele dau naștere, doar ele rămân însărcinate și doar ele pot alăpta. Dorim ca această directivă să prevadă și drepturile bărbaților, deși există cealaltă directivă a partenerilor sociali, privind concediul parental, care poate reglementa situația bărbaților în funcție de decizia partenerilor sociali. Să nu „vindem”, deci, drepturile femeilor într-o perioadă unică în viața lor, dându-le celorlalți dreptul de a beneficia de pe urma tuturor experiențelor fizice ale femeilor și să nu pedepsim femeile obligându-le să nu mai muncească, din cauza unui concediu prea mare. Acest lucru nu este nici în interesul angajatorilor, care nu vor mai recruta femei sub patruzeci de ani.

Gabriela Crețu (PSE). - Pentru instituțiile Uniunii Europene există teme importante și teme mai puțin importante. Problemele importante se dezbate în evenimente cu maximă participare și vizibilitate sau măcar la ele se caută soluții și se oferă răspunsuri. Cu regret trebuie să spunem că drepturile femeii nu s-au numărat printre acestea.

Răspunderea pentru locul secundar al problemelor de gen este împărțită între conservatorii din Parlament, Comisie și statele membre, dar în nici un caz în mod egal. Fiind ultima dezbateră în plen din acest mandat pe această temă, trebuie să recunoaștem că Parlamentul a fost, cu certitudine, instituția europeană care a tratat cel mai serios drepturile și statutul socio-economic al femeilor, al celor însărcinate sau al celor care lucrează pe cont propriu, de asemenea.

Prin legislație și rapoarte de inițiativă am încercat să traducem în fapt niște principii înscrise deja în tratate: să aducem pe agenda publică categorii invizibile. Este adevărat că acest lucru s-a petrecut cel mai adesea la ore târzii din noapte sau când venim direct din aeroport. Cu toate acestea, voința politică lipsește. Acest lucru este foarte evident la nivelul implementării și aplicării necesarei și mult așteptate legislații pe care noi o elaborăm. Întârzierile și inadecvarea aplicării sunt frecvente în statele membre.

Solicităm Comisei Europene și statelor membre să nu ignore, cu scuza crizei și a altor probleme esențiale, problemele legate de aplicarea legislației europene în domeniu, cea actuală sau cea mai veche. Sacrificarea femeilor și a drepturilor lor pe altarul unor presupuse interese economice duce la regres social. Nu știu dacă femeia este viitorul bărbatului, dar este sigur că de ea și de sănătatea ei depinde viitorul societății noastre.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - (NL) Domnule președinte, cercetările Organizației Mondiale a Sănătății arată că un concediu postnatal și de maternitate de 16 săptămâni este prea scurt și recomandă unul de 24 de săptămâni. La fel ca Organizația Internațională a Muncii (OIM), acum Comisia a propus 18 săptămâni. Parlamentul a hotărât 20 de săptămâni, deși încă există o diferență între grupul nostru și Grupul Socialist din Parlamentul European: noi susținem concediul de 16 săptămâni plus patru, iar Grupul PSE concediul de 20 de săptămâni. Cred că, în final, pot accepta un concediu de 20 de săptămâni.

În al doilea rând, doresc să vorbesc despre concediul parental, de paternitate și de adopție. Susțin ideea ca tații să se implice în primele săptămâni de după nașterea copilului, însă știm cu toții și doresc să îi mulțumesc domnului comisar Špidla pentru precizie, că această situație nu se poate reglementa prin prezenta directivă. La urma urmei, această directivă se referă la sănătate și siguranță, nu la concediul parental. Acestea sunt sisteme diferite, ce trebuie discutate cu partenerii sociali.

Al treilea punct se referă la concediul postnatal și de maternitate pentru femeile ce desfășoară activități independente și soțiile colaboratoare. Cred că doamna Lulling a realizat un raport excelent în această privință.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) În acest moment, analiza amendamentelor la directiva privind paternitatea este foarte utilă, pentru că ne permite nu doar să arătăm că avem responsabilitatea de a rezolva anumite probleme ce afectează societatea, ci și canalizează această responsabilitate către viitorul Europei. Datorită raportului doamnei Estrela, asistența pe care o acordăm mamelor, femeilor gravide, mamelor care alăptează și părinților în general se îmbogățește cu o nouă filozofie. Este foarte important ca tații să se implice în creșterea copiilor. Acest lucru va întări rolul familiei. Să folosim această idee pentru a restabili echilibrul atât de important în primii ani de viață ai unui copil. Va îmbogăți toate celelalte decizii privind politicile anti-discriminare ale Uniunii Europene.

Este foarte important să asigurăm securitatea și siguranța femeilor însărcinate, atât în familie, cât și la locul de muncă. Trebuie să asigurăm un acces egal pe piața muncii, un program de lucru flexibil și servicii specifice de asistență medicală, dar și să veghem la punerea în aplicare a legislației. Este inacceptabil să se refuze angajarea unei femei care este însărcinată și care își va lua concediu de maternitate. Trebuie să ne asigurăm că femeile aflate în concediu de maternitate se pot bucura automat de orice modificări introduse atunci când ele se află în concediu.

Țara mea, Bulgaria, are o legislație extrem de favorabilă în ceea ce privește maternitatea, concediul de maternitate plătit este mare, iar femeile au la dispoziție mai multe opțiuni din care să aleagă. Combinația între dreptul și libertatea de a alege și obligațiile familiale și cariera este o practică bună, care poate fi recomandată tuturor statelor membre. De fapt, aceasta face parte din politica integrată privind egalitatea de tratament pentru bărbați și femei.

Christa Kläß (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, statele membre sunt în mod evident responsabile pentru legislația în domeniul asistenței medicale. Europa a prevăzut standarde minime pentru concediul de maternitate. În statele membre există legislații diferite, care nu pot fi comparate. În anumite țări, concediul de maternitate se plătește din veniturile fiscale. În altele, precum în Germania, se plătește prin companiile de asigurări de sănătate, iar întreprinderile suportă cea mai mare parte a costurilor. Diferă atât durata cât și susținerea financiară acordată pentru concediul de maternitate. Cu toate acestea, în toate statele membre se asigură protecție în caz de boală, chiar și după încetarea concediului de maternitate.

Confundați două chestiuni: concediul de maternitate și cel parental sunt două lucruri diferite, așa cum a arătat domnul comisar Špidla. Aș dori să știu dacă în Germania, de exemplu, durata însumată a concediului de maternitate și a concediului parental ar respecta cerințele noii directive? Durata concediului de maternitate, care se axează pe sănătatea mamei, nu este întotdeauna un avantaj pentru femei. Întreprinderile vor angaja mai puține femei, pentru că bărbații nu își iau concediu de maternitate.

În plus, accentuarea protecției juridice împotriva concedierii nu ajută femeile atunci când își caută un nou loc de muncă. Trebuie să ne asigurăm, deci, că femeile își pot găsi de lucru în condiții egale. În acest sens, solicităm întreprinderilor să contribuie la asigurarea unui mediu de lucru propice pentru dezvoltarea familiilor.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) În regiunea mea există un proverb conform căruia copiii sunt cea mai mare comoară, pentru că ei reprezintă viitorul nostru. Din păcate, se pare că pe noi, europenii, nu ne interesează această comoară. Din acest motiv, cultura și identitatea europeană se află în pericol.

Salut raportul Estrela, pentru că încearcă să asigure o asistență medicală cât mai bună pentru femeile însărcinate și pentru mame. Aceasta se traduce într-o sănătate mai bună a copiilor și mai puține probleme pe măsură ce aceștia cresc. În unele state membre ale Uniunii Europene, mai puțin bogate, femeile au un concediu de maternitate mult mai lung decât cele din statele mai bogate din vest. Consider că Parlamentul European trebuie să susțină soluțiile optime pentru mame și copii. Economii care afectează copiii sunt cele mai proaste investiții în viitor.

Femeile doresc să fie mame, însă, în același timp, trebuie să se preocupe și de propria securitate socială, într-o lume incertă și într-un moment în care nu putem pleca de la premisa siguranței unei căsătorii. Combinarea

vieții familiale și profesionale trebuie să fie principala noastră prioritate în rezolvarea problemelor demografice ale Europei.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Domnule președinte, doresc să vorbesc despre raportul doamnei Estrela privind îmbunătățirea condițiilor de sănătate și securitate în muncă pentru femeile gravide. Acesta reprezintă un mic progres în protecția maternității și a paternității, care sunt drepturi și valori fundamentale ale societății noastre.

În numele grupului meu, Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică, am solicitat să se realizeze un progres mai mare în protecția maternității și a paternității, respectiv un concediu de 22 de luni, plătit integral. Raportul a propus doar 20 de luni și nu garantează mereu achitarea integrală a salariului. Prin urmare, nu înțeleg poziția Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, care nu dorește să accepte nici măcar această soluție.

Micul progres propus în acest raport trebuie să fie aprobat astăzi, pentru a se putea promova drepturile femeilor, copiilor și familiilor. Nu este suficient să spunem că apărăm aceste drepturi. Trebuie să facem pași mici în direcția promovării și apărării acestor drepturi.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Maternitatea este cel mai mare miracol pe care Dumnezeu li l-a hărăzit femeilor. Ea nu trebuie să reprezinte un motiv de discriminare împotriva femeilor, ci, dimpotrivă, trebuie să fie apreciată de societate, atât pe parcursul vieții active a unei femei, cât și la bătrânețe.

Trebuie, însă, să fim realiști, pentru că propunerile bine intenționate pot crea probleme uneori. Statele membre ale UE au sisteme sociale diferite. Statele scandinave sunt avansate în acest domeniu, însă cele 12 state noi trebuie să le ajungă din urmă și, probabil, ar fi foarte greu să stabilim reguli armonizate, care să fie introduse la nivelul întregii Uniuni.

Deși raportul Estrela aduce câteva amendamente foarte pozitive la proiectul de directivă, există câteva aspecte care, din punctul meu de vedere, nu au ce căuta aici și trebuie eliminate, după cum a spus și domnul comisar Špidla.

Amendamentele propuse de grupul meu politic, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni se referă la aspecte precum durata și suma prestațiilor materiale, prelungirile în caz de naștere prematură sau de nașteri multiple ori alăptare, timpul liber în vederea alăptării și drepturile femeilor ce își reiau activitatea după concediul de maternitate. Sper că aceste amendamente vor fi votate.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Cu siguranță, trebuie să recunoaștem că principiul egalității de tratament între bărbați și femeile ce desfășoară activități independente și soții colaboratori trebuie pus în aplicare într-un mod mai eficace.

Din păcate, soții colaboratori nu formează un grup ținută unit, mare, statutul lor nu este reglementat în niciun stat membru, iar munca lor nu este recunoscută. Nu beneficiază de protecție socială, pericolul de sărăcie este mare, iar în caz de divorț devin proscriși din punct de vedere al protecției sociale.

Cred, deci, că trebuie introdusă obligativitatea aderării soților colaboratori la sistemul de protecție socială și că trebuie stabilit un set de garanții minime.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (CS) Domnule președinte, onorați deputați, doresc să vă mulțumesc pentru această discuție, care a abordat propunerea din mai multe perspective diferite. Cred că nu mai trebuie menționate toate propunerile. Marea majoritate a argumentelor au fost destul de clare, după cum am arătat și în discursul meu de deschidere. Cred, însă, că există două propuneri aduse în discuție de mai multe părți și abordate din diferite perspective. Prima a fost problema concediului de paternitate. Doresc să spun că, deși mă declar în favoarea concediului de paternitate, sunt convins că o directivă ce are ca obiectiv protejarea sănătății mamelor nu este un instrument adecvat pentru introducerea acestui principiu. În discursul meu de deschidere am spus că partenerii sociali ajunseseră la un acord asupra concediului parental și că ar fi logic să includem în acest acord posibilitatea concediului de paternitate. Din punctul meu de vedere, există, deci, și alte instrumente în afara acestei directive. Cealaltă problemă a fost amendamentul 14, respectiv introducerea asigurărilor obligatorii. În acest sens, doresc să adaug că, deși înțeleg argumentul, cred că nu este momentul să facem acest pas, în principal pentru că ar periclita posibilitatea de a ajunge la un compromis. Pe de altă parte, doresc să subliniez că propunerile noastre reprezintă un progres major, pentru că în prezent în unele state nu există posibilitatea de a adera la un astfel de sistem, nici măcar la cerere. Aceasta înseamnă că acum se va introduce o nouă obligație. În opinia mea, acesta este un exemplu tipic de armonizare ascendentă.

PREZIDEAZĂ: DOAMNA KRATSA-TSAGAROPOULOU*Vicepreședintă*

Astrid Lulling, *raportoare*. – (FR) Doamnă președintă, îmi pare rău că Comisarul dezaproabă amendamentul principal al raportului meu, sprijinit de toate grupurile politice, care solicită ca soții și partenerii recunoscuți să beneficieze de aceeași protecție socială ca și liber-profesioniștii, în mod obligatoriu și nu doar la solicitarea acestora. Experiența dovedește că, dacă aceștia nu sunt obligați să contribuie la asistența socială, nu o fac, din același motiv regretabil pe care l-ați menționat, domnule comisar: costul.

Bineînțeles, protecția socială costă bani, atât pentru liber-profesioniști cât și pentru salariați. Dorința de a face economii pe seama contribuțiilor la asigurările sociale este o greșeală mare care trebuie evitată.

Bineînțeles, dacă, în cadrul unui stat membru, nu există protecție socială pentru liber-profesioniști, nu putem solicita ca aceasta să devină obligatorie pentru partenerii acestora. Dar partenerii ar trebui să beneficieze de acest drept la cererea lor. Voi propune un amendament oral privind această situație, în acord cu domnul Cocilovo.

Permiteți-mi să adaug câteva cuvinte despre protecția maternității, deoarece poziția noastră a fost înțeleasă greșit. Dacă dorim să consolidăm protecția maternității prin prelungirea concediului de maternitate, nu trebuie să uităm că prelungindu-l la 18 săptămâni, dintre care doar o treime ar coincide cu cele șase săptămâni obligatorii care se iau după naștere, contravine obiectivului îmbunătățirii protecției pentru sănătatea mamei și a copilului.

Așadar, după părerea noastră, cea mai bună soluție ar fi șase săptămâni obligatorii și o creștere la 20 de săptămâni pentru nașteri multiple și alăptare. Să nu uităm problemele de recrutare și promovare cu care se confruntă deja femeile aflate la vârsta procreării.

În ceea ce privește vârstă, este absurd să dorim ca tații să beneficieze de același concediu ca și femeile gravide. Bineînțeles, doamnă președintă, infertilitatea în creștere a bărbaților din Europa este îngrijorătoare, dar nu la fel de mult, după părerea mea, ca inechitățile permanente dintre bărbați și femei privind împărțirea responsabilităților de familie, deoarece această inechitate este motivul pentru care femeile decid să nu aibă copii. În plus, nu vom rezolva problema demografică a Europei prin supra-protecție, deoarece acest lucru face doar ca femeile să nu poată fi angajate.

Edite Estrela, *raportoare*. – (PT) Doamnă președintă, domnule comisar, sunt indignată de poziția Comisiei Europene față de propunerea mea privind concediul de paternitate. Este o poziție conservatoare și inacceptabilă, care nu are legătură cu realitatea.

Domnule comisar, nu am vorbit despre concediul parental, ci despre concediul de paternitate. Acestea sunt două concepte diferite.

Dacă concediul de paternitate nu face parte din obiectivul acestei directive, de ce a propus Comisia extinderea bazei juridice și de ce nu se bazează exclusiv pe articolul 137 referitor la protecția sănătății? De ce a introdus Comisia articolul 141 din Tratatului CE referitor la promovarea oportunităților egale pentru bărbați și femei?

Domnule comisar și membri ai Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europeni, maternitatea și paternitatea sunt valori sociale remarcabile care trebuie respectate și armonizate. Concediul de paternitate și de maternitate trebuie reunite în această directivă. Trebuie să ne gândim la copii, domnule comisar. Trebuie să ne gândim la bunăstarea copiilor deoarece, dacă aceștia sunt întreținuți de tatăl și de mama lor de la o vârstă fragedă, dezvoltarea fizică și psihologică a acestora poate fi îmbunătățită în mare măsură.

În plus, domnule comisar, nu se poate să nu știți că concediul de paternitate există deja în legislația națională a multor state membre. Comisia dorește, de fapt, să nu mai fie la curent cu realitatea care există deja în statele membre?

Sunt foarte surprinsă de această poziție, domnule comisar. Este tocmai din această cauză și anume aceea că instituțiile europene nu sunt la curent cu realitatea, că oamenii sunt distanți. Cu siguranță că acesta este motivul pentru care absenteismul este atât de ridicat.

Trebuie să le oferim cetățenilor noștri motive să meargă la vot. Prin urmare, domnule comisar, trebuie să adoptăm o legislație care să le vină în ajutor. Dacă pot vedea că deciziile luate în Parlamentul European le îmbunătățesc viețile, cu siguranță vor avea mai multe motive pentru a merge la vot luna următoare.

Președintele. - Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc miercuri, 6 mai, la ora 12.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Zita Gurmai (PSE), în scris. – Chiar și în timpul unei crize, tratamentul egal trebuie să ocupe un loc prioritar pe agenda politică. Femeile vor suferi de pe urma crizei actuale pe termen lung și vor fi afectate în al doilea val de concedieri. Acestea vor trebui să facă față situației lor sociale și economice instabile și a sarcinii tot mai grele de a jongla între câștigarea banilor și responsabilitățile de îngrijire. În astfel de circumstanțe, nu putem permite ca femeilor să le fie luate drepturile.

Activitatea independentă este foarte importantă pentru femei, deoarece ar putea fi de mare ajutor în evitarea șomajului sau în mai buna conciliere a activității profesionale cu viața de familie. Astfel, femeile ar dispune de un instrument eficient pentru a contribui la dezvoltarea economiei. Femeile ar trebui să beneficieze de șanse egale de implicare în activitățile independente și de înființare a companiilor; sistemele de concediu de maternitate ar trebui să garanteze ca femeile liber-profesioniste să poată beneficia de acestea la fel ca și salariații. În același timp, siguranța și sănătatea lucrătoarelor însărcinate și a celor care au născut recent sau alăptează au o importanță crucială.

Acest lucru nu numai că ajută Europa să nu piardă talentul și prezența femeilor în cadrul forței de muncă, ci contribuie și la confruntarea provocării demografice actuale și asigurarea dezvoltării fizice, emoționale și mentale sănătoase a copiilor.

Rovana Plumb (PSE), în scris. Ca social-democrată și mamă, susțin prezenta directivă deoarece abordează: sănătatea și securitatea lucrătoarelor gravide, a celor au născut de curând sau care alăptează, aspecte legate de egalitatea de tratament, precum dreptul de a reveni la același loc de muncă sau la unul echivalent, dreptul la carieră, normele privind concedierea și drepturile legate de contractul de muncă sau acordarea unui sprijin financiar mai important pe durata concediului.

În prezent, durata concediului de maternitate variază de la 14 săptămâni în câteva state membre la 28 de săptămâni în alte state membre, iar în unele cazuri de până la 52 de săptămâni, dintre care numai o parte este acoperită de remunerație. Astfel, consider că opțiunea de a extinde durata concediului de maternitate și de a majora remunerația aferentă acestuia este o modalitate adecvată de a îmbunătăți sănătatea și securitatea femeilor, precum și de a le permite concilierea obligațiilor profesionale și familiale, promovând astfel egalitatea de șanse între femei și bărbați pe piața muncii.

Condițiile de stres la locul de muncă pot avea influențe asupra psihicului femeii însărcinate sau care a născut de curând și, de aceea, este necesară promovarea unei abordări preventive, care să asigure realizarea unei evaluări adecvate a riscurilor la locul de muncă.

17. Organizarea timpului de lucru (dezbateri)

Președintele. - Următorul subiect pe ordinea de zi este declarația președintelui delegației Parlamentului la comitetul de conciliere privind organizarea timpului de lucru [2004/0209(COD)]

Mechtild Rothe, președinta delegației Parlamentului European la comitetul de conciliere. – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, după cum știți, procedura de conciliere referitoare la directiva privind timpul de lucru a eșuat. În acest caz, articolul 65 alineatul 5 din Regulamentul de procedură prevede ca președintele delegației Parlamentului European la comitetul de conciliere să facă o declarație în plen. Din acest motiv, voi face acum o scurtă declarație privind evoluția negocierilor privind respectiva directivă.

După mai multe discuții trilaterale și trei sesiuni ale comitetului de conciliere, a devenit clar, în ultima sesiune, imediat după miezul nopții și la puțin timp înainte de expirarea termenului limită, că nu este posibil să se ajungă la un acord. Delegația Parlamentului European a votat anterior cu o majoritate clară de 15 voturi pentru, 0 voturi împotriva și 5 abțineri, opunându-se ultimei încercări de conciliere a Comisiei. Această propunere nu a fost acceptată ca bază pentru un compromis real. În același timp, aceasta a fost respinsă, de asemenea, de către comitetul reprezentanților permanenți care s-a reunit în camera alăturată. Într-o scrisoare din data de 29 aprilie 2009, cei doi copreședinți ai comitetului de conciliere au informat Parlamentul și Consiliul de Miniștri că nu a fost posibil să se ajungă la un acord asupra unui text comun înainte de termenul specificat în articolul 251 alineatul (5) din Tratatul CE.

Regret foarte mult că cele două instituții nu au reușit să găsească niciun punct comun. Totuși, dacă luăm în calcul cele trei puncte care au rămas în discuție până la sfârșit – excluderea voluntară de la timpul de lucru săptămânal, condițiile timpului de gardă și contractele multiple pentru fiecare lucrător – diferențele de poziții au fost atât de mari încât nu a existat nicio posibilitate de a se ajunge la un acord care să fi fost compatibil cu rezoluția Parlamentului European din 17 decembrie 2008.

Consiliul, în special, nu a avut nicio reacție în privința excluderii voluntare. Parlamentul a oferit mai multe compromisuri care ar fi oferit angajatorului un grad ridicat de flexibilitate privind timpul de lucru. Parlamentul a fost cooperant în special în chestiunea condițiilor timpului de gardă, deoarece majoritatea statelor membre, în acest caz nouă, utilizează excluderea voluntară în mod exclusiv pentru timpul de gardă. Totuși, o minoritate de blocaj din Consiliu a împiedicat orice încercare de a introduce o derogare. Nici măcar o sugestie privind sfârșitul excluderii voluntare nu a fost acceptată.

Privind subiectul timpului de gardă, Curtea de Justiție a Comunităților Europene a precizat că timpul de gardă este timp de lucru chiar partea inactivă a timpului de gardă nu poate fi considerată în întregime sau parțial o perioadă de odihnă, așa cum a solicitat Consiliul. De asemenea, pentru delegația Parlamentului a fost evident că timpul de gardă este necesar atunci când este necesară continuarea lucrului. Consiliul nu a fost pregătit să accepte această restricție. Care este rezultatul acestui fapt? Dacă un chelner stă într-un restaurant gol, timpul se calculează ca timp de gardă inactiv care, bineînțeles, va fi evaluat în mod diferit. Acest lucru nu ar trebui să se întâmple. Adoptând o abordare flexibilă, Parlamentul a susținut, de asemenea, propunerea pentru un timp de lucru maxim de 48 de ore pentru fiecare lucrător și nu pentru fiecare contract de muncă. În acest caz nu am reușit nici măcar să fim de acord ca acest principiu să fie introdus într-un considerent.

Pentru delegația Parlamentului a fost clar că lipsa unui compromis este mai bună decât un compromis nepotrivit pentru lucrători. Parlamentul a trimis numeroase propuneri Consiliului până când am simțit că am ajuns la limită. Totuși, a existat un grup în Consiliul care nu a fost pregătit pentru niciun fel de compromis. De asemenea, cred că, în anumite momente, Comisia ar fi putut să trimită propuneri care să fi oferit un echilibru mai mare între poziția Consiliului și cea a Parlamentului.

În timpul acestui mandat parlamentar, Parlamentul a adoptat 389 de acte legislative în procedura de codecizie. Dintre acestea, 24 au fost încheiate în a treia lectură ca urmare a concilierii reușite. Acest lucru demonstrează clar că există o cultură a cooperării între instituții. Pentru prima dată de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Amsterdam, comitetul de conciliere nu a reușit să ajungă la un acord în cazul Directivei privind timpul de lucru. Sper că noua Comisie va prezenta foarte curând o propunere nouă care, sper, va duce la un acord.

În final, aș dori să mulțumesc în mod special secretariatului comitetului de conciliere pentru activitatea sa excelentă.

Michal SEDLÁČEK, *Președinte în exercițiu al Consiliului*. – (CS) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, din partea Președinției cehe, doresc să vă informez despre poziția Consiliului cu privire la încheierea negocierilor asupra revizuirii Directivei privind timpul de lucru. După cum, fără îndoială, știți, Consiliul a consacrat patru ani discuțiilor privind un amendament adus la această directivă înainte de a ajunge în final la o poziție comună privind conținutul – după o serie de negocieri foarte complexe.

O majoritate calificată a statelor membre a fost de acord că problema principală disputată, a excluderii voluntare, va rămâne în directivă, dar cu condiții definite foarte puternic, care vor restrânge considerabil aplicarea acesteia. Consiliul, de exemplu, a dorit să reducă timpul de lucru săptămânal maxim atunci când se utilizează excluderea voluntară de la 78 de ore la 60 sau 65 de ore și a propus interzicerea utilizării excluderilor voluntare la semnarea unui contract de muncă sau limitarea perioadei consimțământului dat de angajați pentru a lucra într-un regim de excludere voluntară de până un an. Scopul Consiliului era de a restricționa utilizarea excluderii voluntare în statele membre, dar în primul rând de a îmbunătăți protecția angajaților care utilizează excluderea voluntară. Consiliul a văzut proiectul de directivă ca un document bine echilibrat care promovează protecția angajatului și a sperat că directiva se va dovedi acceptabilă, de asemenea, pentru Parlament, care era de așteptat să-l aprobe în a doua lectură.

De la votul din decembrie, anul trecut, Președinția cehă era la curent cu atitudinile diferite ale celor două instituții față de proiectul de directivă, dar nu a privit procedura de negociere ca o luptă pentru prestigiu între cele două instituții. În schimb, a adoptat o atitudine pragmatică, neideologică și realistă, luând în calcul realitățile pieței europene a muncii. Este un fapt de neîgăduit că excluderea voluntară este utilizată în prezent de către 15 din 27 state membre ale UE. Din luna ianuarie a acestui an, când Republica Cehă a preluat președinția, am condus negocieri foarte intense la toate nivelurile într-un efort de a găsi un mod de a ajunge la un posibil compromis cu Parlamentul. Prima reuniune a statelor membre privind acest subiect a avut loc

la Praga, pe 13 ianuarie. Cel puțin opt runde de discuții trilaterale neoficiale au avut loc până în prezent, precum și trei runde ale procesului de negociere oficial. În acest moment doresc să mulțumesc Comisiei și în special comisarului Špidla, pentru asistența sa specializată și abordarea constructivă în căutarea unui compromis posibil privind formularea directivei. Consiliul era dispus să ajungă la un acord și să facă un compromis pentru o poziție comună, dar în ciuda acestui fapt nu s-a ajuns la niciun acord. În ultimele patru luni, Președinția cehă a fost foarte activă și responsabilă în susținerea dialogurilor cu Parlamentul și transmiterea numeroaselor soluții de compromis Parlamentului asupra unor diverse probleme privind directiva într-o încercare de a găsi o soluție finală acceptabilă pentru Consiliu și pentru Parlament.

Astăzi pot susține, cu privire la Consiliu, că acesta a făcut un număr de concesiuni pentru a îndeplini cerințele Parlamentului și totuși acestea nu au fost suficiente pentru Parlament. De exemplu, Consiliul era pregătit să abandoneze poziția comună și să sprijine punctul de vedere al Parlamentului potrivit căruia timpul de gardă este, într-adevăr, timp de lucru. De asemenea, Consiliul a făcut concesiuni în timpul dezbaterii asupra armonizării activității profesionale cu viața de familie în ce privește termenul limită pentru asigurarea unei perioade de odihnă suplimentare pe timpul zilei și în ce privește definirea angajaților de rang superior; aș putea să mai dau și alte exemple. Consiliul a dorit să ajungă la un acord cu Parlamentul asupra problemei principale a excluderii voluntare și era pregătit să satisfacă cerințele Parlamentului și să accepte alte propuneri din partea acestuia, de exemplu interzicerea stabilirii excluderilor voluntare în timpul perioadei de probă și eliminarea timpului de lucru săptămânal maxim pentru excluderea voluntară, chiar dacă, firește, am simțit că acționăm împotriva intereselor angajaților. Eram pregătiți chiar să acceptăm ideea introducerii înregistrării orelor de lucru efective din timpul de gardă. Totuși, Parlamentul nici măcar nu a venit în întâmpinarea poziției Consiliului.

Vorbind din partea Președinției cehă, îmi pare sincer rău că Parlamentul nu a fost dispus să facă un compromis și să ajungă la un acord asupra unei directive modificate, care este așteptată nu doar de statele membre, ci și de cetățenii UE timp de cinci ani. Acordul privind directiva revizuită ar contribui la protejarea angajaților, ar ajuta la rezolvarea problemei timpului de gardă și de odihnă și ar pregăti calea către o reducere gradată în utilizarea excluderilor voluntare în statele membre. Totuși, deputații din comitetul de negociere nu au fost receptivi la aceste propuneri. Aceștia au refuzat să le accepte și au refuzat să accepte contrapropunerile Consiliului și compromisurile oferite de Comisie, insistând în schimb asupra propriei lor poziții ideologice. Deoarece Parlamentul nu a fost dispus să respecte situația din Consiliu și realitățile situației actuale, directiva existentă va rămâne în vigoare. Utilizarea excluderii voluntare nu va fi restricționată, nicio monitorizare nu va fi introdusă și lucrătorii vor trebui să lucreze în continuare până la 78 de ore pe săptămână. Cel mai probabil, atitudinea Parlamentului va duce la o utilizare mai mare a excluderii voluntare. Comisia Europeană a primit semnale astăzi de la alte două state membre care intenționează să introducă excluderea voluntară și, în consecință, orice speranțe pentru eliminarea ulterioară a acestora sunt reduse și mai mult. Consiliul a dorit să prevină acest lucru, dar Parlamentul a hotărât altfel.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (CS) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, îmi pare foarte rău că Consiliul și Parlamentul nu au ajuns la un acord în runda finală de negocieri asupra revizuirii directivei privind timpul de lucru. Comisia a făcut tot posibilul pentru a găsi un compromis, înaintând o serie de propuneri privind toate problemele principale pentru a ajuta ambele organisme legislative să se apropie de o versiune finală. În cele din urmă, totuși, Consiliul și Parlamentul au insistat asupra propriilor lor puncte de vedere diferite privind viitorul excepțiilor și excluderii voluntare, asupra cărora nu s-a putut ajunge la niciun acord.

Înțeleg și respect dorința Parlamentului de a pune capăt utilizării de excepții cu efect definitiv. Aceasta ar fi, de asemenea, soluția ideală pentru mine și am introdus-o în amendamentul Comisiei la directiva în 2005. Totuși, după mai mulți ani de negocieri, a devenit foarte clar că acest element nu va facilita un acord în Consiliu și nici nu va depăși minoritatea de blocare. Prea multe state membre au insistat pur și simplu să utilizeze excepții individuale și să păstreze această prevedere în directivă. De aceea Comisia a înaintat propuneri alternative pentru îmbunătățirea protecției juridice a angajaților care utilizează excepții, slăbind astfel utilizarea lor în termeni practici. Comisia a propus, de asemenea, introducerea monitorizării consistente a utilizării de excepții la nivel național și european și impunerea de restricții asupra utilizării simultane de excepții, care ar fi descurajat statele membre să acorde excepții. Sunt ferm convins că această abordare ar îmbunătăți, într-adevăr, condițiile pentru lucrători și, mai important, ar îmbunătăți probabilitatea pe termen lung ca statele membre să ajungă până la urmă la un acord privind eliminarea completă a excepțiilor. Parlamentul a declarat că nu există o măsură mai bună decât o eliminare completă a excluderii voluntare. Respect motivele unei astfel de decizii, dar am o părere diferită.

După cum am menționat în numeroasele ocazii anterioare, sunt ferm convins că lipsa unui acord asupra amendamentului este un mesaj nefavorabil pentru lucrătorii și întreprinderile din Europa, pentru instituțiile europene și, prin extensie, pentru întreaga Europă. Mai întâi, aceasta înseamnă că problema excepțiilor nu a fost rezolvată și excepțiile vor continua să fie utilizate conform directivei existente, neavând o dată pentru încheierea lor, cu un număr foarte limitat de restricții și fără nicio modificare specială. Știu că mulți dintre dumneavoastră au formulat obiecția conform căreia lucrătorii ar lucra 65 de ore pe săptămână și înțeleg pe deplin aceste preocupări, dar de fapt directiva actuală permite o săptămână de lucru de până la 70 de ore. În al doilea rând, deși hotărârea Curții de Justiție în problema timpului de gardă și timpului suplimentar pentru odihnă va rămâne neschimbată, mi-e teamă că în multe cazuri acest lucru nu va conduce în practică la o protecție mai bună pentru lucrători. Multe state membre au domenii cu un indice ridicat al timpului de gardă și se confruntă cu probleme reale în ce privește aderarea la regulile care provin din hotărârile pronunțate în cauzele SIMAP și Jaeger. Rezultatul de până acum este că din ce în ce mai multe state membre au început să utilizeze excepții pentru a rezolva această problemă. În prezent, există 15 astfel de state și mi-e teamă că acum, deoarece nu există niciun acord în vigoare privind timpul de gardă, mult mai multe state membre vor începe să utilizeze excluderea voluntară pentru a respecta hotărârea Curții Europene de Justiție, deoarece nu vor avea la dispoziție nicio altă opțiune. Având în vedere că numărul statelor membre care utilizează excepții este în creștere, va fi mult mai dificil să se ajungă la un acord în Consiliu privind eliminarea excepțiilor. În al treilea rând, eșecul negocierilor înseamnă că o serie de garanții speciale foarte importante aprobate de către Consiliu pentru lucrătorii din întreaga Europă care utilizează în prezent excepțiile, nu vor fi valabile și nu vor intra în vigoare. Și, în ultimul rând, am pierdut, de asemenea, o oportunitate de îmbunătățire în ceea ce privește măsurile care vizează armonizarea dintre activitatea profesională și viața de familie și clarificarea definiției variațiilor pentru lucrătorii liber-profesioniști. Totuși, ambele organisme legislative au luat decizii și rezultatul imediat este că nu vor exista modificări speciale ale excepțiilor, așa cum solicită directiva existentă. Respect această decizie. Împreună cu alți membri ai Comisiei va trebui să luăm în calcul situația care a apărut ca un rezultat al eșecului legislatorului de a ajunge la un acord.

Totuși, aș dori să menționez, de asemenea, că după cinci ani de negocieri, în timpul cărora au fost înaintate un număr de propuneri parțiale și au fost făcute multe încercări pentru a găsi o soluție, nu a fost găsită nicio soluție. Acest lucru înseamnă că nu va fi ușor să facem o propunere nouă care ar putea să rezolve situația în mod miraculos. Prin urmare, consider necesară examinarea foarte atentă a situației împreună cu partenerii sociali. Doar atunci Comisia poate lua o altă decizie și adopta o altă strategie.

Hartmut Nassauer, în numele Grupului PPE-DE. – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să declar în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni că nu este în interesul lucrătorilor europeni faptul că procedura de conciliere asupra noii legislații privind timpul de lucru a eșuat și că legislația veche privind timpul de lucru este aplicată în continuare.

De asemenea, aș dori să spun că blamarea exclusivă a Consiliului, în timp ce majoritatea deputaților, asemenea cavalerilor în armuri strălucitoare, s-au sacrificat în interesul lucrătorilor, este un mit. Realitatea este că vina o poartă ambele părți. Este adevărat că Consiliul nu a acționat în niciun fel în ceea ce privește chestiunea excluderii voluntare, dar majoritatea deputaților nu a fost la fel de flexibilă în ceea ce privește susținerea ideii că o soluție este posibilă doar dacă excluderea voluntară este eliminată. Ca urmare, ambele părți au trecut neobservate și rezultatul a fost ușor de prezis.

Aceasta este o oportunitate irosită. De exemplu, ar fi fost posibil să se pună în aplicare o reglementare europeană privind timpul de gardă care să specifice pentru toată Europa că „timpul de gardă este timp de lucru”, așa cum a formulat Curtea de Justiție a Comunităților Europene. Pentru atingerea acestui obiectiv ar fi fost necesar ca majoritatea deputaților să fi făcut o concesie foarte mică asupra chestiunii excluderii voluntare, de exemplu atunci când s-a discutat determinarea condițiilor în care este posibilă o excludere voluntară, care ar trebui să fie cât mai stricte posibil și cine ia decizia referitoare la excluderea voluntară. Cele două părți ale industriei ar fi trebuit să fie implicate. Totuși, nimic din toate acestea nu s-a întâmplat. Insistența privind eliminarea excluderii voluntare cu orice preț a devenit un subiect tabu. Aceasta a fost altă fațetă a comportamentului ireconciliabil care a cauzat eșecul noii soluții. Aceasta este o situație foarte regretabilă. După cum am mai spus, aceasta nu este în interesul lucrătorilor.

Alejandro Cercas, în numele Grupului PSE. – (ES) Doamnă președintă, deși eforturile inutile duc la melancolie, doresc să repet că excluderea voluntară ar trebui să intervină la final, deoarece a fost destinată să dureze o perioadă de zece ani – care a luat sfârșit în 2003 – și sfârșitul acesteia este extrem de important pentru sănătatea oamenilor, pentru concilierea dintre viața de familie și viața profesională, pentru ca noi să avem o discuție care se potrivește cu cea de acum jumătate de oră și cu cea care va urma, pentru respectarea convențiilor internaționale ale Organizației Mondiale a Muncii, pentru ca legea socială europeană să devină

o realitate, pentru ca organizațiile muncitorești să rămână intacte și pentru ca cetățenii să aibă încredere în continuare în instituțiile europene.

După cum a spus președintele nostru, nu s-a ajuns la un acord deoarece propunerea Consiliului a fost întotdeauna de întoarcere în trecut, cu mult înainte de secolul XIX, făcând din legea muncii doar o relație bilaterală între lucrător și angajat, fără legi sau reglementări, fără nimic de respectat dincolo de așa-zisul „liber arbitru”, ignorând că există întotdeauna un dezechilibru de putere între lucrător și angajat.

Acest lucru nu este adevărat; aceștia se înșală. Parlamentul s-a agitat; acesta a oferit toate tipurile de alternative pentru a rezolva probleme reale, dar aceasta este o problemă ideologică. Consiliul nu a dorit să pună capăt excluderii voluntare. O minoritate din Consiliu a dorit ca excluderea voluntară, care a fost temporară în 1993, să devină permanentă și, cu votul Parlamentului, să fie eternă, lăsând speranța și demnitatea în această luptă pe seama noastră.

Aceștia sunt cei care nu au vrut; aceștia au vrut doar să cosmetizeze superficial excluderea voluntară, dar să facă acest lucru permanent, distrugând unul dintre instrumentele fundamentale ale legii sociale europene. Acesta este adevărul și nu este adevărat să se spună că a existat o reducere a zilei de lucru – cu propunerea din partea Comisiei și a Consiliului, orele de lucru totalizau 78 pe săptămână – deoarece trebuiau să fie 60 și 65 de ore calculate pe o perioadă de trei luni.

Așa că, vă rog, nu mai faceți declarații care nu sunt adevărate. Nu mai induceți în eroare opinia publică. Admiteți că ați dorit să permanentizați ceea ce era temporar în 1993 și să admiteți că ați dorit să transformați ce era o excepție în ceva normal.

Aceștia au propus să fie o derogare, ca în articolul 20; o derogare, nu o excepție; care să fie ceva normal. În același timp, de altfel, propunerea era un atac fără rețineri la adresa legislației Curții de Justiție. Aceasta elimina drepturile medicilor și elimina condițiile de lucru ale acestora. Aceștia nici măcar nu s-au apropiat de ideea noastră sau de cea a Curții de Justiție privind odihna compensatorie pentru medici. Acesta a fost un atac fără rețineri la adresa lucrătorilor. În plus, aceștia ne-au acuzat că am făcut acest lucru în timpul unei campanii electorale. Este o onoare să-i ascultăm pe cetățeni și pe lucrători.

Trăim o criză socială majoră; există o distanță mare între cetățeni și instituțiile noastre. Din fericire, Parlamentul nu s-a subordonat Consiliului și din fericire, domnule comisar, va fi un Parlament nou aici, un Consiliu executiv nou și vor exista probabil schimbări în guvernele statelor membre; sunt încă speranțe pentru lucrătorii din Europa: mandatul din 17 decembrie este menținut și ne vom continua lupta, domnule comisar.

(Aplauze)

Elizabeth Lynne, în numele Grupului ALDE. – Doamnă președintă, cunoaștem în mod evident că a existat un impas, dar după părerea mea este mai bine să nu existe niciun acord decât să existe un acord nereușit.

Am știut întotdeauna că va fi inevitabil, dar a durat atât de mult să o recunoaștem în realitate. Cred că are o legătură mai mare cu faptul că unii parlamentari doresc să pară puternici în fața electoratului lor, decât cu orice altceva.

Odată ce o majoritate din Parlament a votat pentru a elimina excluderea voluntară, bineînțeles că nu ar putea exista un acord deoarece 15 țări o utilizează, după cum am auzit deja.

Susțin excluderea voluntară a limitei de 48 de ore a Directivei privind timpul de lucru, atât timp cât este voluntară. Am încercat, în timpul reuniunilor comitetului, să subliniez acest lucru și să mă asigur că nu se poate semna excluderea voluntară în același timp cu contractul și că există posibilitatea retragerii din excluderea voluntară în orice moment. Într-adevăr, acest lucru a fost ceea ce a propus și Consiliul. Este important pentru flexibilitate, atât pentru lucrător, cât și pentru angajator. De ce nu poate cineva să câștige din orele suplimentare dacă-și dorește acest lucru?

Temerea mea era, de asemenea, că oamenii ar putea fi obligați să muncească ilegal și nu vor fi apoi acoperiți de legislația privind sănătatea și siguranța, inclusiv directiva privind mașinile periculoase.

O problemă mult mai mare o reprezintă contractele multiple și definiția liber-profesionismului. De acestea se abuzează mult mai mult decât de excluderea voluntară, dar Consiliul nu a acționat în mod substanțial în această privință și nici Parlamentul nu a sprijinit acest punct.

În ce privește timpul de gardă, cred că acesta trebuie calculat în întregime ca timp de lucru. Am fost mulțumită că a existat o acțiune a Consiliului în această privință.

După cum am spus la începutul acestei dezbateri, acum cinci ani, ar trebui să tratăm hotărârile Curții privind cauzele SIMAP și Jaeger și nimic altceva. Poate vom face acest lucru în viitor și ne vom consacra sectorului sanitar separat.

În final, trebuie să spun că sunt mulțumită că am păstrat excluderea voluntară a limitei de 48 de ore, în special pentru pompierii din Marea Britanie pentru care ar fi fost foarte dificil să se ofere acoperire dacă excluderea voluntară ar fi fost pierdută și-i felicit pentru campania lor.

Elisabeth Schroedter, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Doamnă președintă, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, domnule Špidla, în timpul alegerilor ne-ar fi plăcut să putem prezenta cetățenilor Europei o directivă privind timpul de lucru care să ofere standarde minime de sănătate și siguranță.

Aceasta ar fi fost contribuția noastră la conceptul îmbunătățirii calității muncii. Rezoluția noastră ar fi stabilit standarde minime și, în același timp, ar fi oferit un grad de flexibilitate care ar fi reprezentat o soluție pentru spitale. Totuși, Consiliul a blocat directiva timp de mai multe săptămâni și în cele din urmă aceasta a eșuat. Din păcate, Comisia este, de asemenea, responsabilă parțial în acest caz, deoarece nu a contribuit la procesul găsirii unei soluții. Propunerile Comisiei au tratat fără considerație legea muncii și au pus la îndoială ceva ce ar fi fost privit în general ca un standard minim legal. Noi, cei din grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, împreună cu o mare majoritate a comitetului de conciliere, nu eram pregătiți să votăm în favoarea exploatării legalizate.

Este binecunoscut că ministrul muncii și social democratul german, Olaf Scholz, a fost unul dintre opozanții fervenți din Consiliu. Cu toată seriozitatea, acesta a dorit să introducă excepții pentru o soluție pe termen lung care ar permite oamenilor să muncească până la 78 de ore pe săptămână. În Germania, acesta pretinde că este reprezentantul lucrătorilor, în timp ce la Bruxelles acesta acționează ca purtător de cuvânt pentru acei membri ai Consiliului care se opun intereselor lucrătorilor europeni. Acesta i-a trădat pe social-democrați.

Ilda Figueiredo, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Doamnă președintă, salutăm lipsa de acord dintre Parlamentul European și Consiliu privind modificarea directivei privind organizarea timpului de lucru, deoarece ceea ce s-a propus a fost mai nepotrivit decât ceea ce există în prezent, atât în relație cu ziua medie de lucru, cât și cu timpul de gardă.

De fapt, ceea ce au încercat Comisia Europeană și Consiliul să facă a fost să deschidă calea unei devalorizări mai mari a muncii și un atac asupra dreptului de negociere al sindicatelor și asupra negocierii contractului colectiv de muncă. Acestea s-ar fi realizat prin acceptarea ca prevederile administrative simple să reglementeze organizarea timpului de lucru și a plății acestuia, prin urmare punând în pericol timpul de gardă și dreptul la perioade de odihnă, reprezentând o întoarcere în timp de 100 de ani în ceea ce privește drepturile muncii.

Obligația de a plăti integral timpul de gardă, inclusiv perioadele de odihnă, fie în domeniul serviciilor sanitare și de urgență fie în serviciul de pompieri sau în orice alt sector de activitate, prin urmare rămâne în vigoare, în conformitate cu legea existentă.

Vom continua să aducem în atenția publicului lupta lucrătorilor împotriva clauzei notorii de excludere voluntară și pentru evaluarea adecvată a muncii. Vom continua să pledăm pentru o reducere a zilei de lucru fără nicio reducere a plății, care este o cerință importantă într-un timp de recesiune pentru a crea locuri de muncă și a reduce șomajul. Vom continua, de asemenea, să promovăm sănătatea și siguranța lucrătorilor la locul de muncă și concilierea activității profesionale cu viața de familie.

Dorim o Europă socială autentică, care să nu fie uitată după alegerile pentru Parlamentul European.

Derek Roland Clark, în numele Grupului IND/DEM. – Doamnă președintă, președintele Klaus a remarcat în data de 18 februarie că structura UE este o dogmă care contrazice experiența tradiției.

Statele membre au o tradiție. Acestea acționează în felul lor, inclusiv în ceea ce privește modul în care lucrează. Când am precizat acest lucru, la prima întâlnire de conciliere și am remarcat că statele membre nu trebuie încorsetate, un coleg deputat se întreba dacă de fapt ar fi trebui să fiu invitat la ședință. Iată ce înseamnă democrația!

Documentul comisarului, prezentat în acea seară, includea textul „preferințele și nevoile lucrătorilor fac imposibilă fixarea unei date pentru eliminarea excluderilor voluntare” – este bine să auzi un ecou!

După cum a precizat președintele Klaus, există o distanță mare dintre cetățeni și reprezentanții aleși ai UE, dar mult mai mică în cadrul statelor membre, ceea ce face UE nedemocratică. Sunt de acord și în ceea ce mă

privește, insist pentru reprezentarea cetățenilor într-o măsură mai mare. În fond, în 2004 erau doar patru state membre care doreau excludere voluntară, acum sunt însă 15. Acest lucru nu vă spune nimic? Iar deputații îndrăznesc să numească 15 state din 27 o minoritate de blocaj – Parlamentul refuză să admită adevărul!

José Albino Silva Peneda (PPE-DE). – (PT) Două probleme au reieșit în această negociere: așa-numitul timp de gardă și clauza de excludere voluntară.

Cu privire la timpul de gardă, doresc să spun că am fost foarte aproape de un compromis, dar că, în ultimul moment, Consiliul și-a schimbat opinia.

În ce privește excluderea voluntară, Parlamentul nu ar fi acceptat niciodată generalizarea nedefinită a acesteia deoarece, în termeni practici, aceasta ar fi însemnat pur și simplu dereglementarea pieței muncii.

Deoarece proporția timpului de gardă nu este suficientă pentru a satisface nevoile reale, există în prezent 15 țări care utilizează excluderea voluntară. Sistemul de excludere voluntară nu este suficient pentru a satisface nevoile actuale, în special în sectorul sanitar. Acest lucru a fost rezolvat în propunerea Parlamentului și nu ar fi fost necesar ca atât de multe țări să utilizeze excluderea voluntară. Acest lucru a fost recunoscut chiar și de președinție în timpul negocierilor.

Este absolut clar că excluderea voluntară nu are nimic în comun cu flexibilitatea. Flexibilitatea poate fi obținută pe deplin prin schimbarea perioadei de referință la un an, după cum a fost propus de Parlament în 2005.

Parlamentul a luptat întotdeauna în această problemă astfel încât să putem măcar întrezări o dată viitoare la care excluderea voluntară va fi eliminată. Totuși, o minoritate de blocaj în Consiliu nu numai că a acceptat această excludere voluntară, dar a dorit, de asemenea, să facă din aplicarea acesteia o regulă, mai mult decât o excepție. Aș dori să vă reamintesc faptul că excluderea voluntară a fost acceptată în 1993, dar ca o excepție clară.

Doamnelor și domnilor, contractele de muncă nu pot fi comparate cu orice alte contracte în care părțile sunt într-o situație identică. Dreptul și știința muncii există în Europa deoarece de mult timp s-a acceptat că una dintre părți este în dezavantaj și trebuie, prin urmare, să fie protejată.

Minoritatea de blocaj din Consiliu, cu atitudinea sa clară de inflexibilitate, a dorit să pună capăt acestei protecții, care, după părerea mea, este absolut inacceptabil pentru oricine apără valorile fundamentale care formează baza modelului social european.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Doamnă președintă, doresc să profit de această oportunitate pentru a mulțumi colegilor mei din echipa de negociere pentru cooperarea lor constructivă. Este regretabil că nu se va ajunge la un acord. Aceasta din cauza situației care există în prezent, care este că 15 state membre utilizează excluderea voluntară. Fără îndoială că s-ar putea să mai fie și altele, iar această situație nu este prielnică.

De asemenea, vă pot spune că am înregistrat un progres în timpul negocierilor. În ce privește timpul de gardă și zilele libere efectuate în loc de plată, consider un progres faptul că am precizat toți că timpul de gardă este considerat ca timp de lucru. Cred că am fi ajuns la un acord în această privință. Motivul pentru care nu am ajuns la un acord a fost excluderea voluntară. Pe de o parte era Consiliul, cu o minoritate de blocaj care nu a dorit absolut deloc eliminarea excluderii voluntare și pe de altă parte – și acest lucru este omis adesea – o mare majoritate din Parlamentul European care dorește foarte mult să elimine excluderea voluntară deoarece aceasta nu are nicio legătură cu sănătatea și siguranța. Noi, ca deputați, am încercat, am propus ca însuși Consiliul să precizeze o dată finală. În cele din urmă eram chiar dispuși să spunem: „Vom stabili o dată pentru negocieri ulterioare și pentru propunerea unei date finale”. Consiliul nu a fost dispus să accepte nici măcar acest lucru. Atunci a devenit imposibil. Nu a fost cazul, domnule Sedláček, ca Consiliul să accepte toate condițiile stabilite de Parlament în ce privește condițiile pentru excluderea voluntară. Atunci când am început negocierile în ultima zi, aproape toate sugestiile au fost respinse. Pot să confirm că există o majoritate reală în favoarea eliminării excluderii voluntare. Există o mare majoritate în Parlament și o majoritate în Consiliu, dar din păcate există o minoritate în Consiliu care poate decide ca excluderea voluntară să rămână. Acest lucru este nesatisfăcător. Sper că Comisia va reveni, că oamenii își vor accepta responsabilitatea și că punctul de pornire pentru o propunere nouă va fi scopul directivei, adică sănătatea și siguranța pentru lucrători și că apoi excluderea voluntară va trebui eliminată progresiv.

Bernard Lehideux (ALDE). – (FR) Doamnă președintă, Parlamentul și raportorul acestuia au fost forțați să respingă un compromis nesatisfăcător și au avut dreptate să o facă. Delegația noastră a rămas devotată poziției adoptate de către o foarte mare majoritate în plen, care a solicitat eliminarea în cele din urmă a oricăror excepții la timpul de lucru statutar.

Totuși, adevărul este că Parlamentul a fost singurul care a dorit să progreseze. Reprezentanții europenilor au trecut peste divergențele partizane pentru a pune capăt acestui anacronism al excluderii voluntare. Am fost singurii care am propus un text de compromis autentic, pe care Consiliul l-a ignorat în mod deosebit, la fel ca și Comisia. Consiliul și Comisia s-au aliniat la poziția celor care se opun cu îndârjire oricărui progres privind drepturile lucrătorilor în Europa.

Domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, este clar că v-ați atins scopurile. Curtea de Justiție vă forțează să priviți tot timpul de gardă ca timp de lucru; prin urmare nu ați pierdut nimic din acest punct de vedere. Excluderea voluntară pe care o doriți există în continuare în practică, deoarece opoziția față de progres a dus-o la bun sfârșit. Mai mult decât oricând, deputații noi aleși în iunie vor trebui să lupte pentru armonizarea ierarhică a standardelor sociale.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). - (EL) Doamnă președintă, Consiliul, în strânsă legătură cu Comisia, este pe deplin responsabil pentru eșecul găsirii unui compromis și motivul este simplu; pentru că ați insistat să acceptăm un compromis care ar menține excluderea voluntară pentru totdeauna; ați vrut să ne înșelați și să ne umiliți pe noi și pe milioane de lucrători prin transformarea unei excepții provizorii acordate Marii Britanii în 1993 într-o reglementare permanentă, împotriva lucrătorilor. Din fericire, marea majoritate din Parlamentul European a spus nu. Oricine are îndoieli în privința celor care poartă răspunderea trebuie doar să asculte discursul reprezentantului Președinției cehe: neo-liberalism dogmatic, ideologie intransigentă, aroganță și o încercare neînsemnată de a înșela cetățenii europeni.

Domnule Špidla, nu aveți dreptul să interpretați și să aplicați hotărârile Curții Europene de Justiție 'à la carte'; trebuie să aplicați jurisprudența Curții Europene de Justiție și să instituiți procedurile privind încălcarea dreptului comunitar împotriva statelor membre care nu au reușit de ani de zile să aplice hotărârile Curții. Nu puteți spune că nu facem astfel, deoarece vom revizui directiva. Înțelegeți un lucru: Parlamentul nu va fi de acord în niciun caz cu un compromis care nu elimină excluderea voluntară.

Edit Bauer (PPE-DE). – (SK) După speranțele inițiale că ne apropiam de un acord asupra directivei revizuite privind timpul de lucru, este cu adevărat regretabil că acest lucru nu s-a întâmplat. Există cel puțin două motive pentru care acesta nu a fost cel mai bun raport pentru alegătorii noștri înaintea alegerilor. Primul implică o evoluție interesantă și neașteptată care are loc în noile state membre.

Unii investitori, în special din țările din Asia de Est, încearcă nu numai să introducă etica de muncă est-asiatică, împotriva căreia angajații solicită protecție juridică, dar aduc și un fenomen nou pe piața muncii: o încercare de a înlocui lucrătorii locali cu lucrători est-asiatici, care sunt obișnuiți cu altă cultură a muncii și ore de lucru nelimitate. În situația curentă de criză, cu șomaj în creștere, relația asimetrică dintre angajator și angajat devine din ce în ce mai clară. Prin urmare limitarea orelor de lucru este cu atât mai mult necesară, luând în considerare necesitatea recunoașterii libertăților lucrătorilor.

A doua problemă care rămâne nerezolvată și care are consecințe grave pentru noile state membre este calculul timpului de gardă. Din aceste motive suntem obligați să optăm pentru o excludere voluntară, pe care am dorit s-o evităm, dar fără de care nu puteam garanta îngrijirea de bază. Doamnă președintă, nu doresc să acuz în mod deschis pe cineva, dar aș dori să cred că în perioada noilor alegeri am putea găsi o soluție acceptabilă la aceste probleme importante.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, eșecul directivei privind timpul de lucru era inevitabil. Consiliul a menținut o poziție provocatoare, după cum am auzit mai devreme în Parlament, ignorând votul parlamentar, care a fost apoi repetat în a doua lectură, câțiva ani mai târziu. Cu acel vot ne prezentăm în fața electoratului – aș dori să-i comunic doamnei Lynne – deoarece avem de fapt un mandat din partea electoratului.

Lucrul îngrijorător este acest extremism. Consiliul dorește să păstreze atât excluderea voluntară cât și calculul anual al timpului de lucru. Aș dori să precizez comisarului și Consiliului că s-a ajuns la săptămâna de lucru de 78 de ore prin amânarea perioadelor de odihnă prevăzute în textul pe care Consiliul l-a apărât. Prin urmare, aceasta directivă este mult mai nefavorabilă decât directiva anterioară; sincer, este greu de înțeles care este concepția Consiliului despre lucru și condițiile de lucru, cât și despre sindicate și contracte.

Dacă continuăm cu abordarea excluderii voluntare, dacă nu depunem eforturi pentru armonizarea condițiilor de lucru, atunci nu lucrăm pentru Europa, ci împotriva ei, cu alte cuvinte creăm condiții care slăbesc societatea europeană și o împiedică să abordeze motivele reale din spatele crizei actuale.

Responsabilitatea pentru eșec revine prin urmare în mod legitim Consiliului. Parlamentul și-a făcut datoria.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). - (ES) Doamnă președintă, recunoașterea unui eșec este primul pas pentru a putea transforma acest proces de conciliere într-un real succes. Concilierea a eșuat într-adevăr, dar nu și șansa de a reconstrui dialogul, începând de astăzi.

Dificultatea nu se află în sensul practic al derogării individuale de la săptămâna de lucru de maxim 48 de ore, deoarece Parlamentul a oferit perioade lungi de tranziție tocmai pentru a depăși această dificultate. Problema provine din punctele de vedere extrem de diferite atunci când s-a ajuns la stabilirea unei reguli comunitare având ca ultim scop asigurarea sănătății și siguranței la locul de muncă. Problema următoare era, de asemenea, reglementarea timpului de gardă în conformitate cu hotărârile Curții de Justiție.

În ceea ce privește problema principală a excluderii voluntare, punctul meu de vedere este că ceea ce oferea Consiliul era contradictoriu din punct de vedere juridic și, mai presus de toate, era împotriva a ceea ce eu consider a fi elemente esențiale pentru o Europă care nu poate și nu trebuie să renunțe la dimensiunea ei socială fără să-și piardă identitatea. Era de neconceput să fie acceptată în legislația Comunității o lege generală, permanentă care se opunea recomandării Comisiei care, în agenda sa socială, îndeamnă statele membre să respecte convenția Organizației Internaționale a Muncii. De asemenea, a fost posibil să se ajungă la un acord acționând pe baza setului de excepții și reguli generale; în plus, am fi putut beneficia de contribuția părților implicate social care, dacă le este respectată independența, pot asigura acorduri corecte și eficiente.

Pe scurt, propunerile Parlamentului conțineau soluții care puteau oferi ceea ce doresc companiile, adică, flexibilitatea de a adapta orele de lucru la volume de lucru diferite, deoarece este cert că nu există două sectoare asemănătoare, nici companii din fiecare sector și deoarece noi avem nevoie și țara mea are nevoie în special – deținem regretabilul record de a avea cea mai mare rată a șomajului din Uniunea Europeană – să fie create mai multe locuri de muncă și mai puține concedieri de către companiile noastre.

Doamnelor și domnilor, mă număr printre cei convingși că avem nevoie de o reformă urgentă a sistemelor noastre sociale; Și eu cred că este posibil să conciliem eficiența economică cu speranța îmbunătățirii sociale și să conciliem libertatea cu justiția, tocmai din acest motiv trebuie să stabilim limite și standarde sociale minime pentru toate statele membre.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Doamnă președintă, atunci când generațiile viitoare vor judeca acest Parlament și activitatea acestuia privind dosarul timpului de lucru, prevăd că vor vedea modul în care s-au comportat deputații în timpul discuțiilor trilaterale cu reală lipsă de încredere. Vor vedea că la începutul anilor '90 a fost creată o directivă, atunci când socialiștii erau cel mai mare partid din acest Parlament și atunci când stânga era la conducerea majorității guvernelor statelor membre; că aici a existat o directivă care, oricât de bine intenționată, reflectă dogma socialistă standard potrivit căreia nu se poate avea încredere în oameni pentru a lua decizii proprii legate de echilibrul dintre muncă și viață, că politicienii știu întotdeauna ce este mai bine și că, bineînțeles, politicienii europeni știu cel mai bine dintre toți; că aici a existat o directivă privind timpul de lucru care pur și simplu nu a funcționat niciodată.

Excluderea voluntară, formulată la început pentru Marea Britanie, a devenit o excludere voluntară pe care alte 14 țări au avut nevoie s-o utilizeze și am auzit astăzi de la Președinția cehă că cel puțin alte două se alătură acestui grup. În acest timp, 21 din 27 țări nu ar putea pune în practică directiva niciodată în ceea ce privește serviciile sanitare naționale, astfel încât Comisia a venit cu propuneri pentru a rezolva această problemă.

Avem o directivă care evident nu poate fi pusă în aplicare și care a fost reacția acestui Parlament? Că oamenii greșesc; că statele membre greșesc; că Comisia greșeste și că toți trebuie să se supună forțat uniformizării, ceea ce în mod clar nu este potrivit pentru toți. Cum era de așteptat, Consiliul a refuzat să cedeze deoarece, ca și deputații, guvernele statelor membre au fost alese pentru a deschide oportunități pentru oameni, nu pentru a le restricționa libertatea. Aceștia, totuși, și-au amintit ceea ce unii deputați au uitat.

Astfel încât excluderea voluntară rămâne în prezent, dar la fel și problemele și acum chestiunea se extinde la următoarea generație de deputați din mandatul următor. Sper doar că noii noștri colegi din Parlament vor da dovadă de mai mult bun-simț, vor arăta că-i ascultă pe oameni și nu le dictează, vor elimina directiva în loc să interzică excluderea voluntară și o vor lua de la capăt.

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). - (PL) Doamnă președintă, domnule comisar, este adevărat că, după cinci ani de eforturi intense pentru a modifica directiva privind organizarea timpului de lucru, astăzi punem capăt eșecului strădaniilor noastre. Parlamentul nu a reușit să ajungă la o înțelegere cu Consiliul și să adopte o legislație nouă și mai bună care ar putea îmbunătăți situația lucrătorilor, inclusiv prin reducerea duratei maxime a săptămânii de lucru permise cu consimțământul lucrătorului, de la 78 de ore la 65 de ore.

Regret că trebuie să spun – și aici mă diferențiez de antevorbitorii mei, în special de cei din partea stângă a Parlamentului – că o parte semnificativă a responsabilității pentru acest final revine Parlamentului nostru, care a adoptat o strategie de negociere nerealistă. Multe țări din Europa au un proverb care spune, „mai binele este de multe ori dușmanul binelui”. Din păcate, am remarcat că în timpul perioadei de negocieri acest fragment de înțelepciune populară pare să fi fost complet uitat de către majoritatea colegilor deputați, în special de cei de stânga.

Aș dori să mai adaug ceva, deși acest lucru nu-mi va face nicio plăcere. Voi reaminti Parlamentului că în timpul primei reuniuni a comitetului de conciliere am propus adoptarea unei abordări de compromis, împreună cu recunoașterea că, deoarece în majoritatea statelor membre au fost aplicate principii flexibile de organizare a timpului de lucru de ani de zile cu consimțământul lucrătorilor, așteptarea unor modificări radicale nu se justifică și poate cauza blocarea negocierilor. Din păcate, tocmai așa s-a întâmplat și mă tem că acest lucru a fost făcut având în vedere campania electorală și nu interesele lucrătorilor europeni.

Stephen Hughes (PSE). - Doamnă președintă, este într-adevăr ciudat ca acest Consiliu să dea vina pe Parlament pentru eșecul acestor discuții. Parlamentul a dat tonul; a făcut toate propunerile de compromis. La sfârșitul zilei, Comisia a înaintat o propunere de compromis, dar Consiliul nu a avut nicio reacție, astfel încât Parlamentul nu ar trebui condamnat pentru acest eșec.

În această seară l-am ascultat pe Philip Bushill-Matthews vorbind despre libertatea de alegere pentru lucrători – libertatea de a lucra câte ore doresc. Ei bine, Philip, privește situația din Marea Britanie, același stat membru care a utilizat excluderea voluntară cel mai mult. Conform anchetei privind forța de muncă în Europa, există 3,5 milioane de lucrători care lucrează peste 48 de ore pe săptămână în mod regulat. Conform aceleiași anchete, 58% dintre aceștia – aproape 60% – au declarat că ar dori să lucreze mai puțin de 48 de ore pe săptămână. 2,2 milioane din cei 3,5 milioane din Marea Britanie nu primesc nicio plată suplimentară pentru munca suplimentară pe care o depun în fiecare săptămână. Aceștia nu sunt nebuni, ci sunt forțați, bineînțeles, să lucreze acele ore și sunt puși într-o poziție în care trebuie să lucreze ore suplimentare. Aceasta este realitatea utilizării excluderii voluntare.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Consiliul și-a propus să mențină procedura de excludere voluntară în mod permanent și astfel să extindă în mod real săptămâna de lucru. Consiliul nu a demonstrat deloc flexibilitate.

Problema timpului de gardă este o problemă în primul rând pentru cei care lucrează în serviciile publice și în principal în serviciile sanitare, unde prelungirea timpului de lucru înseamnă nu doar condiții mai rele pentru medici și asistente, ci și o amenințare la siguranța și sănătatea pacienților și în plus la responsabilitatea civilă a medicului pentru malpraxis. Libertatea de alegere în această problemă a însemnat ca într-un spital din orașul Radom din Polonia, nimeni nu era angajat fără să fie de acord cu procedura. Aceasta înseamnă că, în practică, libertatea de alegere nu există.

Separarea perioadei de gardă în părți active și inactive este o încercare de a clasifica timpul care este petrecut în realitate în serviciul angajatorului ca timp de odihnă – timp petrecut la locul de muncă și care nu poate fi organizat în mod independent. În practică acesta este, prin urmare, un furt din timpul angajatului. Nu există niciun motiv ca noi să acceptăm soluții pe care le considerăm dăunătoare.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Doamnă președintă, cu mult timp în urmă, în 1817, antreprenorul britanic cu spirit social, Robert Owen, a susținut introducerea zilei de lucru de opt ore. În opinia sa, prosperitatea pentru toți era posibilă dacă oamenii munceau timp de opt ore și munca era bine organizată. Apoi, după exact 125 de ani, a fost dat impulsul inițial pentru introducerea zilei de lucru de opt ore în Statele Unite. Este una dintre convingerile democratice ale comunității noastre europene: scurtarea săptămânii de lucru contribuie la o viață compatibilă cu demnitatea umană. Din fericire, în ultimele decenii, la aceasta s-a alăturat o atenție mai mare acordată împărțirii responsabilităților legate de muncă și îngrijire.

Doamnă președintă, în acest context, este mare păcat că noi încă trebuie să luptăm în Europa pentru a limita săptămâna maximă de lucru. A cere lucrătorilor să lucreze sistematic ore suplimentare și a introduce săptămâni lungi de lucru înseamnă a aduce prejudicii activităților profesionale. Diferite studii au arătat că Robert Owen avea dreptate: o perioadă de lucru mai mare de opt ore este contraproductivă. În această perioadă de creștere a șomajului, majoritatea Consiliului și a Comisiei a adoptat o direcție complet greșită.

Michal SEDLÁČEK, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (CS) Doamnelor și domnilor, aceasta a fost o dezbatere foarte interesantă pentru mine. Aș dori să răspund pe scurt la unele dintre inițiative. În primul rând, aș dori să precizez un lucru care nu a fost menționat aici și care trebuie declarat foarte sincer. Nu este, din întâmplare, adevărat că Europa are cele mai ridicate niveluri de protecție a angajaților din lume? Cred că

așa este, astfel încât orice discuție despre eforturi îndreptate către eliminarea acestui tip de protecție, sau revenirea la secolul XIX nu este, pur și simplu, reală. Noi încercăm doar să o adaptăm la economia actuală și la situația economică mondială. Nu mai trăim în secolul XX. Acesta este secolul XXI și muncim – nu aș vrea să specific orele, – dar muncim tot timpul. Vedeți acest telefon mobil, vedeți aceste calculatoare? Fiecare dintre noi primește mesaje electronice în fiecare zi și este normal să le primim 24 de ore pe zi. În același timp, nimeni nu calculează câte ore muncește cu adevărat. Astfel încât încercarea care se face aici – vorbim despre un fel de flexibilitate – este doar o încercare a Europei în general de a se adapta la concurența la nivel mondial.

Ați avut dreptate, domnule Nassauer, atunci când ați spus că ar trebui să fim de acord asupra chestiunilor, de exemplu chestiunea timpului de gardă. Aș dori să precizez că în această privință Consiliul a avansat foarte mult pentru a veni în întâmpinarea Parlamentului și a fost de acord ca timpul de gardă să fie privit ca timp de lucru, contrar poziției comune, care era foarte diferită. Consiliul a propus Parlamentului ca această directivă să reglementeze doar problema timpului de gardă și să lase problema excluderii voluntare pentru altă ocazie, dar Parlamentul nu a răspuns acestei propuneri. Domnul Figueredo a spus că propunerea Consiliului a subminat poziția clasei muncitoare, dar aș dori să reiterez un aspect de bază. Consiliul a propus reducerea numărului de ore atunci când este utilizată excluderea voluntară de la 78 la 60 sau 65, dar domnul Cercas a respins această propunere. Consiliul a propus restricții atât asupra monitorizării cât asupra și introducerii excluderilor voluntare. Consiliul a fost de acord dar aceasta tot nu a fost votată. Domnul Andersson face probabil o confuzie atunci când declară că Consiliul nu a dorit să accepte propunerile de compromis ale Comisiei. Din contră, Consiliul este cel care – în reuniunea COREPER – a aprobat acele propuneri. Astfel încât compromisul propus de Comisie a fost acceptat de Consiliu, dar nu și de Parlament.

De asemenea, doresc să precizez că nu știu cine discută cu care membri ai publicului din UE. Și noi discutăm cu membri ai publicului din UE, dar aceștia ne spun că doresc mai multă libertate, doresc ca nimeni să nu le impună obligații noi și nu doresc ca politicienii să se amestece în viețile lor personale. Ne apropiem de a 20-a aniversare a Revoluției de Catifea – aniversarea sfârșitului comunismului în Europa – și cetățenii doresc să celebreze această ocazie apărându-și cu adevărat libertatea. Aceștia nu doresc să li se impună din ce în ce mai multe reglementări și obligații.

Domnule Hughes, cred că am indicat foarte clar în discursul meu punctele asupra cărora Consiliul era pregătit să facă un compromis, astfel încât este foarte greșit să spuneți că Consiliul nu a avut nicio reacție. Aș dori să adaug, deoarece raportorul a exprimat speranțe în privința schimbării guvernelor în Europa, că-mi vine greu să-mi imaginez – dacă astfel de schimbare ar avea loc în Marea Britanie – că un guvern conservator ar avea puncte de vedere diferite față de cele ale guvernului primului ministru, Gordon Brown.

În concluzie, aș dori să precizez doar că suntem extrem de dezamăgiți că nu am ajuns la un acord, dar dacă refuzați să vedeți realitatea vieții de zi cu zi, care este că 15 din 27 de state membre utilizează excluderea voluntară și că în prezent nu există suficienți lucrători în multe profesii, în special în noile state membre, atunci excluderea voluntară pur și simplu trebuie să fie în continuare la ordinea zilei. Să revenim la această chestiune peste 10 ani, atunci când situația în statele membre poate fi foarte diferită. Să creăm condițiile pentru ca statele membre să nu fie nevoite să utilizeze excluderea voluntară și apoi s-ar putea să fim surprinși cât de rapid ajungem la un compromis.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (CS) Doamnelor și domnilor, dezbaterăa a prezentat argumente care au fost utilizate de multe ori în trecut și pe bună dreptate. Cred că este foarte normal, deoarece dezbaterăa continuă de cinci ani și ne-a afectat pe toți și aș dori să mulțumesc tuturor celor care au jucat un rol important în cadrul ei. Totuși, nu e mai puțin adevărat că nu am ajuns la un rezultat pozitiv sau un rezultat stabil și probabil va trebui să răspundem pentru acest lucru. Doresc să atrag atenția asupra faptului că dezbaterăa nu a atins, ca de fiecare dată, aproape niciun subiect în afara excluderii voluntare și, probabil într-o măsură foarte mică, timpul de gardă. Aceasta nu a acordat nicio atenție odihnei suplimentare, de exemplu, și nici nu a luat în calcul schimbările din cadrul lucrului pe timp de noapte, printre altele. Practic toate schimbările, care au depășit cu mult chestiunile timpului de gardă și excluderii voluntare, au fost acaparate, într-o anumită măsură, de cele două chestiuni principale. O directivă care a fost aprobată în 1993 accepta excepția. Această directivă lua în considerare anumite tipuri de modificări, însă nu o modificare axată atât de mult pe excluderea voluntară, cât pe directivă în general. În 2003, Curtea Europeană de Justiție a hotărât că timpul de gardă petrecut la locul de muncă este considerat timp de lucru. Hotărârea are propria logică și este foarte ușor de înțeles pentru mine. Din acel moment, numărul de state membre care utilizează excluderea voluntară a crescut rapid. Motivul este foarte simplu. În majoritatea statelor membre, orele de lucru petrecute la locul de muncă nu erau tratate ca timp de lucru efectiv și imediat ce acestea au trebuit considerate ca ore de lucru fixe, statele membre au început să utilizeze clauza de excludere voluntară pentru a respecta directiva.

Doamnelor și domnilor, după cum am precizat deja, situația este complexă și are propria dinamică interioară. Efectiv toate căile de avans posibile au fost explorate în timpul celor cinci ani de dezbateri, care au fost foarte cuprinzătoare. Cred că dezbaterile noastre nu s-a terminat încă și că este esențial să căutăm alte soluții deoarece situația actuală nu este satisfăcătoare. Există mai multe motive pentru care aceasta nu este satisfăcătoare și aceste motive depășesc timpul de gardă (pe care eu îl consider cel mai serios aspect) și excluderea voluntară, care este, fără îndoială, o chestiune substanțială. Celelalte motive includ lucrul pe timp de noapte, concediul suplimentar și o gamă întreagă de alte chestiuni, care pot – și în opinia mea ar trebui în mod gradat – să fie explorate pentru a îmbunătăți siguranța și protecția sănătății la locul de muncă, deoarece această directivă vizează în special reglementarea sănătății și a siguranței la locul de muncă. Organizarea timpului de lucru care este exprimată în directivă include acest aspect particular și nu doar aspectul universal.

Doamnelor și domnilor, cele două organisme legislative nu au reușit să ajungă la un acord ca urmare a unei dezbateri serioase și îndelungate care a durat cinci ani. Aceasta este situația în care ne aflăm și prin urmare trebuie să căutăm altă cale de a progresa în această dezbatere. În ceea ce privește Comisia, aceasta este pregătită și așteaptă.

Mechtild Rothe, *președintă a delegației Parlamentului European la comitetul de conciliere*. – (DE) Doamnă președintă, am solicitat să mai fac niște scurte precizări deoarece cred că este necesar.

Președintele în exercițiu al Consiliului, domnul Sedláček, ne-a comunicat că Consiliul a acceptat propunerea la începutul săptămânii trecute. Trebuie să precizez foarte clar că informațiile pe care le-am primit în timpul discuțiilor trilaterale au fost foarte diferite. Am primit informații că propunerea Comisiei nu va fi acceptată, că nu există nicio posibilitate de excludere voluntară în timpul perioadei de probă și că perioada de șase luni nu va fi acceptată. De asemenea, s-a precizat foarte clar că timpul de gardă nu va fi considerat ca o continuare necesară a timpului de lucru. Ni s-a spus exact ce s-a discutat aici, că a existat o dorință de respectare a regulilor. Nu aceasta a fost poziția Parlamentului. Aș dori să clarific faptul că am primit aceste informații. S-ar putea ca problema să fie că ați ajuns mai târziu, nu mai devreme de miezul nopții, dar noi am primit aceste informații.

În al doilea rând, domnul Bushill-Matthews a lăsat impresia că negocierile au fost imparțiale și unilaterale. Aș dori să explic un lucru. Delegația de negociere a fost constituită din raportor, domnul Cercas, președintele comitetului, raportorul alternativ, domnul Silva Peneda, din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni și eu însămi. Am fost de acord de fiecare dată. Recomandările acestui Parlament asigură că grupul meu nu deține majoritatea în delegația la comitetul de conciliere. Rezultatele au fost foarte evidente: 15 voturi pentru, 0 voturi împotriva și 5 abțineri. Dezbaterea de astăzi a demonstrat foarte clar că o mare majoritate a Parlamentului susține această poziție. Nu aș dori ca cineva să plece cu această impresie de imparțialitate.

Președintele. - Dezbaterea este închisă.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Csaba Öry (PPE-DE), *în scris*. – (HU) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor.

Îmi pare rău că procesul legislativ dedicat modificării directivei privind timpul de lucru s-a terminat cu un eșec. Aceasta evidențiază lipsa consensului între Consiliu și Parlamentul European asupra unei chestiuni esențiale legate de muncă. Respingerea de către Consiliu a soluției de compromis, care a fost confirmată în două lecturi în Parlamentul European și susținută de grupuri din întreg spectrul politic, atât de dreapta cât și de stânga, a venit chiar într-un moment în care se înregistrează o scădere a locurilor de muncă peste tot în Europa, companii mari își anunță pe rând planurile de disponibilizări și sume din ce în ce mai mari din banii contribuabililor sunt utilizate pentru a ajuta băncile care sunt într-o situație disperată și pentru a atenua efectele nocive ale crizei economice.

În plus, consecința negativă a insistenței înverșunate a Consiliului în privința excluderii voluntare a fost că, în urma eșecului procedurii de conciliere cu Parlamentul European, acestea au eșuat, de asemenea, să rezolve cu succes chestiunea privind timpul de gardă al medicilor, deși legislatorii UE erau deja foarte aproape de un acord și de acceptarea unei soluții de compromis. Încheierea unui acord asupra acestei chestiuni ar fi fost mult mai benefică fiecărei părți vizate decât continuarea disputei juridice. Deși nimeni nu contestă substanța hotărârilor Curții Europene, este totuși o situație stânjenitoare atunci când medicii trebuie să întreprindă acțiuni legale împotriva susținătorilor instituțiilor pentru a putea să-și exercite drepturile.

Este deprimant că într-un an de tensiuni economice și sociale cum este 2009, Consiliul nu a demonstrat niciun interes pentru a rezolva una dintre chestiunile esențiale de reglementare a orelor de lucru la nivelul UE.

18. Ordinea de zi: consultați procesul-verbal

19. Organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier (dezbateri)

Președintele. - Următorul subiect pe ordinea de zi este raportul (A6-0120/2009) elaborat de doamna Marie Panayotopoulos-Cassiotou, în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier [COM(2008)0650 - C6-0354/2008 - 2008/0195(COD)]

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, raportoare. - (EL) Doamnă președintă, Directiva 2002/15/EC trebuia într-adevăr revizuită și, ca urmare a unui raport pe care a fost obligată să-l prezinte, Comisia Europeană a înaintat amendamente adecvate pentru a ajuta această industrie, pentru a proteja sănătatea și siguranța lucrătorilor săi și, în același timp, pentru a facilita concurența sănătoasă. Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale a acceptat avizul Comisiei pentru transport și turism și, în ciuda recomandării mele, a respins propunerea Comisiei; cu alte cuvinte, nu a fost de acord să excludă conducătorii auto liber-profesioniști din sfera de acțiune a directivei. Trebuie să precizez că directiva din 2002 a prevăzut includerea conducătorilor auto liberi-profesioniști începând cu 23 martie 2009. Evoluțiile nu sunt așa cum apar ca rezultat al impresiilor și emoției cauzate de dezbateri privind transportul rutier.

În ce privește timpul legal de conducere și perioadele de odihnă, au avut loc evoluții semnificative din 2002, deoarece Regulamentul (CE) nr. 561/2006, care a intrat în vigoare în 2007, se aplică tuturor șoferilor de autocamioane și se asigură că dispun de timp de conducere și perioade de odihnă adecvate.

Prin urmare, să includem conducătorii auto liber-profesioniști într-o directivă privind timpul de lucru ar însemna să înțelegem greșit conceptul de activitate independentă, deoarece un liber-profesionist își stabilește singur timpul de lucru. Prin urmare aceasta ar fi o acțiune gravă, dăunătoare în cazul întreprinderilor mici și mijlocii, aceasta ar restricționa libertatea antreprenorială și am contribui la crearea unor sarcini administrative suplimentare. Acest lucru ar stabili un precedent pentru începerea unei dezbateri asupra integrării liber-profesioniștilor din alte sectoare, prin urmare limitând capacitatea lor de a lucra atât cât doresc. Aceasta ridică o problemă gravă: cine este și cine nu este liber-profesionist? Este clar că anumiți lucrători pretind că sunt liber-profesioniști, dar nu sunt. Comisia Europeană a propus să stabilim criterii astfel încât să putem distinge liber-profesioniștii „falsi”. Totuși, acest lucru nu ar fi posibil, deoarece controalele sunt efectuate în continuare la nivel național. Dacă, prin urmare, legislația europeană stabilea cine era un liber-profesionist „fals” și cine nu, acest lucru nu ar putea fi evidențiat de controalele naționale. Prin urmare acum avem facilitarea, cu propunerile noastre noi, să determinăm la nivelul statelor membre cine va fi inclus și cine nu va fi inclus în directiva privind persoanele care efectuează activități mobile de transport rutier. De asemenea, în propunerile noastre, solicităm Comisiei Europene să estimeze din nou rezultatele aplicării directivei. Solicit deputaților să respingă amendamentul care vizează retrimiterii propunerii Comisiei și să sprijine propunerile grupului meu, care sunt sprijinite, de asemenea, de către Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa și Grupul Independență și Democrație.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. - (IT) Doamnă președintă, onorați deputați, știți că siguranța rutieră este una dintre prioritățile activității mele în calitate de comisar pentru transport.

De asemenea, este important să evidențiez de la început că, deși siguranța rutieră este, bineînțeles, un element esențial atunci când se discută o chestiune precum timpul de lucru al conducătorilor auto, dezbateri noastră de astăzi nu se referă la siguranța rutieră ci la legislația socială, nu la timpul de conducere și la timpul de lucru.

Întrebarea la care trebuie să răspundem astăzi este: ar trebui ca antreprenorii liber-profesioniști să fie supuși unor restricții privind timpul de lucru în aceeași fel ca și angajații? Trebuie să privim acest lucru cu foarte multă grijă, deoarece nu există precedente în legislația europeană care să stabilească timpul maxim în care un liber-profesionist poate să lucreze într-un birou sau laborator.

În 1998, atunci când Consiliul și Parlamentul au dezbătut pentru prima dată directiva privind timpul de lucru al lucrătorilor mobili, situația din sectorul transportului rutier era total diferită față de cea din prezent,

așa cum a precizat raportorea, doamna Panayotopoulos-Cassiotou: în acea perioadă încălcarea regulilor în vigoare privind timpul de conducere era o practică comună, însemnând că șoferii profesioniști petreceau mult prea mult timp la volan. Pe baza reglementării anterioare privind timpul de conducere, introdusă în 1985, era imposibil să se controleze timpul de conducere în mod eficient.

În acel context, între 1988 și 2002 legislatorii au discutat o propunere a Comisiei destinată să reglementeze timpul de lucru nu doar pentru conducătorii auto angajați ci și pentru cei liber-profesioniști. Ca urmare a acelei discuții, a fost adoptată directiva sectorială privind timpul de lucru al lucrătorilor mobili. Se spera să se reducă consecințele negative pentru siguranța rutieră care reies din regulile inadecvate privind timpul de conducere prin extinderea sferei de acțiune a legilor privind timpul de lucru, pentru a include conducătorii auto liber-profesioniști.

Problema nu a fost rezolvată, totuși și ca urmare a unei proceduri de conciliere între Parlament și Consiliu, Comisia a fost invitată să evalueze avantajele și dezavantajele extinderii regulilor privind timpul de lucru asupra lucrătorilor liber-profesioniști și astfel să prezinte o propunere în 2008. Comisia a îndeplinit această cerință, publicând un studiu detaliat în 2007 care a ajuns la următoarele concluzii.

Mai întâi, că timpul de lucru nu trebuie confundat cu timpul de conducere. În ceea ce privește timpul de conducere, situația s-a schimbat radical. După cum știți, Parlamentul, împreună cu Consiliul, a adoptat reguli noi privind timpul de conducere. Printre altele, aceste reguli asigură utilizarea tahografului digital, un dispozitiv de monitorizare extrem de fiabil și o directivă specifică de punere în aplicare a acestor reguli.

Regulile noi, care au fost în vigoare din 2007, se aplică tuturor șoferilor de autocamioane, inclusiv conducătorilor auto liber-profesioniști. Cu ajutorul noului tahograf digital, care înregistrează fiecare mișcare a camionului, minut cu minut, un conducător auto nu poate conduce mai mult de nouă ore pe zi și o medie de 45 de ore pe săptămână. În esență, acum este posibil să se monitorizeze aplicarea acestor reguli mult mai riguros decât era în 1985.

În al doilea rând, nu există precedente în legislația socială comunitară care să reglementeze activitatea liber-profesioniștilor. Un liber-profesionist nu poate fi, de fapt, forțat să lucreze ore suplimentare în măsura în care este, prin definiție, liber să-și organizeze propria muncă după cum dorește. În plus, este efectiv imposibil să se controleze în practică timpul de lucru al acestui grup de oameni.

În al treilea rând, echilibrul general dintre avantajele și dezavantajele extinderii regulilor asupra timpului de lucru al liber-profesioniștilor este foarte nesigur și nu este posibil să se demonstreze că aplicarea directivei în cauză la conducătorii auto liber-profesioniști va aduce avantaje clare. În cele din urmă, este foarte important să precizez că aplicarea regulilor privind timpul de lucru la conducătorii liber-profesioniști este inefficientă și foarte dificil de realizat, deoarece acești conducători auto nu trebuie să înregistreze timpul de lucru în scopuri salariale, fără a mai menționa faptul că costurile administrative de aplicare a unor astfel de reguli ar fi foarte mari.

În al patrulea rând, un aspect în care este necesară intervenția, totuși, este cel al „conducătorilor auto liber-profesioniști falși”, adică șoferii care sunt liber-profesioniști în mod oficial, dar în realitate nu sunt liberi să-și organizeze propria activitate profesională, deoarece depind în întregime de o singură companie care le asigură venitul și comenzile. Din punct de vedere social, aceștia sunt vulnerabili. Acum, teoretic, aceștia sunt acoperiți de directivă, dar eșecul aplicării ei înseamnă că acest lucru nu se întâmplă în practică. Propunerea Comisiei este prin urmare de a accelera punerea în aplicare a directivei și a oferi conducătorilor auto liber-profesioniști „falși” protecția socială de care au nevoie.

Într-un moment de criză economică, impunerea unei sarcini administrative și financiare suplimentare asupra afacerilor mici și fragile, care trebuie să se confrunte cu consecințele recesiunii, nu ar trimite un mesaj bun. Din acest motiv, în concluzie, Comisia salută amendamentele înaintate de Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa și Grupul Independență și Democrație, care sunt de acord cu poziția comună a Consiliului adoptată în timpul ultimului Consiliu al Transporturilor și, prin aceste amendamente, trimite un mesaj clar industriei: fenomenul conducătorilor auto liber-profesioniști „falși” nu va fi tolerat și legislatorii se vor asigura că regulile sunt aplicate în toată Europa.

PREZIDEAZĂ: DOAMNA MORGANTINI*Vicepreședintă*

Johannes Blokland, raportor pentru aviz al Comisiei pentru transport și turism. - (NL) Doamnă președintă, momentul adevărului se apropie cu pași repezi. Măine după-amiază vom vota raportul elaborat de doamna Panayotopoulos-Cassiotou. Doamna raportoare și cu mine, în calitate de raportor pentru aviz al Comisiei pentru transport și turism, împărtășim același punct de vedere cu privire la libera inițiativă, și astfel am semnat aproximativ zece amendamente pe care și Consiliul le poate aproba. Îi sunt recunoscător domnului comisar Tajani pentru că sprijină aceste amendamente.

Măine va trebui în primul rând să analizăm amendamentul propus de Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, care solicită respingerea propunerii. Sunt încă extrem de indignat de acest amendament. Cu toate acestea, săptămâna trecută această indignare s-a transformat în groază când am văzut documentul de poziție al sindicatelor europene. De frica șoferilor liber profesioniști români și bulgari care s-ar putea abate de la reguli, aceștia scot neadevăr după neadevăr pentru a convinge deputații europeni să voteze împotriva propunerii Comisiei.

Documentul de poziție sugerează că șoferii liber profesioniști lucrează 86 de ore pe săptămână. Șoferii, angajați sau liber profesioniști, au dreptul să conducă în medie 45 de ore pe săptămână într-o perioadă de două săptămâni, așa cum a subliniat și domnul comisar Tajani. Trebuie să înțelegem, așadar, că 41 de ore pe săptămână aceștia se ocupă de afacerile lor? Nici argumentul referitor la siguranța rutieră invocat în documentul de poziție nu este convingător. Nu există dovezi privind legătura dintre siguranța rutieră și scutirea șoferilor liber profesioniști de regulile privind timpul de lucru; de fapt, este adevărat tocmai contrariul.

În paranteză fie spus, din documentul de poziție reiese clar că sindicatele știu foarte bine că poziția lor este nefondată. Mediul și piața internă sunt argumente forțate pentru a demonstra că ar trebui să votăm pentru respingerea propunerii, când evaluarea detaliată a impactului realizată de Comisie demonstrează că propunerea va fi chiar benefică pentru funcționarea pieței interne, pentru sectorul transporturilor și pentru mediu. De aceea mâine trebuie să votăm împotriva amendamentului propus de Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale care caută să respingă propunerea, și pentru amendamentele propuse de doamna raportoare. Contez pe faptul că bunul simț va triumfa în timpul votului.

În final, aș dori să adaug că găsesc complet nepotrivit e-mailul trimis de domnul Hughes sâmbăta trecută. Să faci politică din dezaastrele ... (Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Eva-Riitta Siitonen, în numele Grupului PPE-DE. - (FI) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, restricțiile cu privire la timpul de lucru nu ar trebui extinse la întreprinzători și la șoferii liber profesioniști și, din fericire, atât Comisia cât și Consiliul au ajuns la această concluzie.

În țara mea, Finlanda, o restricție cu privire la timpul de lucru ar avea un efect extrem de negativ asupra șoferilor liber profesioniști. Șoferii în Finlanda sunt mici întreprinzători. Peste jumătate dintre aceștia sunt proprietarii vehiculelor pe care le conduc. Așadar fac totul singuri: se ocupă de întreținerea vehiculelor și de contabilitate. Șoferilor liber profesioniști li se aplică deja aceleași reguli privind timpul de conducere și perioadele de odihnă obligatorii ca și șoferilor angajați. Acest lucru este important pentru viitor. Timpul de conducere în sine nu ar trebui prelungit, dar dacă acest amendament propus de Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană și de Grupul Socialist din Parlamentul European ar intra în vigoare, șoferii nu ar mai putea să se ocupe de întreținerea vehiculelor sau de contabilitate în timpul lor liber, de exemplu. În orice caz, cum ar fi monitorizată respectarea unui astfel de regulament?

Este extrem de important să încurajăm ocuparea forței de muncă și întreprinzătorii în timpul unei crize economice. Sper că toată lumea va fi de acord cu Comisia și Consiliul miniștrilor transporturilor că șoferii liber profesioniști trebuie să rămână în afara sferei de aplicare a reglementării timpului de lucru conform acestei directive.

Jan Cremers, în numele Grupului PSE. - (NL) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, Grupul Socialist din Parlamentul European consideră că propunerea pentru revizuirea regulilor privind timpul de lucru în transportul rutier nu este suficient de bine gândită și potrivită. Transpunerea și respectarea insuficientă a legislației nu poate fi un motiv pentru a face regulile mai puțin stricte. Așa cum declară Comisia, legislația nu poate fi eficientă decât dacă se aplică tuturor părților implicate.

Am pus întrebări Comisiei pentru a încerca să obțin clarificări cu privire la măsurile pe care Comisia intenționează să le ia împotriva folosirii „falșilor” liber profesioniști. În acest context, intenția exprimată

acum în Consiliu nu numai de a exclude șoferii liber profesioniști din sfera de aplicare a legislației ci și de nu a lua măsuri satisfăcătoare împotriva „falșilor” liber profesioniști nu va fi susținută de Grupul PSE.

Activitățile șoferilor angajați și cele ale șoferilor liber profesioniști sunt relevante în egală măsură pentru propria lor siguranță și pentru siguranța celorlalți. În opinia grupului nostru, o diferență între cele două categorii iese din discuție. Trebuie să susțin punctul de vedere al domnului comisar: nu este prima dată când muncitorii liber profesioniști au fost incluși și ei în regulile de siguranță pe șantiere pentru a garanta siguranța acestora și a celorlalți.

Bilyana Ilieva Raeva, în numele Grupului ALDE. - (BG) În timpul ultimei sesiuni din această legislatură, Parlamentul trebuie să adopte directiva privind timpul de lucru pentru lucrătorii mobili. Ca raportor al Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, cred că ar fi iresponsabil din partea noastră să sprijinim respingerea textului Comisiei în întregime, așa cum s-a sugerat. Noi liberalii sprijinim nevoia a zeci de mii de lucrători mobili liber profesioniști de a-și menține avantajul competitiv și motivul de a fi liber profesioniști.

Situația actuală este alarmantă. Prezenta directivă înlătură un principiu fundamental al pieței libere, și anume spiritul de întreprinzător și sprijinirea acestuia. Este inacceptabil pentru noi să-i tratăm la fel pe cei care lucrează în conformitate cu un contract de muncă și pe cei care sunt liber profesioniști. Spre deosebire de lucrătorii salariați, liber profesioniștii lucrează nu pe baza unui număr stabilit de ore, ci pe baza bunurilor pe care le manevrează și a numărului și tipurilor de transporturi. Includerea lor în noua directivă le va distruge energia antreprenorială.

O legislație care să stipuleze timpul de lucru pentru liber profesioniști ar constitui un precedent periculos și nejustificat. Nu există regulamente asemănătoare în niciun alt domeniu. Adoptarea unei astfel de decizii ar avea un impact negativ asupra economiei europene.

Definirea lucrului pe timp de noapte este, de asemenea, de o mare importanță practică. Deocamdată, statele membre pot defini singure ce înseamnă lucrul pe timp de noapte. Acest lucru le permite să mărească numărul de ore de lucru pentru transportul pasagerilor și al mărfurilor în funcție de lumina zilei, care variază. După cum știți, noaptea în Finlanda nu este aceeași cu noaptea în Italia. Flexibilitatea ajută la reducerea ambuteiajelor în timpul orelor de vârf, reducând în același timp și majoritatea emisiilor dăunătoare produse de circulație.

Aș dori să adaug în final că liberalii, sprijiniți de Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni și de mulți alți colegi deputați, ar dori să continue dezbaterile asupra elementelor de bază ale directivei. Cu alte cuvinte, sprijinim poziția flexibilă și pragmatică aprobată în Consiliu și propusă de Comisia Europeană privind excluderea liber profesioniștilor din sfera de aplicare a acestei directive. Vă rog insistent să votați pentru această poziție.

Sepp Kustatscher, în numele Grupului Verts/ALE. - (DE) Doamnă președintă, preocuparea mondială și toate măsurile care se iau în prezent pentru combaterea gripei porcine, ca și cele luate în urmă cu câțiva ani împotriva gripei aviare și BSE, sunt complet disproporționate față de lipsa de interes demonstrată în ceea ce privește numărul mult mai mare de decese pe șosele. Patruzeci de mii de oameni mor în fiecare an pe șoselele Uniunii Europene. Un număr mare de persoane sunt rănite sau suferă apoi de o invaliditate permanentă. Acest fapt este acceptat pur și simplu, ca și cum ar fi un act divin.

Toată lumea știe că un număr exagerat de camioane sunt implicate în accidente rutiere grave. Cauzele principale sunt viteza, oboseala excesivă și alcoolul. Această directivă este un pas înainte pentru a ne asigura că șoferii nu ajung într-un stadiu de oboseală excesivă. Nu numai timpul de conducere, care este monitorizat cu ajutorul tahografului, dar și timpul de încărcare și descărcare ar trebui considerat astăzi ca timp de lucru pentru toată lumea. Aceasta este soluția potrivită. Dacă un șofer a muncit deja timp de mai multe ore înainte să se urce la volanul unui camion de 40 de tone, acesta este deja obosit și îi va fi greu să se concentreze. Pentru mine este de neînțeles că acest regulament trebuie să se aplice numai șoferilor angajați și nu celor liber profesioniști. Singura scuză este că este mai dificil să monitorizăm timpul de lucru al liber profesioniștilor. Poate că e adevărat, dar oare un șofer liber profesionist prezintă un risc mai mic la volan în condiții de oboseală excesivă?

Stephen Hughes (PSE). - Doamnă președintă, trebuie să respingem această propunere a Comisiei din trei motive foarte clare. În primul rând, Comisia susține că Regulamentul (CE) nr. 561/2006 privind timpul de conducere și de odihnă se referă la toate categoriile de șoferi și așadar nu este nicio problemă dacă excludem șoferii liber profesioniști din sfera de aplicare a acestei directive. Acest lucru nu este adevărat. Timpul de

conducere reprezintă în medie numai jumătate din timpul de lucru al unui șofer. Cei care nu intră sub incidența acestei directive ar putea într-adevăr să sfârșească prin a lucra 86 de ore pe săptămână, în fiecare săptămână.

În al doilea rând, sutele de mii de șoferi care conduc vehicule de mai puțin de 3,5 tone nu intră sub incidența regulamentului. Ceea ce este și mai grav este faptul că, dacă ei sunt excluși din sfera de aplicare a acestei directive nu va exista nicio limită privind timpul lor de lucru.

În al treilea rând, Comisia face o diferență între liber profesioniști și „falșii” liber profesioniști și spune că face acest lucru pentru că nu putem verifica sau controla timpul de lucru al liber profesioniștilor. Dacă așa stau lucrurile, cum vor controla timpul de lucru al „falșilor” liber profesioniști? Aceasta este o abandonare a responsabilității și o invitație deschisă pentru angajatorii fără scrupule de a căuta mereu noi metode de a se folosi de „falși” liber profesioniști pentru a evita să aplice legea. Trebuie să respingem această propunere a Comisiei.

Ville Itälä (PPE-DE). - (FI) Doamnă președintă, în primul rând aș dori să-i mulțumesc domnului comisar Tajani care a făcut o treabă cu adevărat excelentă și care, în discursul dumnealui de adineaori a scos în evidență în mod lăudabil că această directivă nu se referă atât la siguranță și la numărul de ore petrecute la volan, cât la numărul de ore de muncă.

Trebuie să respectăm faptul că în Europa există întreprinderi mici și mijlocii care își fac treaba și creează locuri de muncă, iar acest amendament ar fi o palmă peste obraz pentru micii întreprinzători, în special în situația economică actuală. În urmă cu aproximativ două săptămâni am avut o dezbatere aprinsă despre cum întreprinderile mici și mijlocii țin pe picioare economia europeană. Acum suntem confrunțați cu problema practică dacă trebuie să sprijinim sau nu aceste întreprinderi. Domnul comisar Tajani s-a referit aici la ceea ce ar trebui să monitorizăm și la ceea ce ar trebui să facem pentru a ne asigura că acești șoferi liber profesioniști pot să continue să lucreze după orele petrecute la volan.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. - (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, aș dori să-i liniștesc pe acei deputați care și-au exprimat îngrijorarea cu privire la textul pe care îl dezbatem. Nu este în joc siguranța rutieră, repet, reducerea numărului de accidente rutiere este una dintre prioritățile mele.

Cred că nu trebuie să confundăm timpul de lucru cu timpul de conducere. Înțeleg punctul dumneavoastră de vedere: un liber profesionist poate să lucreze mai întâi și apoi să fie obosit când se urcă la volan, dar cred că în niciun tip de slujbă nu putem controla liber profesioniștii. Evident, un liber profesionist este totodată conștient de ceea ce face, poate să încarce un camion și apoi să se odihnească două, trei sau patru ore și să se urce la volan într-o condiție excelentă din punctul de vedere al siguranței.

Este, de altfel, foarte dificil să controlăm orice fel de liber profesionist, artizan sau mic întreprinzător. Mai mult, acești bărbați și femei reprezintă temelia economiei europene.

Acestea fiind spuse, ne preocupă garantarea sănătății și siguranței lucrătorilor angajați și a acelor lucrători care par liber profesioniști dar care sunt, din toate punctele de vedere, angajați. De aceea Comisia - și cred că doamna raportoare ne împărtășește punctul de vedere - dorește să aducă și activitățile „falșilor” liber profesioniști sub control legislativ.

Așadar acesta este, cred, un semnal important, această legislație îndeplinește cerințele reale și consider potrivit să subliniez din nou cât de important este să facem mai multe progrese în acest domeniu. De aceea aș ruga Grupul Socialiștilor din Parlamentul European și Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană să reflecteze la comentariile care au fost făcute și să înțeleagă că, din punctul de vedere al Comisiei, siguranța rutieră este și va rămâne o prioritate, dar că această legislație nu se referă la acest domeniu, ci caută mai degrabă să reglementeze mai eficient timpul de lucru, în special pentru lucrătorii din sectorul transportului rutier, și să asimileze „falșii liber profesioniști” „lucrătorilor angajați” deoarece în realitate aceștia nu sunt liber profesioniști ci angajați *de facto*.

Permiteți-mi deci să îi liniștesc încă o dată pe cei care și-au exprimat îngrijorarea, deoarece consider că textul care ar putea fi adoptat este unul bun, care merge în direcția generală a intereselor cetățenilor europeni.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, raportoare. - (EL) Doamnă președintă, îi mulțumesc domnului comisar pentru discursul clar și pentru clarificările *ex-post*, și aici mă refer la asigurările oferite deputaților că obiectivul său principal este siguranța rutieră și, în același timp, protejarea competitivității economiei europene și sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii. Le mulțumesc colegilor mei deputați pentru punctele de vedere exprimate și aș dori să subliniez că aceasta este exact dezbateră pe care dorim să o lăsăm deschisă votând împotriva amendamentului 54 care respinge propunerea Comisiei. Așadar solicit colegilor mei deputați să

respingă amendamentul 54, pentru ca dezbateră să rămână deschisă și să-i putem ajuta pe lucrătorii care sunt exploatați și care pretind a fi „falși” liber profesioniști. Dorim să ameliorăm ocuparea forței de muncă în sectorul transportului rutier, asigurând siguranța rutieră prin regulamentul care se referă la toți șoferii și timpul de lucru prin directiva pe care o dezbaterem azi.

Aș dori să le reamintesc colegilor mei deputați că le-am trimis un articol dintr-un ziar german din care reieșea clar că riscul în timpul conducerii nu provine din munca excesivă, ci din utilizarea ineficientă a timpului de care dispune fiecare persoană, indiferent dacă este angajată sau liber profesionistă, lucru de fapt irelevant. Ceea ce este cu adevărat important este ca fiecare să-și asume responsabilitatea pentru faptele sale și să se comporte la volan ca o persoană matură și conștientă de obligațiile sale în societate. Nu vom atinge acest obiectiv punând obstacole în calea muncitorilor. Referindu-se la sectorul construcțiilor, domnul Cremers a scos la iveală intențiile tuturor celor care sprijină acest punct de vedere înainte de alegeri.

Președinta. - Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc marți, 5 mai 2009.

20. Estimarea bugetului Parlamentului European pentru exercițiul financiar 2010 (dezbateră)

Președinta. - Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0275/2009) elaborat de domnul Maňka, în numele Comisiei pentru bugete, privind estimarea bugetului de venituri și cheltuieli al Parlamentului European pentru exercițiul financiar 2010 (2009/2006(BUD)).

Vladimír Maňka, raportor. - (SK) În întrevederile mele cu Secretarul General al Parlamentului European, domnul Klaus Welle, am observat de la început eforturile pe care le-a făcut pentru a rezolva problemele existente. Îl felicit pentru încercarea sa de a optimiza munca administrației Parlamentului European, o instituție care are 6000 de angajați. Am observat un angajament și o abordare pozitivă similare în negocierile purtate cu reprezentanții diverselor Direcții Generale ale Parlamentului European.

În unele domenii au fost deja identificate posibilități de economisire și au fost propuse îmbunătățiri. Un exemplu în acest sens ar fi planul de acțiune al Direcției Generale Președinție privind serviciile de securitate, care poate duce la economii de 2,6 milioane de euro pe an la Bruxelles, Strasbourg și Luxemburg fără a avea un impact negativ asupra siguranței și protecției.

Majoritatea cheltuielilor și proiectelor majore incluse în bugetul Parlamentului European sunt de natură multianuală. Cred cu tărie că dacă ameliorăm planificarea bugetară pe termen mediu și creștem transparența acestora vom avea rezultate eficiente. Doamnelor și domnilor, raportul pe care îl prezint astăzi, care a fost aprobat de Comisia pentru bugete, demonstrează clar că am dori să lăsăm o mai mare libertate de mișcare noului Parlament. Dacă în Comisia pentru bugete am identificat posibilitățile de economisire sau am redus unele cheltuieli, nu am făcut acest lucru acum doar pentru a părea duri sau pentru a porni o luptă internă între administrație și Președinție de o parte și Comisia pentru bugete de cealaltă parte. Scopul nostru comun este să obținem un rezumat profesionist și complet al problemei și pe baza acestuia să luăm decizia potrivită. În domeniul planificării de personal, Comisia pentru bugete ia în considerare propunerile și schimbările în structura serviciilor și a personalului propuse de Președinție. Când vom avea un rezumat al tuturor cerințelor care se ivesc din studii, Comisia va fi gata să examineze cu atenție toate cerințele.

Săptămâna trecută am avut o întrevedere cu secretarul de stat din Ministerul de Finanțe suedez, domnul Hans Lindblad, care va reprezenta Președinția suedeză a UE în domeniul finanțelor, precum și cu oficiali ai reprezentanței permanente a Suediei la Bruxelles și ai Ministerului de Finanțe suedez. Mi s-a promis o colaborare strânsă pentru raționalizarea bugetelor instituțiilor europene. Reprezentanții președinției suedeze au pus accentul pe politica imobiliară, care este și una dintre prioritățile noastre. Achiziționarea sau închirierea clădirilor reprezintă unul dintre principalele costuri administrative ale instituțiilor UE. În urmă cu mai puțin de trei ani, instituțiile foloseau un spațiu total de peste 2 milioane de kilometri pătrați. Am decis așadar că este nevoie de o politică comună în domeniul imobiliar, de o mai bună cooperare interinstituțională, de o mai bună coordonare a planificării, de o analiză pentru consolidarea spațiilor de birouri în unele sectoare și de o mai bună utilizare a licitațiilor publice. Aș dori așadar să salut promisiunea făcută de către domnul Secretar General că după alegeri va înainta rapid o propunere de strategie imobiliară pe termen mediu, astfel încât aceasta să fie disponibilă deputaților europeni înainte de prima lectură din toamnă pentru ca aceștia să poată aproba deciziile bugetare.

Putem realiza economii anuale de milioane de euro printr-o mai bună cooperare între instituțiile europene. Cred că în colaborare cu grupul de lucru interinstituțional pentru multilingvism vom putea să utilizăm mai bine capacitățile disponibile în acest domeniu. Anul viitor studiul privind programului de traducere Euramis ar trebui să fie gata, iar utilizarea completă și automată a acestuia va constitui probabil o adevărată revoluție în domeniul traducerilor și în cooperarea în domeniul traducerilor. Cred cu tărie că acest program va aduce o mai mare eficiență și ne va permite să facem economii în acest domeniu în următorii doi ani, reducând dependența de serviciile externe.

Margaritis Schinas, în numele Grupului PPE-DE. - (EL) Doamnă președintă, decidem astăzi bugetul Parlamentului pentru 2010, într-un moment crucial marcat, în primul rând, de ceea ce sperăm că va aduce intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona; în al doilea rând, de criza economică majoră care a lovit economia europeană și, în al treilea rând, de noile regulamente pentru deputați și asistenți. Toate aceste elemente sunt parte integrantă din bugetul Parlamentului European pentru 2010 și cred că, în calitatea noastră de deputați, trebuie să ne poziționăm corect față de acești parametri, nu cu experimente, excentricități și cheltuieli inutile, ci în mod rațional și în conformitate cu criteriile pe care societatea însăși le așteaptă de la noi.

Cred așadar că marcăm un nou început deoarece, în plină criză, Parlamentul European dă un bun exemplu menținându-și cheltuielile pentru 2010 la un nivel foarte realist, așa spune chiar scăzut. Ne menținem bugetul sub limita de credite de 20% pentru costuri administrative. Am redus bugetul pentru 2010 cu 6,5 milioane de euro față de estimările inițiale ale Biroului și, dacă analizăm cifrele generale în comparație cu bugetul de anul trecut, putem vedea că, în ciuda noilor cerințe impuse de noile regulamente pentru deputați și asistenți, înregistrăm o creștere de sub 4%, pe care o consider foarte rezonabilă.

Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europeni, pentru care am onoarea să fiu raportoare pentru această problemă, a stabilit un obiectiv major pentru bugetul pe 2010 la începutul procedurii. Dorim să concentrăm resursele Parlamentului în sectoarele pentru care acesta are cu adevărat competență și putere, și anume sectoarele legate de legislație. Vrem să nu mai existe armate de oameni care să se ocupe de lucruri pentru care Parlamentul nu are niciun cuvânt de spus și să punem capăt situației în care există puțini oameni și resurse în domeniile în care Parlamentul poate într-adevăr să schimbe ceva prin legislație. Credem așadar, și vom dezbate din nou acest lucru în prima lectură, că cheltuielile inițiale reflectă această prioritate și suntem de acord cu accentul pus de domnul raportor pe multilingvism și sectorul imobiliar, probleme cărora le-am acordat întotdeauna prioritate maximă, dar în ceea ce privește accentul pe legislație.

Aș dori să termin așa cum am început, spunând că nu este momentul pentru excentricități și cheltuieli inutile. Este momentul să strângem cureaua, să dăm dovadă de seriozitate și să ne concentrăm asupra necesităților. În ceea ce privește cele trei programe multianuale majore, Web TV, Muzeul de Istorie Europeană și Centrul pentru Vizitatori în special, dorim să oferim garanții pentru progresul acestora, astfel încât bugetul pentru 2010 să poată continua să sprijine aceste proiecte, dar întotdeauna pe baza unei filosofii de control adecvat, serios și atent.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, în numele Grupului UEN. - (PL) Doamnă președintă, vorbind în cadrul dezbaterii privind estimarea bugetului de venituri și cheltuieli al Parlamentului European pentru exercițiul financiar 2010 în numele Grupului Uniunea pentru Europa Națiunilor, aș dori să atrag atenția asupra a trei aspecte. În primul rând, ar trebui să sprijinim propunerea domnului raportor de a adopta pentru moment proiectul de raport privind estimarea bugetului de venituri și cheltuieli al Parlamentului European pentru exercițiul financiar 2010 în forma în care acesta a fost adoptat de Biroul Parlamentului European în luna aprilie a acestui an. Deciziile bugetare finale ar trebui lăsate următorului Parlament, încredințându-i acestuia analiza anumitor posturi bugetare în septembrie 2009.

În al doilea rând, ar trebui, de asemenea, să evaluăm pozitiv faptul că estimarea adoptată în prezent prevăd o creștere a cheltuielilor de numai 2,72%, ceea ce înseamnă că în acest moment creșterea de 4% propusă inițial nu va fi necesară, și totodată că noul Parlament va avea o mare libertate de mișcare în acest domeniu în toamnă.

În al treilea și ultimul rând, aș dori să-mi exprim sprijinul pentru propunerea domnului raportor în domeniul multilingvismului, și în special pentru a asigura accesul egal al tuturor deputaților europeni la servicii de traducere și interpretare. Merită, de asemenea, sprijinite toate propunerile privind tehnologia informației și comunicațiilor pentru Parlament, și în special planurile care să permită cea mai bună utilizare a acestor resurse.

Vladimír Maňka, *raportor*. - (SK) Aș dori să închei dezbaterile de azi prin a le mulțumi celor doi colegi care au luat cuvântul pentru opiniile pe care ni le-au împărtășit. Aș dori, de asemenea, să mulțumesc reprezentanților tuturor instituțiilor, inclusiv reprezentanților Parlamentului European, cu care am purtat numeroase discuții pe parcursul ultimelor trei luni cu privire la pregătirea bugetelor. Aș dori să-i mulțumesc președintelui Comisiei pentru bugete, domnul Böge, raportorilor alternativi și coordonatorilor grupurilor politice, colegilor mei și consilierilor și personalului Comisiei pentru buget care au luat parte la majoritatea discuțiilor. Datorită dumneavoastră am reușit să găsim o abordare comună și o soluție comună în majoritatea cazurilor.

Din cauza alegerilor pentru Parlamentul European de la începutul lunii iunie, am avut puțin timp la dispoziție pentru pregătirea și discutarea propunerilor bugetare, și încă și mai puțin timp pentru a ajunge la un compromis. În ciuda acestui fapt am reușit să facem compromisurile necesare și pot spune acum că rezultatele cooperării noastre vor avea un efect pozitiv asupra modului de lucru al Parlamentului European. Între timp, în pregătirile pentru bugetul pe 2010 vedem cele mai mari schimbări în structurile Parlamentului European din ultimii 10-12 ani. Este o mare provocare pentru administrația Parlamentului European și pentru noi toți. Cred că la sfârșitul anului vom putea spune că împreună am pregătit terenul pentru o mai mare eficiență în munca Parlamentului European, precum și în cea a altor instituții europene.

Președinta. - Dezbaterile sunt închise.

Votul va avea loc marți, 5 mai 2009.

21. Comerțul cu produse derivate din focă (dezbateri)

Președinta. - Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0118/2009) elaborat de către doamna Wallis, în numele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, referitor la propunerea de regulament a Parlamentului European și a Consiliului privind comerțul cu produse derivate din foci (COM(2008)0469 – C6-0295/2008 – 2008/0160(COD)).

Diana Wallis, *raportoare*. - Doamnă președintă, am reușit să ajungem la un compromis; este posibil ca mâine să avem un acord în prima lectură. În ceea ce mă privește, ca raportor în Parlament, aș spune că acesta a fost un dosar foarte dificil, o călătorie foarte anevoioasă.

Cu toate acestea, am ajuns la o poziție care, sper, va respecta dorințele acelor deputați europeni care au semnat declarația scrisă cu privire la această problemă și va respecta dorințele multor cetățeni din multe țări ale UE care ne spun că nu le place ce văd în legătură cu vânătoria de foci pentru scopuri comerciale și că nu doresc să aibă nimic de-a face cu comerțul care rezultă din această vânătoare. Am respectat această dorință; ne-am ocupat numai de problemele care sunt de competența noastră în limitele pieței interne europene: circulația pe piață a produselor rezultate din vânătoria în scopuri comerciale. În urma acestei legislații - dacă ea este aprobată mâine - consumatorii ar trebui să fie siguri că niciun produs rezultat din vânătoria în scopuri comerciale nu va fi vândut pe piața europeană.

Dar, bineînțeles, există și excepții. Focile sunt animale marine foarte frumoase - am descoperit pe parcursul acestui proces că este foarte ușor să le îndrăgești - dar pentru unii sunt șobolanii mării. Așa sunt percepute de către mulți pescari: o focă adultă consumă o cantitate enormă de pește în fiecare zi. Așadar, focile vor trebui în continuare vâdate pentru a asigura pescuitul durabil în unele zone.

Dar în prezenta legislație nu am reglementat vânătoria. Dacă oamenii din oricare stat membru doresc să vâneze, ei pot continua să vâneze. Nu pot însă să obțină un câștig comercial din respectiva vânătoare. Dar rezultatele vânătoriei ar trebui să poată fi utilizate, și sper în special să poată fi utilizate acele organe ale focilor care pot fi de folos comunității medicale.

Aspectul cel mai dificil al acestei dezbateri a fost locul ocupat de către comunitățile arctice tradiționale - populațiile indigene din regiunea arctică. Spunem că facem o excepție pentru ei, dar cum le va afecta asocierea cu un produs interzis stilul de viață și economia? Regiunea arctică nu este un parc tematic sau un muzeu: este o comunitate în carne și oase, cu o economie modernă proprie la baza căreia stau produsele marine. Sper ca aceste comunități să poată continua să trăiască așa cum au făcut dintotdeauna. Dar mă îndoiesc, și știu că aceste îndoieli au fost cele care au determinat decizia Consiliului Arctic de săptămâna trecută de a refuza să acorde Uniunii Europene statutul de observator permanent.

Acest dosar a fost, pentru mine, o șaradă. M-am luptat cu conflictul de libertăți, am respectat votul în comisie și am încercat să respect părerile celor pe care îi reprezint. Dar aș vrea să vă împărtășesc un singur lucru

astăzi: am avut o întrevedere cu o delegație a comunității din Nunavut. După schimbul de opinii, aveam cu toții lacrimi în ochi. Sper ca derogarea să dea rezultate. Voi sprijini acest pachet legislativ mâine, dar sper că se va dovedi a fi soluția potrivită.

Stavros Dimas, *membru al Comisiei*. - (EL) Doamnă președintă, în primul rând aș dori să le mulțumesc doamnei raportoare Walis și raportorilor pentru aviz, domnul Martin, domnul Brepoels și doamna Mathieu, pentru munca excepțională pe care au realizat-o. Aș dori să-i mulțumesc președintei Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, doamna McCarthy, pentru contribuția pozitivă pe care a adus-o cu privire la această propunere.

Faptul că s-a ajuns la un acord în prima lectură demonstrează voința politică a instituțiilor comunitare de a rezolva prompt cele două probleme majore legate de comerțul cu produse derivate din foci, și anume fragmentarea pieței interne și necesitatea de a proteja bunăstarea animalelor. Acest acord conține trei elemente decisive: primul se referă la armonizarea pieței interne și este interdicția comerțului cu produse derivate din foci pe piața Uniunii Europene. Aceasta se va aplica atât produselor fabricate aici cât și produselor importate. După cum știți fără îndoială, focile sunt vâdate atât în interiorul cât și în afara Comunității. Acestea sunt utilizate pentru a fabrica produse precum carne, ulei, grăsime și produse din organele, blana și pielea focilor. Aceste produse sunt comercializate pe diverse piețe, inclusiv piața comunitară. În cazul unora dintre acestea, cum ar fi pastilele Omega 3, pielea tăbăcită sau blănurile de focă, este dificil, dacă nu chiar imposibil, pentru consumatori să facă diferența dintre produsele derivate din foci și alte produse similare. Vânătoarea de foci și modul în care este practică această a suscitat reacții aprinse din partea publicului și a numeroase guverne care țin mult la bunăstarea animalelor. Aceste îngrijorări sunt cauzate de modul în care sunt vâdate focile, de metodele folosite pentru a le omorî și de durerea pe care acestea le provoacă. Indignarea publicului este clară din participarea masivă la dezbaterile publice relevante, și este totodată exprimată elocvent în numărul foarte mare de scrisori și petiții pe care le-am primit pe parcursul ultimilor doi ani. Cetățenii pot fi siguri acum că produse derivate din foci nu vor mai fi disponibile pe piață.

Un al doilea element important al propunerii este derogarea logică a comunității inuite și a altor comunități indigene. Scopul este de a nu aduce atingere *acquis-ului* economic și social al acestor comunități, care depind în mod tradițional de vânătoarea de foci. Ar trebui să ținem cont de faptul că această vânătoare este un element istoric al culturii și identității lor culturale și o sursă de venit care contribuie la supraviețuirea lor.

Al treilea element este derogarea pentru vânătoarea la scară redusă. Astfel vânzarea ocazională a focilor de către pescari va fi acceptată, dar numai pentru scopul gestionării durabile a resurselor marine, pentru plasarea pe piață a produselor derivate din foci în scopuri non-profit, pentru acoperirea cheltuielilor. Conform principiilor fundamentale ale acestui regulament, nu trebuie să existe niciun aspect comercial legat de această activitate. Comisia va aproba măsuri de aplicare detaliate care să clarifice aplicarea celor două derogări menționate mai sus prin procedura de comitologie și sub controlul Parlamentului.

Sper că Parlamentul, precum Consiliul și Comisia, va sprijini în general acest pachet legislativ de compromis. Textul în cauză prevede armonizarea pieței interne și, în același timp, reflectă îngrijorările cetățenilor europeni referitoare la bunăstarea animalelor cu privire la vânătoarea de foci. Comisia Europeană se află într-o poziție de a accepta în totalitate pachetul legislativ de compromis, pentru a ajunge la un acord privind acest regulament în prima lectură.

Frieda Brepoels, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară*. - (NL) Doamnă președintă, domnule comisar, sunt extrem de încântată că putem să votăm acest dosar în ultimul moment, deoarece mulți cetățeni, precum și Parlamentul, solicită de mulți ani măsuri de combatere a practicilor crude utilizate la vânătoarea de foci în scopuri comerciale.

Nu a fost ușor să găsim abordarea potrivită, deoarece nu este de competența Europei de a interzice această vânătoare. Așadar, sunt recunoscătoare Comisiei pentru propunerea prezentată Parlamentului, cu toate că Parlamentul a considerat că această propunere trebuie să fie mai strictă.

În calitatea mea de raportoare pentru aviz a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, le sunt așadar extrem de recunoscătoare colegilor mei din diferitele grupuri politice pentru sprijinul prompt acordat propunerii mele de a opta pentru o interdicție totală a comerțului cu produse derivate din foci cu o singură excepție: vânătoarea tradițională practică de comunitățile inuite. Făcând acest lucru, comisia a respins propunerea inițială a Comisiei Europene, care prevedea mai multe excepții, și a respins totodată un plan de etichetare, pe care îl considerăm imposibil de monitorizat.

Aș dori totodată să mulțumesc Președinției cehe pentru că a continuat lucrările până a ajuns la acest acord. Îmi imaginez că negocierile cu statele membre nu au fost întotdeauna ușoare. Aș dori să le mulțumesc colegilor mei deputați, precum și diferitelor organizații nonguvernamentale (ONG-uri) care au jucat un rol util ca grupuri de presiune pe tot parcursul acestui proces și care acum sprijină în mod explicit compromisul. Compromisurile înseamnă întotdeauna favoruri reciproce, bineînțeles, dar cred că acest text îndeplinește cerințele tuturor părților implicate.

În final, aș dori să subliniez, de dragul cetățenilor europeni, că acest compromis va avea într-adevăr un impact asupra vânătorii în scopuri comerciale în țări precum Canada. În așteptarea unei posibile interdicții a comerțului, cererea de blănuri de focă a scăzut deja în acest an și prețurile au scăzut la jumătate în comparație cu anul trecut. Așadar, odată ce interdicția va fi introdusă, aceasta va reprezenta o lovitură importantă pentru vânătoria de foci și pentru comerțul internațional cu produse derivate din foci.

Sunt așadar încântată de rezultat, și sper în sprijinul colegilor mei deputați pentru votul de mâine.

Véronique Mathieu, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală*. - (FR) Doamnă președintă, nu împărtășesc opinia colegilor mei deputați, nici opinia domnului D ~~masă~~ deoarece îmi amintesc avizul consilierului juridic către Consiliu. Îmi amintesc totodată și avizul consilierului juridic către Parlament. Amândoi consilierii ne-au informat că baza juridică folosită este greșită. Iată ce îmi amintesc.

Nu uitați, domnule D ~~masă~~ interziceți produsele rezultate din vânătoria de foci fără să le înlocuiți cu alte produse, ceea ce nu este legal. Ar trebui să realizați că și canadienii sunt la curent cu acest lucru și că intenționează să își exercite dreptul de apel la Organizația Mondială a Comerțului. Aceștia nu vor accepta să fie privați de aceste produse, și nu îi puteți opri. Personal consider că au dreptate în această privință. Slabul compromis - după părerea mea acest compromis este foarte slab - pentru care vor vota unii dintre colegii mei deputați mâine - fără mine, căci eu voi vota împotriva - este supus la vot în ajunul reuniunii la nivel înalt UE - Canada. Uniunea Europeană declară practic război prietenilor noștri canadieni. Sper că deputații europeni sunt conștienți de ceea ce fac.

Trebuie, de asemenea, să le spun colegilor mei deputați și domnului D ~~masă~~ vor avea o campanie electorală grozavă pe spinarea focilor și pe spinarea canadienilor, deoarece nu rezolvăm nimic în ceea ce privește vânătoria de foci. Nu facem decât să delocalizăm problema. Ați spus chiar dumneavoastră, domnule D ~~masă~~, că nu interziceți vânătoria de foci. Nu faceți decât să delocalizați poate această problemă în China sau în alte țări, care vor putea accepta aceste produse. Nu ați rezolvat nimic.

Consider așadar că acesta este un compromis slab. Consider că problema a fost mușamalizată, că nu s-a rezolvat nimic și că nu avem de ce să fim mândri. Nu avem de ce să fim mândri nici când vedem prețurile blănurilor vândute de inuiți, care scad. Nu am votat încă textul, nu am adoptat compromisul, și totuși acești oameni suferă din cauza noastră. Nu găsesc nicio satisfacție în acest lucru.

Malcolm Harbour, *în numele Grupului PPE-DE*. - Doamnă președintă, în calitate de coordonator al Grupului PPE-DE în Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor, am semnat textul de compromis și cred că a fost decizia potrivită dar, așa cum a spus doamna Diana Wallis, acesta a fost un dosar extrem de dificil din cauza dificultăților de a găsi un echilibru între diferitele opinii.

Ați auzit deja intervențiile a doi membri ai grupului pe care îl reprezintă care au păreri diferite și cred că veți vedea mâine că poziția grupului nostru va fi împotriva propunerii - dacă unele dintre amendamentele propuse de colegii mei nu vor fi votate. Cu toate acestea, vor fi mulți - printre care și eu - care vor vota pentru, deoarece, odată ce am adoptat această poziție, simt că am obligația morală de a face acest lucru.

Aș dori doar să reiau unele dintre problemele principale. În primul rând, acesta este un apel la acțiune. Ceea ce au spus colegii mei până acum este că acesta este începutul, și nu sfârșitul unui proces. Problema este modul inuman în care sunt omorâte focile și incapacitatea vânătorilor profesioniști de a rezolva acest lucru. Guvernul canadian s-a gândit, de asemenea, la acest aspect. Au fost introduse multe clauze privind examinarea pentru a asigura funcționalitatea textului, dar sunt pe deplin de acord cu ceea ce a spus doamna Diana Wallis, și anume că derogările au fost cruciale pentru realizarea compromisului.

Derogările sunt echilibrate deoarece reflectă, în primul rând, importanța sprijinirii vânătorii tradiționale în comunități. Doamna Diana Wallis are dreptate când spune că acest compromis trebuie să funcționeze, și acest lucru înseamnă că produsele fabricate de aceste comunități trebuie să fie în vânzare și trebuie prezentate într-un mod adecvat. În al doilea rând, datorită importanței resurselor marine durabile și a modului în care această problemă va fi rezolvată.

Avem în față un compromis. Cred că cetățenii europeni își doresc ca noi să sprijinim acest compromis, dar și Parlamentul va trebui să aibă în vedere această problemă de acum încolo.

Arlene McCarthy, în numele Grupului PSE. - Doamnă președintă, cred că uităm că acest Parlament a fost primul care a preluat campania pentru o interdicție la nivelul UE al comerțului crud cu produse derivate din foci. În 2006 o declarație scrisă care solicita această interdicție a fost sprijinită covârșitor de către deputați - primind 425 de semnături - însoțită de studii ale experților veterinari demonstrând clar că focile sunt omorâte cu suferințe groaznice, fiind adesea jupuite de vii. Publicul nu mai tolerează acest comerț, iar noi ca reprezentanți ai lor avem puterea de a-i pune capăt. Mai mult decât atât, votul nostru de mâine va fi un pas decisiv în campania mondială pentru interzicerea acestui comerț.

SUA a introdus o astfel de interdicție cu mulți ani în urmă. Mexicul a interzis comerțul. În Europa avem deja interdicții naționale în Belgia, Țările de Jos, Luxemburg și Italia; Germania și Marea Britanie caută moduri de a interzice comerțul. În Rusia au fost deja introduse interdicții. Hong Kong-ul intenționează să introducă o interdicție. Aceasta este o problemă politică, care acum a ajuns la termen. După o campanie de 40 de ani împotriva acestui comerț, Europa are acum șansa de a introduce o interdicție în toate cele 27 de state.

Nu este prima dată când am analizat în Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor preocupările cetățenilor pentru stoparea acestui comerț crud. Parlamentul are puterea de a satisface cerințele cetățenilor, iar Comisia pentru piața internă s-a hotărât în favoarea unei interdicții stricte, făcând în același timp o excepție pentru vânătoria tradițională în comunitățile inuite. Am respins propunerea mixtă a Comisiei pentru o interdicție parțială și un plan de etichetare; am respins propunerea doamnei Wallis care prevedea numai un plan de etichetare. De ce? Deoarece cetățenii ar fi condamnat acest gest șovăielnic care ar fi permis crudului masacru să continue. Publicul a demonstrat în numeroase sondaje realizate în statele europene că dorește să se pună capăt acestui comerț: 75% dintre cei intervievați în Marea Britanie doresc ca acest masacru să înceteze; 80% în Austria, peste 90% în Franța și Țările de Jos. Chiar și în acele țări europene unde nu are loc decât o vânătoare de foci tradițională sporadică, comerțul nu este sprijinit de public, cu 70% împotriva în Suedia. O majoritate clară de canadieni nu sprijină vânătoria practică în țara lor.

Mai mult decât atât, 86% din canadienii intervievați consideră că Uniunea Europeană ar trebui să fie liberă să interzică aceste produse. Am aici o scrisoare de la un senator canadian adresată domnului Președinte Pötering în care acesta spune: „Votul dumneavoastră pentru interzicerea comerțului cu produse derivate din foci va ajuta marea majoritate a canadienilor, care au privit cu admirație gestul Federației Ruse de a pune capăt masacrului sângeros al focilor luna trecută, să-și determine politicienii să privească mai departe de oportunitatea politică, să vadă ce este bine și să pună capăt odată pentru totdeauna acestei vânători inumane. În numele majorității canadienilor care se opun acestei vânători, vă mulțumesc pentru inițiativa luată în acest domeniu. Aceasta este pe deplin apreciată.”

Anul acesta 50 000 de foci au fost masacrate în Canada, față de 220 000 anul trecut. Acest lucru înseamnă că noi, în calitatea noastră de cetățeni, avem acum posibilitatea să interzicem acest comerț crud. Știu că acest lucru va fi susținut de cetățenii europeni. Sper că mâine Parlamentul va vota în sprijinul propunerii Comisiei pentru piața internă de a interzice comerțul cu produse derivate din foci.

Toine Manders, în numele Grupului ALDE. - (NL) Doamnă președintă, în calitatea mea de coordonator al Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa în Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor, am semnat acest compromis. Și în grupul nostru există diferențe de opinie, așa cum a spus domnul Harbour despre Grupul PPE-DE, dar acest lucru nu face decât să demonstreze că acesta este un subiect sensibil.

Într-o democrație, reprezentanții aleși trebuie să asculte opinia publică, și au trecut vremurile în care animalele trebuiau masacrate cu cruzime pentru a obține produse comerciale. Nu este intenția noastră de a stipula cum ar trebui să se desfășoare vânătoria; nu dorim să intervenim în gestiunea vânatului. Ceea ce ne dorim este să punem capăt comerțului de animale care au fost sacrificate inuman.

Într-adevăr, cred că acesta este mesajul transmis de prezentul compromis. Cred că este bine că și comunitățile tradiționale au fost luate în considerare printr-o derogare, și totodată că turiștii sau consumatorii care importă produse pe care le-au cumpărat ca suveniruri nu vor face obiectul unei vânători de vrăjitoare. Aceasta nu ar fi o acțiune potrivită, și nici nu ar demna de Uniunea Europeană de astăzi, care este una a libertății.

Din moment ce vrem ca informațiile necesare să fie înscrise pe toate produsele, ar putea fi un lucru bun să etichetăm pur și simplu produsele care conțin organe de focă astfel încât consumatorii să poată să aleagă,

deoarece așa cum stau lucrurile acum, aceștia nu sunt adesea la curent cu această situație. Avem nevoie de o mai bună informare, deoarece consumatorii trebuie să poată alege în cunoștință de cauză.

Ar putea fi o idee bună să sprijinim comunitățile indigene tradiționale luând măsuri care să le permită să dezvolte economii alternative. Vă mulțumesc, doamnă președintă, și sper să adoptăm acest compromis mâine cu o majoritate importantă.

Leopold Józef Rutowicz, în numele Grupului UEN. - (PL) Doamnă președintă, cazurile de masacrare crudă a focilor fac parte din fenomenul braconajului, care, din păcate, este destul de frecvent. Braconierii omoară animale marine și de pădure și numeroase specii de pește, și nu respectă niciun principiu, distrugând populații întregi și provocându-le suferințe. În țările Uniunii Europene și în Canada există legislația corespunzătoare, și există și servicii al căror rol este de a asigura respectarea legislației.

O modalitate prin care aceste servicii pot fi sprijinite eficient ar fi ca oamenii obișnuiți să ajute la descoperirea și identificarea braconierilor. Rolul statului ar trebui să fie acela de a se asigura că animalele pot trăi în condiții fizice și emoționale bune și în armonie cu mediul înconjurător, și totodată că pieile și carnea animalelor sălbatice obținute ilegal, inclusiv ale focilor, nu ajung pe piață, și că acest comerț este pedepsit sever. Proiectul de regulament al Parlamentului European și al Consiliului este un document care reconciliază interesele tuturor părților implicate în domeniul comerțului cu piei de focă.

Heide Rühle, în numele Grupului Verts/ALE. - (DE) Doamnă președintă, în numele grupului pe care îl reprezint, aș dori să spun că acest acord este binevenit și că vom vota în favoarea lui mâine. Îndeplinim dorințele multor cetățeni care în nenumărate scrisori și e-mailuri ne-au cerut să luăm atitudine în acest domeniu. Bineînțeles, respectăm totodată declarația scrisă a Parlamentului în care se solicita clar o interdicție.

M-a surprins poziția raportoarei pentru aviz a Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală. Aș dori să știu dacă vorbea într-adevăr în numele comisiei sau în nume propriu. În orice caz, aș dori să spun clar că există cu siguranță un temei juridic. De exemplu, există o interdicție pentru comerțul de piei de câine și de pisică, care a intrat în vigoare la începutul acestui an. Acest lucru demonstrează clar că există un temei juridic pentru demersul nostru. Mai mult, avem deja o distorsiune clară a pieței interne, deoarece cel puțin cinci state membre au pus în aplicare deja interdicția și alte state intenționează să o pună în aplicare. De aceea Uniunea Europeană trebuie să ia atitudine pentru a pune capăt acestei distorsiuni a pieței interne.

Există motive pentru demersul nostru. Există temeiuri juridice și temeiuri care decurg din piața internă. Aș dori să subliniez încă o dată foarte clar acest lucru. În ceea ce privește excepțiile, aș dori să spun clar că piața de desfacere pentru produsele fabricate de inuiți s-a prăbușit în urmă cu câțiva ani. Reprezentanții inuiților au explicat acest lucru în timpul consultărilor. I-am invitat să vorbească în fața comisiei și au spus în mod explicit că piețele se prăbușiseră deja înainte ca noi să luăm atitudine. Dacă inuiții doresc să continue să vândă aceste produse, pot să facă acest lucru doar dacă este foarte clar că produsele nu au nimic de-a face cu metoda obișnuită de omorâre a focilor. Inuiții vor putea să-și vândă produsele numai dacă se face o distincție clară.

Kartika Tamara Liotard, în numele Grupului GUE/NGL. - (NL) Doamnă președintă, sprijin interdicția totală a importurilor de blănuri de focă. În fiecare an, o priveliște splendidă a naturii devine scena unui spectacol al durerii și suferinței, în care pui de focă de 12 zile sunt omorâți în bătaie sau împușcați. Acest măcel este realizat în beneficiul pieței și al marilor afaceri, fără nicio considerație pentru bunăstarea animalelor, iar acest lucru mă umple de groază.

Nu putem să ne dorim să importăm această oroare în Uniunea Europeană. Într-adevăr, mulți cetățeni europeni nu își doresc acest lucru și sprijină interdicția totală a importurilor de blănuri de focă. În Țările de Jos am dus o luptă crâncenă pentru această interdicție și am reușit. Adoptarea propunerii Comisiei în forma ei inițială ar submina rezultatele realizate în Țările de Jos.

Cu toate acestea, raportul Parlamentului mă face să cred că în acest Parlament suntem pe punctul de a accepta interdicția totală a blănurilor de focă. Sprijin această interdicție și solicit tuturor deputaților și Comisiei să facă la fel.

Hélène Goudin, în numele Grupului IND/DEM. - (SV) Doamnă președintă, în ciuda faptului că discutăm o propunere legislativă privind comerțul cu produse derivate din foci, dezbaterile s-au învărtit mai degrabă în jurul vânătoriei de foci, și în special în afara UE. Masacrarea focilor în modurile pe care le-am văzut în fotografii, în țări din afara Uniunii Europene, este un lucru groaznic care nu ar trebui permis.

Cu toate acestea, ar trebui să facem diferența între vânatoare și măcel. Vânatoarea de foci este practică în Suedia, dar este o vânatoare controlată, de protecție. Nu sunt folosite băte sau ciomege; în locul acestora

sunt folosite arme de foc. Întregul proces este îngrădit de reguli stricte și dacă animalele nu pot fi folosite odată ce au fost împușcate, aceasta ar fi o foarte proastă gestiune a resurselor naturale. Compromisul propus acum este mai bun decât propunerea inițială. Cu toate acestea, mă îngrijorează modul în care ar putea fi interpretate unele părți din această legislație, care ar putea avea consecințe negative pentru Suedia și pentru vecinii noștri nordici. Să sperăm că mă înșel.

Jan Cremers (PSE). - (NL) Doamnă președintă, domnule comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să încep prin a-i mulțumi doamnei raportoare pentru munca depusă în acest dosar. Ca urmare a solicitării Parlamentului de introducere a unei interdicții la nivelul Uniunii Europene pentru produsele derivate din foci, pe care a menționat-o doamna McCarthy, sunt încântat că s-a ajuns cu Consiliul la un compromis demn de dorințele acestui Parlament.

Aproximativ 900.000 de foci au parte de o moarte groaznică în fiecare an în numele vânătorii de foci în scopuri comerciale. Acest lucru este nu numai groaznic, dar și complet absurd. Din punctul de vedere al Grupului Socialist din Parlamentul European, a fost clar de la început că propunerea Comisiei nu mergea până la capăt. Derogările generoase prevăzute în această propunere ar fi fost imposibil de monitorizat dată fiind răspândirea vânătorii într-o perioadă de 10 zile în fiecare an. Capacitățile de monitorizare sunt insuficiente și adesea guvernele vizate nu vor să facă acest lucru.

Grupul nostru a considerat crucial să restrângă în mod considerabil sfera de aplicare a excepțiilor în timpul negocierilor, și sunt încântat de rezultatul actual - o interdicție a comerțului în care acest obiectiv a fost în cea mai mare parte realizat. Grupul PSE consideră totodată că este important să intervenim cât mai puțin în sursele de venit ale populațiilor indigene. Derogarea pentru inuiți și alte populații indigene, care face parte din compromisul propus, este în acord cu dorințele grupului nostru.

Deși nu putem obliga țările care nu fac parte din Uniunea Europeană să pună capăt vânătorii de foci, sperăm ca prin această legislație comerțul cu produse derivate din foci să devină mult mai puțin profitabil și vânătoarea să fie redusă - și să sperăm, în timp util, să înceteze definitiv. Sunt așadar încântat de rezultat.

Peter Šťastný (PPE-DE). - Doamnă președintă, această propunere finală privind vânătoarea de foci este complet inacceptabilă deoarece se amestecă grav în treburile altor state. Totuși aceste state respectă regulile și nu încearcă decât să gestioneze resursele naturale și să ocupe forța de muncă.

Această propunere distruge viețile oamenilor și comunitățile din regiunile ultraperiferice. Distruge oportunitățile de afaceri de cele două părți ale Atlanticului și dăunează serios bunelor relații cu parteneri mondiali comerciali și strategici importanți. Mai mult, această propunere încalcă regulile OMC.

Ca deputați europeni avem datoria de a proteja oamenii și de a crea un mediu propice pentru oportunitățile de ocupare a forței de muncă. Votând această interdicție, eșuăm în ambele domenii. O interdicție cu privire la foci, care sunt deja prea multe, este o nebunie și un eșec total al valorilor noastre. Le spun tuturor deputaților: vă rog puneți capăt acestui dezastru și votați împotriva acestei propuneri.

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Doamnă președintă, sunt într-adevăr foarte mulțumit că am ajuns la acest punct. La început, mulți au spus că este imposibil, că nu este realizabil. A fost realizabil. Sprijinim acum cetățenii canadieni care nu mai vor să le fie rușine de comportamentul țării lor pe banchizele de gheață.

De treizeci de ani încercăm să controlăm și să reglementăm această vânătoare. Acest lucru nu s-a realizat nici în Norvegia, nici în Canada. Regulile nu sunt respectate la fața locului. A venit timpul să renunțăm la ideea că putem face cumva uman acest măcel la scară industrială.

Pentru decizia de astăzi trebuie să le mulțumim organizațiilor nonguvernamentale și majorității cetățenilor europeni care își doresc această interdicție. Este o victorie a bunului simț, o victorie a spiritului umanitar, o victorie a democrației și nu în ultimul rând o victorie pentru focile care vor putea crește fără a fi omorâte în bătaie și măcelărite de dragul vanității umane. Aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor mei deputați care au făcut posibil acest lucru.

Christian Rovsing (PPE-DE). - (DA) Doamnă președintă, aș dori să spun că găsesc această problemă exagerată, și vorbesc acum numai în numele Groenlandei, care face parte din Regatul Danemarcei. Există câteva așezări mici, ultraperiferice în nordul îndepărtat, cu o populație de numai 10-20 de oameni care trăiesc din vânătoarea de foci. Dacă le luăm singura sursă de venit, aceștia nu vor avea nicio șansă de supraviețuire din punct de vedere economic. Nu putem nici să le oferim surse de venit alternative. Acestea se găsesc la sute de kilometri de cea mai apropiată așezare, și ar trebui să fim recunoscători că sunt acolo, deoarece acest lucru ne permite să menținem Groenlanda ca parte din Regatul Danemarcei.

Groenlandezii împușcă foci. Cine este împotriva acestui lucru? Nimeni! Dacă nu împușcă suficient de multe foci, nu va mai fi suficient pește. În consecință, acest demers este un dezastru pentru Groenlanda. Această problemă nu a fost discutată în profunzime și nu au fost luați în considerare oamenii săraci care își vor pierde sursele de venit fără să primească altceva în schimb. Nu este demn de noi să tratăm în acest mod oamenii săraci.

Caroline Lucas (Verts/ALE). - Doamnă președintă, în calitatea mea de cosponsor al declarației scrise inițiale din urmă cu trei ani care solicita această interdicție, aș dori să le mulțumesc tuturor celor care au muncit la această propunere. Patru sute douăzeci și cinci de deputați au semnat declarația, ceea ce demonstrează că acest subiect suscită reacții aprinse, nu numai din partea deputaților europeni ci și din partea alegătorilor.

Astăzi, aproape un milion de foci sunt măcelărite anual în vânători în scopuri comerciale în întreaga lume, și votând acest pachet legislativ mâine vom ajuta să punem capăt unuia dintre cele mai dezgustătoare exemple de cruzime împotriva animalelor.

Mă bucur că unele compromisuri, cum ar fi sistemul de etichetare propus, au fost respinse, ca să putem îndeplini pe deplin cererile a milioane de cetățeni europeni.

Un vot pozitiv va fi un vot pentru a pune capăt cruzimii. Va fi totodată un vot și o victorie pentru toți cei care au refuzat un răspuns negativ. Îmi amintesc de numeroasele întâlniri cu oficialii de la Comisie în care ni se spunea că o interdicție ar fi pur și simplu imposibilă. Acest lucru nu face decât să demonstreze că atunci când reușim să suscităm suficientă voință politică - și le sunt recunoscătoare ONG-urilor care ne-au ajutat să facem așa ceva - lucrurile imposibile devin posibile, și sunt încântată că se întâmplă așa.

Avril Doyle (PPE-DE). - Doamnă președintă, aceasta a fost o dezbatere dificilă, adesea emoțională, în care de multe ori am decis cu inima și nu cu mintea. Înțeleg ce a spus colegul meu Christian Rovsing despre comunitățile în numele cărora a vorbit, dar voi sprijini acest compromis mâine. Cu toate acestea, am nevoie de o asigurare din partea domnului comisar. Eventual, aș putea adresa o întrebare directă domnului comisar.

Domnule comisar, dacă acest compromis este acceptat mâine, mă puteți asigura că va fi în continuare posibil să folosim țesuturile de focă pentru cercetări medicale și în scopuri bioprostetice, așa cum este deja cazul în unele părți ale lumii? De exemplu, s-au făcut progrese semnificative în ceea ce privește supraviețuirea și calitatea vieții pacienților cardiaci folosind țesuturile aortice, pulmonare și pericardice ale focilor „cu palton alb”, presupunând că acestea sunt vânată sau ucise într-un mod durabil și nu într-un mod crud. Aș dori asigurări cu privire la cercetările medicale în desfășurare și la folosirea bioprostetică a produselor derivate din foci în contextul prezentului compromis.

Marios Matsakis (ALDE). - Doamnă președintă, voi sprijini și eu acest compromis, dar nu sunt sigur că este decizia potrivită deoarece problema discutată nu este dacă ucidem sau nu foci sau dacă acestea sunt sau nu în pericol: aceste probleme au fost rezolvate.

Problema este dacă focile sunt omorâte într-un mod uman sau nu. Și bineînțeles în viața de zi cu zi știm că sunt sute de mii de animale pe care le omorâm fără probleme, fie ca să le mâncăm, fie pentru a folosi produsele derivate din acestea în alte moduri. Acceptăm fără probleme ca peștii să moară după ore de suferință în cârlige și plase și nu ne plângem de acest lucru. Deci de ce ne plângem de soarta focilor?

Ei bine, pentru că acestea sunt animale frumoase și pentru că privesc sângele lor împrăștiat pe gheața albă nu este prea plăcută. Deci votăm și decidem cu inima și nu cu mintea sau capul în această problemă? Mă întreb.

Stavros Dimas, membru al Comisiei. - Doamnă președintă, aș dori să le mulțumesc tuturor vorbitorilor care au intervenit în discuția din această seară pentru contribuția adusă. Sunt foarte mulțumit că putem în această seară să ajungem la un acord în prima lectură în acest dosar deosebit de sensibil.

De când Parlamentul European a ridicat această problemă în urmă cu aproximativ doi ani, Comisia a realizat o muncă preliminară intensă pentru a avea o privire de ansamblu asupra situației și pentru a o împărtăși publicului larg. Obligația de a lua în considerare preocupările exprimate de cetățenii europeni precum și nevoia de a armoniza piața internă au fost problemele principale cărora a trebuit să le răspundem în această legislație.

Când regulamentul va intra în vigoare, cetățenii pot fi asigurați că produsele derivate din foci provenite din vânătoarea în scopuri comerciale nu se vor mai găsi pe piața europeană.

Derogarea oferită inuiților va garanta că interesele acestora și a altor comunități indigene care practică în mod tradițional vânătoarea de foci nu vor fi afectate.

În ceea ce privește problema ridicată de doamna Doyle, aceasta va fi inclusă în măsurile de executare.

În concluzie consider că, prin adoptarea acestui regulament, vom contribui la sensibilizarea cu privire la bunăstarea animalelor și la menținerea unor standarde înalte în acest domeniu în Uniunea Europeană.

Aș dori, așadar, să subliniez din nou importanța unui acord în prima lectură într-o problemă care este atât de importantă pentru cetățenii europeni. Aș dori deci să vă rog să sprijiniți complet pachetul de compromis, fără amendamente, pentru a asigura un acord în prima lectură.

Încă o dată, aș dori să-i mulțumesc domnișoarei raportoare Wallis și domnișoarei Brepoels, precum și tuturor celor care au muncit pentru a se putea ajunge la acest compromis.

Diana Wallis, raportoare. - Doamnă președintă, cred că dezbateră din această seară a demonstrat dificultatea acestei probleme și prin urmare a demonstrat, de asemenea, cât de extraordinar este faptul că am putut ajunge la un oarecare compromis. Ca în cazul oricărui compromis, unii dintre noi, sau noi toți, vom fi poate puțin dezamăgiți de un aspect sau altul.

Ceea ce doream să scot în evidență este ceea ce am încercat să transmitem în timpul negocierilor: ne-am ocupat de ceea ce ne puteam ocupa în contextul pieței interne, și anume comerțul. Nu ne putem ocupa de vânătoare de aici, nu de vânătoarea care are loc în țări terțe. A fost greu; mulți dintre noi au încă întrebări despre cum va fi pusă în aplicare această legislație, și, domnule comisar, sunt recunoscătoare pentru asigurările pe care le-ați oferit cu privire la modul în care va fi rezolvată problema comunităților indigene: acest lucru va fi important pentru mulți și va trebui să-l monitorizăm cu atenție.

Cred că mulți dintre noi sunt încă preocupați de legalitatea acestei propuneri - și s-a vorbit mult despre acest lucru fie la nivelul OMC fie în cadrul regulilor proprii noastre piețe interne. În acest moment aș dori doar să le mulțumesc avocaților tuturor celor trei instituții care au muncit ca să ne aducă acolo unde suntem astăzi. Bănuiesc că aceștia vor avea și mai mult de lucru în viitor, dar, cum am spus, vom vedea acest lucru mai târziu.

Deci, asta este: vom vedea ce va aduce votul de mâine. Consider că acesta este un compromis demn de sprijin, un compromis la înălțimea declarației scrise inițiale și la înălțimea opiniilor cetățenilor europeni. Sper că aceștia nu vor fi dezamăgiți dacă vor constata vreodată că această legislație încalcă drepturile altora altundeva. Acest lucru este cel care m-a deranjat cel mai mult de-a lungul întregului proces, și sper că veți face tot posibilul, domnule comisar, pentru a vă asigura că aceste comunități mici și fragile sunt protejate.

Președinta. - Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc marți, 5 mai 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), în scris. - (PL) Doamnelor și domnilor, sprijin raportul Wallis. Sprijin proiectul de regulament stabilit cu statele membre, pe baza căruia va fi introdusă o interdicție a comerțului cu produse derivate din foci. Cred că excepțiile ar trebui să fie posibile numai după ce au fost îndeplinite condițiile privind metodele utilizate pentru omorârea focilor. Nu ar trebui să interzicem vânătoarea practică în mod tradițional de comunitățile inuite.

Datorită acestui regulament, comerțul cu produse derivate din foci va fi practicat în condiții uniforme pe tot teritoriul UE. Regulamentul a fost sprijinit de mulți cetățeni europeni, care sunt sensibili la problema bunăstării animalelor. Știm cu toții că focile sunt adesea omorâte în condiții în care aceste animale, care sunt mamifere și deci capabile de senzație, trec prin dureri și suferințe teribile. Avem acum posibilitatea să punem capăt acestor suferințe. Să facem acest lucru. Interdicția va însemna că produsele derivate din carnea, grăsimea sau pielea focilor, cum ar fi gențile, pantofii, pălăriile și mănușile, vor dispărea de pe piața comună. Comercializarea unor produse farmaceutice derivate din foci, cum ar fi suplimentele alimentare, nu va fi permisă. Vă mulțumesc foarte mult.

Lasse Lehtinen (PSE), în scris. - (FI) Este de înțeles ca Uniunea Europeană să încerce să facă gesturi binevoitoare față de cetățeni înaintea alegerilor, dar de această dată Comisia este într-o situație delicată. Dacă Uniunea Europeană încearcă să interzică sau să restrângă tradițiile altor state democratice, bunăvoința s-ar putea să

se întoarce mai târziu împotriva ei. Aștept cu nerăbdare ziua în care Statele Unite ale Americii sau Australia își dau seama că există corida în Spania sau vânatoarea de elani în Finlanda.

În fiecare an în țara mea, Finlanda, pescarii prind câteva sute de foci, deoarece populația de foci a redus și în curând va amenința stocul de pești din Marea Baltică. Compromisul la care s-a ajuns cu Consiliul presupune că pescarii pot continua să vâneze foci așa cum o făceau înainte cu condiția să nu obțină profit. Este un principiu personal de a nu sprijini legi a căror respectare nu poate fi monitorizată, dar compromisul reprezintă în mod sigur o îmbunătățire față de rezultatul votului în comisie.

22. Protecția animalelor utilizate în scopuri științifice (dezbateri)

Președinta. - Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0240/2009) elaborat de doamna Parish, în numele Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice (COM(2008)0543 – C6-0391/2008 – 2008/0211(COD)).

Neil Parish, raportoare. - Doamnă președintă, aș dori în primul rând să le mulțumesc raportorilor alternativi pentru bunăvoința lor de a colabora la acest dosar extrem de specializat din punct de vedere tehnic și de dificil. Lucrând împreună am reușit să ajungem la un compromis bun după părerea mea. Aș dori totodată să mulțumesc Comisiei pentru cooperare și așteptăm cu nerăbdare să lucrăm împreună la acest dosar în viitor. Aș dori, de asemenea, să-i mulțumesc domnului Patrick Baragiola de la secretariatul Comisiei AGRI și consilierului meu, domnul Dan Dalton.

Efectuarea experimentelor pe animale este un domeniu extrem de controversat care implică o dilemă morală. Este corect să efectuăm experimente pe animale pentru a salva poate vieți omenești? Cred că da, atâta timp cât experimentele sunt justificate corespunzător atât din punct de vedere științific cât și din punct de vedere etic.

Cu toate acestea, cred că trebuie să facem tot posibilul pentru a reduce atât numărul de experimente cât și suferința produsă animalelor. Raportul Comisiei a reprezentat un bun început. Acesta a demonstrat dorința Comisiei de a pune capăt experimentării pe animale de câte ori acest lucru este posibil. Cu toate acestea, în multe domenii propunerea Comisiei era ambiguă și ar fi putut avea efectul contrar celui dorit de Comisie.

Omiterea definițiilor din cadrul schemei de clasificare a gravității era o lipsă flagrantă a propunerii. Comisia solicita de fapt Parlamentului să delibereze pe marginea regulilor care se aplică clasificărilor fără a ști care sunt în realitate acestea. Mai mult, unele prevederi, în special recomandările privind reutilizarea animalelor și la propusa utilizare exclusivă a primatelor F2 (primate de a doua generație) pot însemna de fapt că mult mai multe animale vor trebui utilizate.

În cazul primatelor F2 nu s-a făcut niciun studiu de fezabilitate pentru a determina dacă propunerea Comisiei este realizabilă. Evaluarea impactului nu se referă decât la numărul de animale utilizate; aceasta nu se referă la implicațiile privind bunăstarea animalelor. Din acest motiv Parlamentul trebuie să modifice urgent propunerea: nu pentru a o slăbi, ci pentru a defini clar când poate fi acceptată experimentarea pe animale și în ce condiții.

Cred că raportul Comisiei AGRI reprezintă un compromis între garantarea continuării cercetărilor în Uniunea Europeană și ameliorarea bunăstării animalelor. Din punctul de vedere al bunăstării animalelor, acesta reprezintă un pas înainte. Acesta pune accentul pe promovarea alternativelor la efectuarea experimentelor pe animale printr-un angajament financiar, pe cei trei R și pe consolidarea rolului ECVAM.

În plus, am propus evaluări tematice regulate a experimentelor pe primare pentru a identifica și a sista acele experimente care nu sunt necesare.

Raportul reprezintă un pas înainte și pentru cercetarea medicală. Acesta va moderniza actuala legislație depășită și va permite continuarea cercetării medicale atunci când această cercetare este justificată din punct de vedere științific și etic. Cred că acest lucru este fundamental. Urmărim, de asemenea, reducerea numărului de experimente pe animale. Cu toate acestea, cetățenii europeni cer pe bună dreptate ca medicamente mai bune și mai eficiente să fie disponibile.

Este esențial să asigurăm o cercetare și o dezvoltare europeană solidă. Vaccinele împotriva poliomielitei, rubeolei, hepatitei B, difteriei, pojarului, oreionului și meningitei, precum și medicamentele folosite în tratamentul HIV, medicamentele pentru a controla astmul, sistemele de menținere a funcțiilor vitale pentru

bebelușii prematuri și stimularea profundă a creierului pentru pacienții care suferă de Parkinson au fost toate dezvoltate prin experimentarea pe animale, și în special pe primat. Milioane de vieți au fost astfel salvate sau îmbunătățite.

Cred că până nu avem alternative viabile nu ar fi înțelept să interzicem astfel de experimente direct sau indirect, printr-o legislație prost formulată. Această directivă va oferi cadrul juridic pentru a putea sista efectuarea experimentelor pe animale de îndată ce alte metode alternative vor fi disponibile. Aceasta ameliorează semnificativ căutarea de alternative și deschide drumul pentru ca într-o zi să putem sista definitiv experimentele pe animale. Am ajuns la un compromis satisfăcător în Comisia AGRI. Cu toate acestea, se pare că Grupul liberal încearcă să dea peste cap acest acord. I-aș ruga să nu voteze împotriva acestui raport, deoarece această acțiune ar da înapoi cu câțiva ani problema bunăstării animalelor și ar fi greșit din partea lor să facă acest lucru.

Stavros Dimas, membru al Comisiei. - (EL) Doamnă președintă, mă bucur că avem în această seară posibilitatea de a dezbate propunerea de revizuire a directivei privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice. Aș dori să îi mulțumesc domnului raportor Parish și celor trei comisii parlamentare care au analizat raportul pentru eforturile și comentariile făcute. Sunt convins că acest dialog va fi constructiv.

Numeroase state membre au adoptat demult propria legislație națională privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice. În consecință, există niveluri diferite de protecție în Europa. Revizuirea legislației va duce la armonizarea nivelului de protecție în întreaga Comunitate și va garanta funcționarea uniformă a pieței interne. Scopul Comisiei este de a ameliora legislația Uniunii Europene care reglementează experimentele pe animale. Pe de o parte, aceasta va limita numărul de animale utilizate pentru experimente, iar pe de altă parte, va oferi o îngrijire și un tratament adecvate animalelor care au fost supuse la experimente, așa cum prevede Protocolul privind protecția și bunăstarea animalelor anexat la Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Scopul nostru este ca această revizuire să amelioreze considerabil bunăstarea animalelor utilizate pentru experimente în întreaga Uniune Europeană. Cerințele privind bunăstarea animalelor sunt acum incluse oficial în Tratatul privind Uniunea Europeană și trebuie luate în considerare când stabilim politici în sectoare cum ar fi piața internă. Experți și specialiști din domeniul experimentării pe animale, comunitatea științifică, industriile relevante și cetățenii au fost implicați în formularea propunerii prin proceduri transparente și fără omisiuni. Propunerea se bazează, de asemenea, pe o evaluare amănunțită a impactului. Mai mult, numeroase agenții științifice au adus o contribuție semnificativă la această procedură. O analiză comparativă a posibilităților beneficii și costuri în situația în care luăm atitudine față de situația în care nu luăm atitudine a fost realizată pentru a formula propunerea. În această propunere am ajuns la echilibrul necesar; pe de o parte, aceasta promovează competitivitatea și cercetarea în Europa, iar pe de altă parte, ține cont de cerințele privind bunăstarea animalelor. Comisia a analizat atent preocupările exprimate de diverse părți potrivit cărora această propunere ar alunga cercetarea europeană din Europa din cauza presupusei poveri administrative sau a costului implicat de cerințele privind bunăstarea animalelor. Cu toate acestea, nu există nicio dovadă că va exista o astfel de migrație spre țări din afara UE. Câteva dintre standardele de bunăstare a animalelor incluse în propunerea noastră și multe dintre procedurile mai stricte privind autorizațiile sunt deja aplicate de state membre care sunt lideri mondiali în domeniul cercetării. Mai mult, propunerea noastră prevede măsuri de diminuare a poverii administrative. Nu există de fapt nicio contradicție între adoptarea unor standarde stricte de protecție a animalelor și promovarea unui nivel ridicat de cercetare științifică. Dimpotrivă, cele două concepte sunt legate între ele.

În cadrul propunerii Comisiei, autorizarea cercetării pe animale conștiente va fi însoțită de o evaluare etică independentă sistematică. Acest lucru va asigura punerea în practică a principiilor de restabilire, restricționare și ameliorare a utilizării animalelor. Aceste prevederi reprezintă obiectivele fundamentale ale revizuirii legislației. Nu ne vom putea atinge obiectivele dacă înlocuim autorizarea cu un consimțământ tacit față de orice tip de cercetare sau dacă permitem ca evaluarea etică să fie realizată de cei care au un interes direct în proiectul de cercetare.

În ultimul rând, Comisia dorește să evite orice posibilă întrerupere a proiectelor științifice în curs și să diminueze povara administrativă. De aceea permite aplicarea flexibilă a legislației și încurajează utilizarea infrastructurii existente în statele membre ori de câte ori acest lucru este posibil.

Doamnelor și domnilor, propunerea corectată va restabili funcționarea nestingherită a pieței interne, va ameliora standardele privind bunăstarea animalelor și va promova cercetarea. Legislația actuală trebuie consolidată și ameliorată urgent într-o manieră echilibrată, iar propunerea Comisiei reușește să facă acest lucru.

Marios Matsakis, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară*. - Doamnă președintă, faptul că, din păcate, cercetarea în domeniul sănătății oamenilor și animalelor necesită în mod inevitabil efectuarea experimentelor pe animale este un rău necesar al timpurilor noastre. Sunt ferm convins că niciunui adevărat om de știință nu îi face plăcere să efectueze experimente pe animale sau nu face acest lucru când sunt disponibile metode alternative de cercetare. Această cercetare trebuie bineînțeles să fie pe cât de umană posibil pentru animalele utilizate.

În acest scop directiva pe care o dezbatem caută - pe bună dreptate, din punctul meu de vedere - să amelioreze lucrurile într-un mod semnificativ și categoric. Părți importante care merită scoase în evidență sunt protejarea principiilor de evaluare etică și autorizare, precum și conceptele de intensificare a inspecțiilor naționale și de transparență crescută a întregului proces. Trebuie subliniat că scopul lumii științifice și politice ar trebui să fie întotdeauna acela de a sista utilizarea animalelor în cercetare dacă și când sunt disponibile metode alternative eficiente care nu implică utilizarea animalelor.

Esko Seppänen, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie*. - (FI) Doamnă președintă, domnule comisar, raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală este un compromis care ține cont de opiniile tuturor părților într-un mod echilibrat. Comisia pentru industrie, cercetare și energie sprijină modul în care a fost modificată propunerea Comisiei.

Deoarece nu există proceduri alternative pentru dezvoltarea tuturor medicamentelor și vaccinilor, trebuie efectuate experimente pe animale. Ne revine responsabilitatea de a îi asigura pe cetățenii europeni că, atunci când sunt bolnavi, aceștia pot spera că medicamentele necesare pentru însănătoșirea lor sunt dezvoltate și în Europa.

În același timp, cei care realizează experimente pe animale au obligația de a trata bine animalele utilizate și de a le provoca cât mai puțină durere cu putință. Directiva reprezintă o ameliorare clară cu privire la bunăstarea animalelor și multe din amendamentele înaintate de Comisia pentru agricultură sunt aceleași sau asemănătoare cu cele propuse de noi în Comisia pentru industrie. Așadar, raportul Comisiei pentru agricultură ar trebui adoptat cu cât mai puține schimbări.

Elisabeth Jeggle, *în numele Grupului PPE-DE*. - (DE) Doamnă președintă, domnule comisar, doamnelor și domnilor, directiva privind efectuarea experimentelor pe animale se bazează pe principiul celor 3R. Obiectivul nostru este înlocuirea, reducerea și perfecționarea experimentelor pe animale. Pentru a realiza acest lucru, trebuie să dezvoltăm și să promovăm metode alternative. În al treilea rând, trebuie să găsim un compromis între bunăstarea animalelor și cercetare, punând accentul pe sănătatea oamenilor. Domnule comisar, ați subliniat, de asemenea, faptul că trebuie să avem aceleași standarde în toate statele membre.

Prezenta propunere legislativă se bazează pe Planul de acțiune comunitar privind protecția și bunăstarea animalelor și pe strategia în materie de sănătate animală. Vrem să asigurăm un grad ridicat de protecție și standarde ridicate în Uniunea Europeană și în întreaga lume. Cu toate acestea, abolirea completă a experimentelor pe animale fără ca alte metode să fie disponibile pentru a le înlocui în mod corespunzător ar face aproape imposibilă majoritatea cercetărilor bazate pe efectuarea experimentelor pe animale în Uniunea Europeană. Proiectele de cercetare s-ar muta în străinătate, am pierde volumul imens de cunoștințe pe care îl avem acum și am deveni complet dependenți de alte țări. Este așadar important să ajungem la un compromis, iar Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală a prezentat un bun compromis. Adevărul este că nu este ușor să găsim un echilibru, dar pentru oamenii bolnavi aceasta poate fi o chestiune de supraviețuire.

Rezultatul votului care a avut loc pe 31 martie în Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală îndeplinește aceste cerințe. Trebuie să sprijinim acest compromis care a fost acceptat de 72% dintre membrii comisiei. Solicit așadar tuturor membrilor acestui Parlament să respingă amendamentele mai complexe care au fost înaintate și să voteze pentru amendamentele propuse de Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) și al Democraților Europeni și de Grupul Socialist din Parlamentul European.

Mulțumirile mele sincere nu numai domnului raportor, ci și multora dintre colegii mei deputați.

PREZIDEAZĂ: Edward McMILLAN-SCOTT

Vicepreședinte

Roselyne Lefrançois, *în numele Grupului PSE*. - (FR) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, doresc să felicit raportarea, pe doamna Parish, pentru activitatea deosebită desfășurată și pentru importanța pe care a acordat-o colaborării cu raportorii alternativi.

Înainte de a vota mâine, la prima lectură, doresc să trec în revistă principalele aspecte ale acestui raport. Imaginea negativă pe care o au astăzi experimentele pe animale în rândul publicului confirmă importanța de necontestat a acestei probleme. Presupun că în ultimele săptămâni ați primit, la fel ca mine, multe scrisori de la cetățeni îngrijorați.

Avem obligația de a propune un text care să ia în considerare temerile publicului, însă nu trebuie să neglijăm nici solicitările cercetătorilor. Țin să subliniez faptul că nu putem uita că cercetătorii nu sunt doar reprezentanți legitimi ai opiniei publice, ci, în primul rând, persoane al căror rol este fundamental pentru societate.

Trebuie să știți că în ultimii 20 de ani nu a crescut numărul animalelor folosite în scopuri științifice, chiar dacă numărul de publicații științifice în domeniul cercetărilor biomedicale s-a dublat la fiecare doi ani. Pentru a înțelege provocările implicate de revizuirea acestei directive, eu însămi m-am întâlnit cu persoane ce susțin puncte de vedere diferite în această privință.

Din punctul meu de vedere, textul inițial propus de Comisia Europeană se îndepărta mult de obiectivul fundamental al utilizării animalelor, și anume progresul cercetărilor științifice. Prin urmare, discuțiile trebuiau să se axeze din nou pe problema sănătății umane.

Desigur, trebuie modificate prevederile privind experimentele pe animale, însă cercetarea europeană nu trebuie să sufere de pe urma acestei noi legislații. Strategia pe care am adoptat-o și pe care a preluat-o și raportorul s-a bazat, deci, pe reechilibrarea acestei propuneri, pentru a nu afecta activitățile de cercetare.

În baza raportului adoptat în Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală, consider că putem ajunge la un text coerent și rezonabil, care sper că va primi susținerea Parlamentului.

Jorgo Chatzimarkakis, în numele Grupului ALDE. – (DE) Domnule președinte, Mahatma Gandhi spunea: „Măreția unei națiuni și progresul ei moral pot fi măsurate prin felul în care sunt tratate animalele”. Bunăstarea animalelor de laborator este un subiect important și delicat pe care mulți preferă să îl ignore. Problema este, însă, foarte sensibilă, mai ales în cazul cercetărilor pentru care se folosesc maimuțe și, în special, maimuțe antropoide mari. Știm acest lucru ca urmare a reacțiilor publicului.

Comisia a fost supusă unor mari presiuni. Doresc să îi mulțumesc în special domnului comisar Dimas. Activitatea dumneavoastră de pregătire a fost foarte eficientă și ați introdus o serie de îmbunătățiri importante pentru bunăstarea animalelor de laborator, precum autorizarea prealabilă și monitorizarea ulterioară a tuturor testelor. Ați extins directiva la toate speciile de animale, nu doar la mamifere. De asemenea, Comisia a rezolvat în mod eficient problema foarte controversată a testelor pe primat neuman. Aceste teste au fost restricționate la bolile mortale și cerebrale.

Din păcate, multe prevederi ale propunerii Comisiei au fost modificate prin voturile din comisii. De exemplu, standardele la care tocmai am făcut referire au fost respinse în urma votului din cadrul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală. Pentru a da un singur exemplu, în urma votului din cadrul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, testele vor fi automat autorizate dacă nu au primit autorizarea oficială după 60 de zile. Această situație este imposibil de soluționat la nivel european.

Din acest motiv le solicit colegilor mei să citească bine ce anume vor vota mâine și nu doar să urmeze direcțiile de votare. Îi sunt recunoscător raportorului pentru că este gata să facă unele compromisuri în ultimul moment. Mă bucur că doamna Parish intenționează să introducă mâine un amendament oral pentru a se asigura că se vor clarifica regulile privind perioada de autorizare a proiectelor.

Este, însă, păcat că articolul 15 nu a fost adoptat. Articolul 15 oferă unor state membre opțiunea de a păstra standarde mai stricte, spre exemplu în Țările de Jos. De ce dorim să reducem standardele care în prezent sunt foarte ridicate în Țările de Jos? Obiectivul nostru comun trebuie să fie acela de a stabili un echilibru între bunăstarea animalelor și cercetările științifice intensive. Personal, m-am săturat de argumentul cu care ni se răspunde întotdeauna, acela că cercetările se vor efectua în străinătate. Acest lucru nu este întotdeauna adevărat.

Schopenhauer spunea „Orice copil prost poate să calce pe un gândac, dar niciun profesor în lume nu poate să-l producă”. Este de datoria noastră să stabilim un set de valori.

Kartika Tamara Liotard, în numele Grupului GUE/NGL. – (NL) Mă bucur că, acum, Comisia a luat inițiativa de a revizui Directiva privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice. Trebuie să reducem substanțial utilizarea și suferința animalelor de laborator, iar acest lucru trebuie făcut încurajând dezvoltarea unor metode științifice echivalente sau mai eficiente, însă fără a obstrucționa dezvoltarea produselor medicinale.

Totuși, ceea ce nu înțeleg este faptul că s-au propus unele amendamente ce ar putea slăbi considerabil eficiența propunerii. Nu trebuie să uităm care este obiectivul propunerii. Este vorba despre protecția animalelor de laborator, nu despre profituri. Cel mai important este să interzicem procedurile clasificate drept „grave”, în urma cărora animalele de laborator pot suferi dureri prelungite. Aceste proceduri sunt neetice și barbare.

În final, trebuie să renunțăm complet și rapid la utilizarea primatelor neumane în experimente. Parlamentul a adoptat o declarație scrisă în acest sens în 2007 și cred că acum este timpul să transformăm cuvintele în fapte.

Bastiaan Belder, în numele Grupului IND/DEM. – (NL) Domnule președinte, existența unor standarde ridicate pentru bunăstarea animalelor este o expresie a civilizației și a respectului pentru ființele din jurul nostru. Trebuie puse în practică alternative satisfăcătoare la testele pe animale, în cazurile în care acestea există, pentru că dorim reducerea testelor pe animale. Acest lucru este valabil și în cazul procedurilor corecte, care reduc suferința animalelor sau necesită mai puține animale de laborator având în vedere că dorim să reducem suferința animalelor.

Consider că s-au înregistrat progrese în ceea ce privește revizuirea etică obligatorie propusă. Evident, obiectivul acestei directive nu poate fi acela de a obliga statele membre să accepte testarea pe embrioni umani, ca o alternativă. Statele membre trebuie să ia propriile decizii etice în această privință.

Obiectivul final al Comisiei este abolirea completă a testelor pe animale. Deși împărtășim acest obiectiv, din păcate nu putem renunța complet la testele pe animale și nu suntem în măsură să spunem când se va întâmpla acest lucru. Chiar și stabilirea unui termen limită pentru interzicerea testelor pe animale ar fi nechibzuită și poate chiar periculoasă pentru sănătatea umană; sunt de acord cu raportorul în această privință.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Domnule președinte, cetățenii solicită efectuarea mai multor cercetări, în special în domeniul biomedical, pentru a găsi noi tratamente la bolile incurabile. Este vorba, printre altele, de toate bolile neurodegenerative, precum Parkinson și Alzheimer. Știm că avem nevoie de experimentele pe animale și că, din fericire, acestea s-au redus în ultimii ani, pentru că ne-am propus să găsim soluții alternative.

Din păcate, știm totuși că, în unele cazuri, aceste soluții nu există și încă trebuie folosite experimentele pe animale, în special pe primatele neumane. În acest caz, trebuie să facem tot posibilul pentru a ne asigura că cercetările europene rămân în interiorul teritoriului Europei, astfel încât să putem asigura o protecție maximă. Dacă ne gândim la durerile la care este supus un animal în timpul unui experiment, avem toate garanțiile că aceste experimente vor avea rezultate bune.

Prin urmare, să continuăm cercetările și, mai ales, să continuăm cu experimentele pe animale. Să ne asigurăm în special că aceste cercetări nu se mută în afara Europei.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, utilizarea animalelor în scopuri științifice este un subiect foarte sensibil care dă naștere unor emoții controversate și ireconciliabile, dacă îl abordăm dintr-un singur punct de vedere. Nu putem discuta acest aspect doar din perspectiva protejării intereselor și drepturilor animalelor. Nu îl putem discuta nici gândindu-ne doar la interesele științei sau aplicând logica obținerii rezultatelor cu costuri minime.

Nimeni nu poate fi indiferent la suferința altor viețuitoare, cu atât mai puțin în cazul unor animale atât de apropiate de noi cum sunt primatele. Sensibilitatea noastră este, însă, mai mare, în fața suferințelor ființelor umane, a suferințelor provocate de accidente, războaie sau boli. Nu îi putem refuza științei instrumentele de care are nevoie pentru a combate bolile, inclusiv utilizarea porcușorilor de Guineea.

Acest raport stabilește un echilibru între valorile și emoțiile cu care ne confruntăm și demonstrează efortul de a ajunge la un compromis, care nu face altceva decât să înnobileze acest Parlament și deputații săi. Îi felicit, deci, pe cei cu care am colaborat cel mai mult în aceste discuții – pe raportoare, Neil Parish, și pe raportorul alternativ al Grupului Socialist din Parlamentul European, Roselyne Lefrançois – pentru activitatea excelentă desfășurată și pentru consensul la care au reușit să ajungă în legătură cu acest subiect dificil și controversat.

Grupul meu politic, Grupul PSE, va vota pentru acest raport și pentru amendamentele cu care am încercat să-l îmbunătățim, fiind convinși că în acest fel vom reduce suferința animalelor, fără a compromite viabilitatea cercetărilor europene și progresul științific în beneficiul sănătății umane.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, mă preocupă suferința animalelor de laborator; însă, ca medic, știu că trebuie să facem tot ceea ce ne stă în putință

pentru a pune cât mai repede posibil la dispoziția pacienților vaccinuri și medicamente, pentru tratarea bolilor vechi și noi. Doresc să le mulțumesc colegilor care au reușit să ajungă la un compromis cu adevărat echilibrat, care să respecte și să onoreze principiile etice ce se aplică tratamentului animalelor, făcând posibilă și continuarea proiectelor de cercetare. În primul rând, această directivă transmite un semnal politic clar că dorim ca oamenii noștri de știință să caute metode alternative de verificare a cercetărilor pentru noi medicamente, pentru a reduce la minim numărul animalelor și al testelor, respectând, desigur, toate principiile etice pentru a evita suferința animalelor. Doresc să vă mulțumesc tuturor pentru acest rezultat.

Caroline Lucas (Verts/ALE). - Domnule președinte, trebuie să recunosc că acest raport a reprezentat o dezamăgire serioasă pentru cei dintre noi care credeau că un raportor care este și președintele Intergrupului pentru protecția animalelor ar fi putut acorda mai multă atenție problemei protecției animalelor.

Este, deci, esențial să adoptăm câteva amendamente cruciale când vom vota acest raport. În special, autorizarea trebuie să se aplice pentru toate proiectele, nu doar pentru cele grave și moderate. Dacă nu reușim să asigurăm acest lucru, multe proceduri care provoacă durere, chin sau suferință nu vor mai fi supuse unei revizuii etice centralizate, ceea ce ar submina punerea în aplicare a multora dintre măsurile prevăzute în propunere.

Însă, dacă se adoptă amendamentele noastre, cercetarea și alternativele la testele pe animale vor primi un nou impuls, ceea ce este foarte important pentru cercetările medicale și de bază. Eforturile actuale se axează pe testele în vederea reglementării, însă acestea reprezintă doar 10% din utilizarea animalelor. Pentru a proteja atât animalele, cât și sănătatea umană, este esențială introducerea cât mai rapidă a unor teste mai moderne, mai eficiente, care să nu presupună utilizarea animalelor.

Stavros Dimas, membru al Comisiei. – (EL) Domnule președinte, doresc să le mulțumesc tuturor vorbitorilor pentru contribuțiile foarte constructive aduse la dezbateră din această seară. Permiteți-mi să formulez câteva scurte comentarii asupra anumitor amendamente. Comisia poate accepta numeroase amendamente integral, parțial sau în principiu. Aceste amendamente cuprind propuneri de îmbunătățire a confidențialității datelor privind instalațiile și personalul care lucrează cu animale. De asemenea, acestea includ propuneri pentru revizuirea periodică a utilizării primatelor neumane la nivelul Uniunii Europene.

S-au exprimat preocupări în legătură cu criteriile pentru stabilirea categoriilor de gravitate. Sunt în măsură să vă anunț că, înainte de vacanța de vară, Comisia va desemna un grup de lucru format din experți care să examineze definițiile criteriilor corespunzătoare pentru a fi utilizate la nivelul Uniunii Europene. Fără îndoială, va trebui să menținem un echilibru între necesitățile industriale și promovarea cercetării, pe de o parte, și protecția animalelor, pe de altă parte, în urma consultărilor amănunțite cu cei direct implicați. Prin urmare, trebuie păstrate restricțiile privind utilizarea primatelor neumane, precum și principiul licențierii și evaluării etice independente a tuturor formelor de cercetare, care reprezintă elemente de bază în această propunere. În concluzie, Comisia poate accepta integral, parțial sau în principiu 83 din cele 202 amendamente propuse. Voi trimite secretariatului Parlamentului o listă cu pozițiile detaliate ale Comisiei asupra amendamentelor.

În final, doresc să spun că, mai presus de această propunere, care este foarte importantă și pentru care trebuie să asigurăm un echilibru între necesitățile cercetării științifice și îmbunătățirea sănătății umane, utilizând metode care să nu fie dure pentru animale, Comisia, în toată perioada în care am fost comisar, a luat numeroase măsuri pentru protejarea animalelor. Doresc să vă reamintesc de dezbateră noastră anterioară privind focile, de măsurile foarte drastice și de reacțiile la vânatoarea de balene, de problemele legate de vânatoarea nesăbuită, în special primăvara, și de măsurile pe care le-am luat pentru prima dată în numele Comisiei, măsuri de siguranță pentru a preveni astfel de cazuri.

Nu înțeleg în ce fel practici precum vânatoarea de vulpi ori luptele cu tauri sau cocoși pot fi compatibile cu cultura modernă.

Neil Parish, raportoare. – Domnule președinte, doresc să le mulțumesc celorlalți deputați și comisarului pentru opiniile exprimate.

Avem dreptate în a susține revizuirea acestei legislații. Rafinarea, reducerea și înlocuirea testelor pe animale sunt binevenite, atunci când acest lucru se poate realiza. Avem dreptate în a continua această dezbatere. Și industria, și organizațiile ce militează pentru protecția animalelor consideră acest lucru necesar.

Din punctul meu de vedere, acest subiect nu este doar unul politic, ci și moral și, deci, trebuie să acționăm cu mare atenție. În ceea ce mă privește, sunt foarte dezamăgit – dacă s-ar afla aici i-aș spune-o direct – de faptul că Graham Watson m-a atacat personal în regiunea mea, transformând acest subiect într-un subiect cu precădere politic. Acest lucru este regretabil, pentru că trebuie să ajungem la o propunere de bun simț.

Acest raport a beneficiat de multă muncă și de multă expertiză tehnică. Nu s-a lucrat la el cu superficialitate. Am lucrat cu seriozitate la el și am ajuns la compromisuri bune. Am încercat să coordonez o colaborare între toți cei interesați, pentru a elabora un raport corect pentru Parlament, corect pentru cercetare și industrie și corect pentru protecția animalelor. V-aș solicita tuturor să îl susțineți pentru că, dacă nu se adoptă, va trebui amânat câțiva ani, ceea ce va afecta atât industria, cât și protecția animalelor. Prin urmare, îi îndemn pe toți colegii să îl sprijine.

Dacă există grupuri care se hotărăsc să voteze împotriva, consider că, pe termen lung, nu vor face altceva decât să amâne o propunere bună, o propunere care ne va ajuta să ne asigurăm că în Uniunea Europeană există cercetări ce pot contribui la menținerea sub control a bolilor și la crearea de noi medicamente, să reducem numărul de animale pe care trebuie să le folosim și să sprijinim efectiv eforturile ECVAM (Centrul european de validare a metodelor alternative) de a căuta alternative. Îi îndemn pe toți deputații să voteze acest raport, pentru ca rezultatul de mâine dimineață să fie unul de succes.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc mâine (marți, 5 mai 2009).

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Šarūnas Birutis (ALDE), în scris. – (LT) Proiectul de raport al Comisiei susține abordarea utilizării animalelor în experimentele științifice dintr-o perspectivă care să acorde o importanță mai mare protecției animalelor. Aceasta demonstrează angajamentul Comisiei față de obiectivul final de abolire a experimentelor pe animale.

Uniunea Europeană trebuie să lucreze în vederea atingerii acestui obiectiv. Parlamentul European și-a exprimat credința că trebuie făcute mai multe pentru a atinge obiectivul final, acela de a renunța complet la experimentele științifice pe animale.

Cu toate acestea, deși acesta este scopul final, nu suntem încă în măsură să renunțăm definitiv la experimentele pe animale. Metodele alternative de testare, care să nu implice utilizarea animalelor, încă prezintă multe neajunsuri. Din acest motiv, ar fi nechipzuit și periculos pentru sănătatea umană să stabilim o dată de la care să se interzică efectuarea testelor pe animale sau pe anumite categorii de animale, de exemplu pe primatelor neumane. Conform sondajelor, opinia publică susține această abordare, iar acest lucru nu poate fi ignorat.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), în scris. – În primul rând doresc să felicit Comisia Europeană pentru propunerea de revizuire a directivei 86/609/CEE, regret însă faptul că raportorul nu și-a propus obiective mai ambicioase.

Consider că trebuie să investim mai mult în cercetare pentru a găsi alternative la folosirea animalelor în scopuri științifice, și să obligăm laboratoarele să apeleze cât mai puțin la folosirea pentru experimente științifice a animalelor, mai ales celor preluate din sălbăticie.

Mă declar ferm împotriva utilizării primatelor neumane în cercetarea biomedicală, acceptând doar necesitatea folosirii lor în exclusiv în experimente referitoare la bolile mortale sau cele invalidante.

Din punct de vedere etic, trebuie să existe o limită superioară a durerii, a suferinței și a spaimei, limită peste care animalele nu trebuie niciodată supuse în cadrul experimentelor științifice. În acest sens, trebuie interzisă efectuarea de experimente ce cauzează durere, suferință sau stres severe și care tind să se prelungească.

Știu că sănătatea publică este extrem de importantă, dar pentru testarea de tratamente nu trebuie să permitem expunerea animalelor la suferințe extreme.

De asemenea, susțin amendamentul conform căruia directiva nu trebuie să limiteze statele membre să nu aplice sau să nu adopte măsuri naționale mai stricte care urmăresc ameliorarea bunăstării și a protecției animalelor utilizate în scopuri științifice

23. Poluarea cauzată de nave și sancțiuni în caz de încălcare (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă raportul elaborat de Luis de Grandes Pascual, în numele Comisiei pentru transport și turism, referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (COM(2008)0134 – C60142/2008 – 2008/0055(COD)) (A60080/2009).

Luis de Grandes Pascual, *raportor*. – (ES) Domnule președinte, domnule vicepreședinte al Comisiei, domnule Tajani, comisar pentru transport, domnule președinte al Consiliului, doamnelor și domnilor, personal nu îmi pot imagina o încheiere mai fructuoasă pentru acest mandat parlamentar decât adoptarea acestei propuneri de directivă privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni, inclusiv penale, pentru poluare, care sper că va primi sprijinul tuturor.

Consensul la care am ajuns sugerează că această propunere se bucură de un sprijin puternic și că va fi adoptată mâine în primă lectură. Pe lângă efortul deosebit depus de cele trei instituții în timpul fazei de negociere, acest acord se datorează în principal faptului că toți recunoaștem că trebuie luate măsuri pentru combaterea infracțiunilor grave îndreptate împotriva mediului înconjurător.

Desigur, este adevărat că statele membre au fost inițial suspicioase, din moment ce măsura ce se dorește a fi adoptată – extinderea atribuțiilor Uniunii în domeniul dreptului penal – nu va fi rezultatul unei reforme a Tratatelor ci, în schimb, va fi obținută prin legislație. Importanța acestui fapt este imensă și incontestabilă.

Toate aceste lucruri derivă din necesitatea soluționării unor probleme răspândite în transportul maritim, precum creșterea îngrijorătoare a deversărilor ilegale de substanțe poluante cauzate de nave. Deși există deja reglementări internaționale pentru combaterea acestei situații – Convenția Marpol 73/78 – asistăm la tot mai multe deficiențe în aplicarea și respectarea acestei legislații; de asemenea, s-a observat că sistemele de răspundere civilă ce guvernează actualmente poluarea cauzată de nave nu sunt suficient de puternice.

Practicile necorespunzătoare în anumite zone de coastă ale Europei sunt atât de recurente încât o parte din cei care se ocupă cu transportul maritim preferă să polueze, acționând ilegal, pentru că îi costă mai puțin să plătească penalizarea administrativă decât să respecte legislația în vigoare. Un astfel de comportament a transformat vechiul principiu „poluatorul plătește” în „plătește pentru a polua”.

Într-adevăr, introducând sancțiuni penale, având în vedere gravitatea acestora și stigmatul social pe care ele îl reprezintă în comparație cu sancțiunile administrative, Uniunea Europeană încearcă să convingă potențialii poluatori să renunțe la orice fel de contravenție.

Reforma este fructul negocierilor cu Consiliul, reprezentat de Președinția cehă, care este demnă de toată lauda, având în vedere dificultățile de ordin politic cu care s-a confruntat pe parcursul mandatului său; este un fel de reformă structurală a directivei, care nu afectează temelia mandatului Parlamentului și care respectă pe deplin principiul subsidiarității, deoarece directiva stabilește principiul acțiunilor de sancționare conform definițiilor date prin hotărârea Curții de Justiție, însă lasă statele membre să definească tipurile de sancțiuni.

În plus, accentuează diferența între deversările minore și încălcările majore și sancțiunile corespunzătoare fiecărei categorii. Până acum, am reușit. Nu a trebuit decât să reiterăm acordurile la care am ajuns în timpul dezbaterii și adoptarea Directivei 2005/35/CE și a Deciziei-cadru a Consiliului 2005/667/JHA, însă conform noii baze juridice, pentru că deciziile menționate anterior prezintă posibilitatea ca legislatorul comunitar să adopte măsuri în funcție de dreptul penal în vigoare în statele membre.

Principala inovație pe care am adăugat-o la această propunere de modificare, care ne va permite să avansăm în lupta împotriva încălcărilor legislației de mediu în sectorul transportului maritim, este aceea că prevede – după cum a susținut raportorul încă din prima zi – că repetarea deversărilor minore ce provoacă poluarea apei poate reprezenta o infracțiune.

Mă bucur să văd că nu am luptat de unul singur, pentru că Parlamentul mi-a acordat sprijinul său prin intermediul membrilor Comisiei pentru transport și turism; într-un final, Comisia și Consiliul au înțeles semnificația și anvergura propunerii mele.

Doresc să le mulțumesc raportorilor alternativi, care m-au ajutat și care m-au susținut în dificilele negocieri cu Consiliul și Comisia; doresc, de asemenea, să le mulțumesc raportorului pentru aviz al Comisiei pentru afaceri juridice și raportorului pentru aviz al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară pentru contribuțiile lor. Am ajuns în final la o soluție de compromis în legătură cu data intrării în vigoare a directivei, respectiv în următoarele 12 luni.

Doamnelor și domnilor, consider că astăzi toți avem motive să ne bucurăm, pentru că, o dată cu adoptarea acestei legislații și cu aprobarea celui de-al treilea pachet maritim la începutul lunii martie, Uniunea Europeană și-a consolidat poziția de lider în siguranța maritimă. Doamnelor și domnilor, sunt sigur că acesta va fi un exemplu pentru toți ceilalți.

Antonio Tajani, *vicepreședinte al Comisiei*. – (IT) Domnule președinte, stimați deputați, Comisia este încântată de rezultatul la care s-a ajuns. Acesta va conduce la adoptarea unei noi directive, ce o va modifica pe cea existentă.

Această nouă directivă va umple vidul legislativ creat în urma hotărârii Curții de Justiție care anula Decizia-cadru nr. 2005/67, prin care se stabileau natura, tipul și nivelul sancțiunilor penale pentru deversarea ilegală de substanțe poluante în mare. Odată adoptată, directiva va face posibilă combaterea mai eficientă a poluării maritime. Textul pe care Parlamentul urmează să îl adopte reprezintă, deci, o adăugire importantă la cel de-al treilea pachet de siguranță maritimă semnat de președinții Parlamentului și Consiliului la finalul ultimei sesiune plenare.

Textul de compromis discutat acum diferă puțin față de propunerea inițială a Comisiei, deși trebuie să spun că punctele esențiale au rămas neschimbate: în primul rând, caracterul penal al sancțiunilor ce vor fi impuse pentru deversările ilegale și, în al doilea rând, posibilitatea urmăririi persoanelor responsabile pentru aceste deversări, inclusiv a persoanelor juridice.

Din acest motiv, Comisia susține acest text, chiar dacă el introduce un tratament separat pentru încălcările minore și pentru încălcările minore repetate. Pe de altă parte, apreciez faptul că Parlamentul și Consiliul au considerat că este mai bine ca deversările ce nu afectează calitatea apei să nu trebuiască neapărat să fie supuse procedurii penale. Chiar mai mult decât Parlamentul, doresc să existe sancțiuni penale pentru micile deversări; chiar dacă acestea pot să nu fie foarte grave, ele pot conduce, tocmai pentru că se repetă, la poluarea reală a mediului maritim.

Compromisul la care s-a ajuns în legătură cu problema încălcărilor minore repetate oferă o definiție mai specifică a termenului de „repetare” și, deci, poate fi acceptat de Comisie, aceasta fiind, repet, mulțumită de rezultatul obținut în urma activității personalului Comisiei și a deputaților în Parlamentul European. Consider, deci, că putem declara astăzi mulțumiți că putem transmite un mesaj privind reducerea poluării maritime.

Marios Matsakis, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară*. – Domnule președinte, vidul legislativ creat de hotărârea Curții Europene de Justiție impunea modificarea directivei pe care o discutăm acum. Este incredibil că o astfel de eroare juridică a provocat întârzieri în punerea în aplicare a unei directive atât de importante și, fără îndoială, situația a fost nocivă pentru mediul nostru maritim. Toți cei implicați trebuie să ia aminte, pentru a evita astfel de situații pe viitor.

Principala prioritate în acest moment este modificarea promptă a directivei propuse și punerea în aplicare a directivei modificate cât mai repede posibil. Doar atunci putem spera că putem ține sub control problema creșterii incidenței și anvergurii deversărilor ilegale de substanțe poluante de către nave și doar atunci obiectivul nostru de menținere a apelor în stare de curățenie poate avea șanse reale de succes.

În concluzie, doresc să-i mulțumesc raportorului pentru munca excelentă pe care a depus-o la elaborarea acestui raport.

Eva Lichtenberger, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru afaceri juridice*. – (DE) Domnule președinte, poluarea maritimă este un subiect de interes doar atunci când se produce un accident dramatic. Atunci au loc dezbateri serioase privind felul în care această poluare ne amenință oceanele. Din păcate, în restul timpului, acest subiect este ignorat complet. Trebuie să luăm în serios încălcările constante și repetate ale legii care reprezintă o amenințare semnificativă și gravă nu doar pentru oceane, ci și pentru litoraluri.

Doresc să le mulțumesc colegilor cu care am discutat această problemă, pentru modul responsabil în care privesc protecția oceanelor. Provin dintr-o țară care nu are ieșire la mare, însă, în calitate de cetățean european, mă simt responsabilă pentru protejarea oceanelor împotriva poluării provocate de interesele de afaceri și pentru integrarea principiilor celui de-al treilea pachet maritim, de care avem nevoie urgentă, după cum a propus Comisia pentru afaceri juridice.

Georg Jarzembowski, *în numele Grupului PPE-DE*. – (DE) Domnule președinte, domnule vicepreședinte al Comisiei, Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) și al Democrațiilor Europene susține versiunea directivei de modificare, negociată de raportor cu Consiliul, care introduce sancțiuni pentru poluarea cauzată de nave. Dorim să îl felicităm pentru munca depusă. De asemenea, dorim să îl felicităm pe domnul vicepreședinte, pentru că, fără ajutorul Comisiei, nu s-ar fi putut ajunge la un acord cu Consiliul în prima lectură. Este o zi mare pentru noi, pentru că putem încheia acest dosar important la finalul acestei perioade.

Trebuie să reținem în permanență că noile reglementări au devenit necesare deoarece Curtea de Justiție a Comunităților Europene, prin sentințele sale din 2005 și 2007, a arătat în final că, pe baza primului pilon,

se pot crea prevederi legislative noi, inclusiv prevederi de drept penal. Avem nevoie de această legislație pentru a proteja mărilor de acțiunea navelor și de comportamentul căpitanilor, al deținătorilor de nave și al altor persoane implicate. Legislația privind răspunderea civilă nu a fost suficient de eficientă până acum.

E mult mai ieftin să deversezi ilegal o substanță în mare. Cu siguranță, nu este însă și un lucru corect. Prin urmare, avem nevoie de sancțiuni reale. Doresc să îi mulțumesc raportorului pentru acest acord la care au ajuns toate cele trei instituții. În mod evident, poluarea gravă cauzată de nave trebuie clasificată și pedepsită ca infracțiune, iar poluarea minoră cauzată de nave poate fi considerată contravenție, astfel încât să existe o distincție între gravitatea celor două tipuri de activități. Cu toate acestea – iar acest lucru este foarte important – poluarea minoră repetată cauzată de nave trebuie considerată acum infracțiune, deoarece contribuie la poluarea globală a oceanelor, iar această problemă nu trebuie neglijată.

Trebuie să transmitem semnale clare în acest sens și trebuie să solicităm statelor membre să pună imediat în aplicare această directivă. Sper că acest apel va ajunge și la Consiliu. Doar prin stabilirea unor sancțiuni penale disuasive ne putem proteja oceanele.

Silvia-Adriana Țicău, în numele Grupului PSE. – Doresc și eu să îl felicit pe colegul de Grandes Pascual și să menționez faptul că, într-adevăr, poluarea mărilor trebuie să fie un subiect pe care să îl discutăm mai des. Din păcate, pot să dau exemplul Mării Negre, care doar în ultimii doi ani, faptul că a devenit foarte poluată a dus la o creștere de patru ori a volumului de alge, tocmai datorită unei concentrații foarte mari de nitrați.

Evident, transportul maritim, din păcate, este responsabil de o parte a acestei poluări și această directivă vine de fapt să trateze deversările ilegale ale navelor, care au fost săvârșite fie prin neglijență, fie cu rea intenție, fie prin imprudență. Practic, Directiva armonizează definiția poluării cauzate de nave, săvârșită de persoane fizice sau juridice, domeniul de aplicare a răspunderii acesteia și natura penală a sancțiunilor care pot fi aplicate în cazul unor astfel de infracțiuni comise de persoane fizice.

Vreau să menționez că pentru consolidarea siguranței maritime și prevenirea poluării cauzate de nave a fost deja adoptat la nivel european un ansamblu coerent de măsuri legislative. Această legislație se referă și se adresează statelor de pavilion, proprietarilor de nave și societăților de clasificare, statelor de port și statelor de coastă.

Este important însă să consolidăm sistemul actual de sancționare a deversărilor ilegale ale navelor, prin completarea legislației respective. Trebuie să subliniem faptul că această legislație a fost necesară tocmai pentru că normele existente cu caracter preventiv nu au fost suficient aplicate și, din păcate, convenția MARPOL 73/78 nu a fost aplicată suficient. De aceea cred că este important să existe acest pachet legislativ și faptul că au fost opinii date și de Comisia JURI și de Comisia pentru petiții cred că arată importanța acestui subiect.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Nu mai trebuie spus că atât Comisia Europeană cât și Parlamentul European au o obligație legislativă și executivă față de cetățenii europeni, care sunt, în cele din urmă, afectați de poluarea produsă în zonele maritime.

Privesc acest subiect din punct de vedere al regulamentului anterior și al punerii sale în aplicare, care a avut ca obiectiv protejarea mediului, a mărilor și a litoralurilor învecinate. Doresc să subliniez că regulamentul și amendamentul la directive sunt necesare, însă, totuși, nepotrivite. Cel mai important lucru este modul în care acestea sunt puse în aplicare.

Nu e normal să aruncăm reziduuri în mare și să plătim o amendă care costă mai puțin decât ar costa respectarea prevederilor directivei. Din acest motiv, înainte de toate, trebuie să ne concentrăm pe monitorizare. Avem în prezent la dispoziție suficiente opțiuni tehnologice pentru a ne asigura că apa și litoralurile se pot bucura de protecția unei politici pe termen lung care să guverneze utilizarea și protejarea întregii flore și faune.

Susțin propunerea de modificare a directivei, deoarece consider că este deosebit de important să înființăm un organism specializat pentru Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă, ale cărei activități vor avea ca scop punerea în aplicare a acestei directive.

Antonio Tajani, *vicepreședinte al Comisiei*. – (IT) Domnule președinte, onorați deputați, la finalul acestei dezbateri trebuie să apreciem cooperarea interinstituțională între Parlament, Consiliu și Comisie, pe care domnul Jarzembowski a subliniat-o în discursul său. De asemenea, doresc să-i mulțumesc raportorului pentru munca depusă.

De această dată, instituțiile au demonstrat, la finalul acestui mandat parlamentar, că pot lucra împreună și pot ajunge la o soluție în prima lectură și consider că acesta este un mesaj transmis cetățenilor, în ajunul alegerilor europene.

Se transmite, de asemenea, un mesaj în domeniul sensibil al transporturilor și, deoarece aceasta este una din ultimele dezbateri care implică Comisia pentru transport și turism, doresc să mulțumesc tuturor membrilor acestei comisii pentru eforturile depuse în colaborare cu Comisia Europeană și cu mine însumi, pentru a găsi soluții practice la diverse probleme importante, la unele dintre acestea lucrându-se de luni bune. Acest lucru a fost posibil datorită inteligenței deputaților în Parlamentul European, dar și efortului depus pentru a asigura o colaborare eficientă și am demonstrat că, atunci când avem o serie de obiective clare de atins, birocrăția nu este o barieră pentru cetățeni, ci un instrument eficient în vederea îndeplinirii necesităților acestora.

Cred că astăzi și, desigur, mâine, la votare, Parlamentul își va demonstra din nou eficiența și dorința de a lucra în permanență pentru populație. Deci, în urma acestei dezbateri și în urma votului, Comisia, Parlamentul și Consiliul umplu un vid legislativ și, începând de mâine, le oferă statelor membre posibilitatea de a-i urmări mai bine pe aceia care ne poluează mările: un alt pas făcut de instituțiile europene în direcția consolidării drepturilor și libertăților cetățenilor europeni.

Luis de Grandes Pascual, raportor. – (ES) Domnule președinte, nu voi vorbi foarte mult și cred că onorații deputați vor aprecia acest lucru, având în vedere ora înaintată. Domnule Tajani, doresc să vă mulțumesc din nou, pentru că, prin cel de-al treilea pachet maritim, v-ați demonstrat entuziasmul și capacitățile politice, iar acestea au făcut posibilă atingerea la un acord cu Consiliul și realizarea unui consens între Parlament, Consiliu și Comisie, în ultimele zile ale acestui mandat parlamentar.

Cred că trebuie să ne felicităm. Desigur, apreciez colaborarea apropiată a raportorului pentru aviz al Comisiei pentru afaceri juridice și a raportorului pentru aviz al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară.

Doresc să mulțumesc și raportorilor alternativi, pentru efortul și colaborarea lor; sunt sigur că adoptarea de mâine a unui acord în prima lectură referitor la un regulament atât de important, care va încheia lucrările celui de-al treilea pachet maritim, reprezintă un succes pentru Parlament și pentru cele trei instituții ale Uniunii Europene; încă o dată, acesta justifică procedura utilă de codecizie care ne permite să purtăm un dialog constructiv în beneficiul tuturor cetățenilor Uniunii Europene.

Președintele. – Vă mulțumesc, domnule comisar, nu doar pentru activitatea în calitate de comisar, ci și ca deputat în Parlamentul European.

Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc mâine (marți, 5 mai 2009).

24. Protejarea drepturilor consumatorilor (dezbateră)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateră asupra întrebării cu solicitare de răspuns oral adresate Comisiei de Arlene McCarthy, în numele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, referitoare la propunerea de directivă privind drepturile consumatorilor (O0076/2009 – B60232/2009).

Arlene McCarthy, autoare. – Domnule președinte, știu că doamna comisar Kuneva se află aici și salut șansa de a putea schimba opinii asupra propunerii Comisiei privind drepturile consumatorilor în această ultimă sesiune din mandatul Parlamentului, chiar dacă ora este una foarte târzie.

Am elaborat un document de lucru și probabil rețineți că grupul de lucru al Comisiei IMCO, condus de mine în calitate de președinte și raportor, a hotărât să nu grăbească această propunere fără a lua în calcul toate implicațiile sale, mai ales că a fost descrisă drept reprezentând schimbarea cea mai radicală în abordarea legislației privind drepturile consumatorilor din Europa.

Consider că această comisie și-a îndeplinit foarte bine sarcinile, efectuând o audiere publică, o serie de schimburi de opinii, o prezentare privind evaluarea impactului, la sugestia domnului Harbour, și o consultare online care a primit aproximativ 100 de răspunsuri de la organizații din întreaga Europă în doar trei săptămâni.

Am avut, de asemenea, un schimb de opinii cu reprezentanți ai 27 de parlamente naționale, la care a fost invitată și doamna comisar. Doamnă comisar, sunt conștientă că dumneavoastră și echipa dumneavoastră știți foarte bine că această propunere este una controversată și că trebuie efectuate analize amănunțite în mai multe privințe.

Apreciem impulsul de a îmbunătăți drepturile consumatorilor pe piața internă. Suntem de acord că trebuie îmbunătățită funcționarea pieței interne de la întreprinderi la clienți, eliminând barierele ce stau în calea comerțului transfrontalier, însă, de asemenea, trebuie să ne asigurăm consumatorii că se pot aștepta în continuare la un nivel ridicat de protecție.

În timpul deliberărilor, dezbaterii și consultărilor cu părțile implicate, am primit numeroase sesizări privind lipsa de claritate și certitudine a acestei propuneri. Am încurajat organizațiile pentru protecția consumatorilor și întreprinderile implicate să inițieze un dialog privind felul în care putem face ca această propunere să funcționeze și știu că și doamna comisar a primit o scrisoare elaborată în comun de organizațiile pentru protecția consumatorilor și de întreprinderi, care a fost copiată pentru a o citi toți deputații. Doresc să citez din această scrisoare. Se menționează: „acordăm o importanță deosebită clarității juridice și calității propunerii, precum și necesității de a ști ce consecințe și ce schimbări ar aduce, în comparație cu situația actuală. Considerăm că sfera de cuprindere și consecințele acestei propuneri sunt foarte neclare, în special din punct de vedere al impactului său asupra legislației naționale”.

Preocupările lor sunt clare. Trebuie să fim clari în propunerea finală. Le cerem consumatorilor să renunțe la o parte din drepturile pe care le au conform legislației naționale? Dacă da, ce primesc consumatorii în schimb? Dacă nu le cerem să renunțe la anumite drepturi conform dreptului contractual, precum dreptul de a respinge, în dreptul britanic și irlandez, întreprinderile se confruntă în continuare cu 27 de seturi diferite de reglementări pentru consumatori, a căror abolire era un obiectiv principal încă din prima fază?

Împreună cu colegii mei, consider că prima prioritate este să evaluăm ce va face această propunere pentru consumatori și întreprinderi, din punct de vedere practic. Din acest motiv, întrebările cu solicitare de răspuns oral din seara aceasta identifică o serie de aspecte cheie asupra cărora dorim să lucrăm cu dumneavoastră și, deci, trebuie să ne asigurăm că le abordăm, pentru a ajunge la un set de reguli avantajoase pentru toate părțile interesate. Întrebările noastre se axează, deci, pe detalii din anumite domenii în care am vrea să vedem progrese.

O parte din membrii grupului de lucru erau preocupați de deficiențele evaluării de impact și doreau să vadă mai clar care ar fi costurile fragmentării juridice în cazul în care nu întreprindem nicio acțiune. De asemenea, doresc mai multe informații privind impactul economic al propunerii, nu doar privind impactul cerințelor de informare.

Pe scurt, am dori ca, înainte de reunirea Parlamentului în iulie, Comisia să aloce puțin timp următoarelor activități (toate acestea sunt prezentate în întrebarea cu solicitare de răspuns oral): analiza implicațiilor practice și juridice ale propunerii asupra drepturilor consumatorilor în fiecare stat membru; clarificarea relației dintre prevederile complet armonizate ale directivei și reparațiile generale disponibile în dreptul contractual național; clarificarea corelației dintre proiectul de propunere și legislația comunitară în vigoare, în special directiva privind practicile comerciale neloiale, directiva privind comerțul electronic, directiva privind serviciile, regulamentul Roma I și, desigur, propunerea CCR. Dorim ca evaluarea de impact să conțină date suplimentare, pentru a putea analiza și demonstra beneficiile și costurile acestei propuneri și eventualele abordări alternative pe care ne putem baza.

Dorim să ne ajutați și vom colabora cu dumneavoastră, pentru a ne asigura că sprijinim un dialog între părțile interesate, privind măsurile ce sunt necesare pentru a crea beneficii practice reciproce pentru întreprinderi și consumatori.

Doamnă comisar, consider că se poate elabora o propunere practică, asupra căreia să putem lucra și care să fie susținută de toate părțile implicate. Vă asigur că deputații în Parlamentul European doresc să colaboreze în continuare cu dumneavoastră pentru a asigura elaborarea și, la un anumit moment, votarea în acest Parlament a unei noi directive privind drepturile consumatorilor.

Meglana Kuneva, membră a Comisiei. – Domnule președinte, îi mulțumesc foarte mult lui Arlene McCarthy pentru cuvintele adresate, pentru că, într-adevăr, s-a muncit foarte mult la această directivă. Aș dori, însă, ca această directivă, la care vom lucra în continuare, să nu fie doar adoptată, ci și acceptată de toate părțile interesate. Nu vom scuti niciun efort în acest sens. Pentru că aceasta este ultima noastră ședință, doresc să vă mulțumesc din suflet tuturor, în special lui Arlene, în calitate de președintă a comisiei noastre, precum și

domnului Harbour și în special doamnei Cederschiöld. Sper să ținem legătura într-un fel sau altul, deoarece a fost o reală plăcere să colaborez cu dumneavoastră și sper ca această situație să continue și pe viitor.

Mă voi axa acum pe următorii pași importanți pentru directivă, deoarece consider că această directivă este foarte importantă pentru noi toți. Avem nevoie de această directivă pentru piața internă a secolului XXI. Trebuie să spun că, înainte de a elabora propunerea, Comisia a efectuat o analiză legislativă comparativă, „Compendiul”, care a cuprins legislațiile statelor membre ce transpun directivele privind protecția consumatorilor pe care le revizuiam acum. În prezent, Comisia analizează în detaliu diferitele prevederi ale propunerii, împreună cu statele membre, pentru a putea înțelege mai bine impactul practic asupra legislațiilor naționale.

Echipa mea pregătește un tabel, care va ilustra impactul propunerii asupra nivelurilor de protecție a consumatorilor existente pe întreg teritoriul Uniunii Europene. Tabelul va cuprinde acele prevederi (de exemplu durata perioadei de retragere și de garanție legală) pentru care se poate evalua dacă propunerea va avea ca rezultat o creștere sau o scădere incontestabilă a protecției consumatorilor în diversele state membre. Tabelul va fi disponibil cel târziu la sfârșitul lunii mai.

În baza propunerii, statele membre vor putea păstra reparații generale pentru produsele ce prezintă defecte, conform dreptului contractual, cu condiția ca cerințele legale pentru exercitarea acestor reparații să difere de cerințele ce se vor aplica în cazul reparațiilor reglementate prin propunere. Consider că această interacțiune între propunere și elementele de drept contractual național general ar putea fi prezentată mai clar în text. Aceasta înseamnă că se pot păstra reparații precum dreptul de a respinge bunuri care prezintă defecte în Marea Britanie și normele în materie de *garantie des vices cachés* în Franța. Sunt, însă, pregătită să iau în considerare alternative pe baza cărora propunerea să poată integra elemente ale acestor reparații naționale, dacă Parlamentul și Consiliul preferă o astfel de soluție.

Propunerea completează Directiva privind practicile comerciale neloiale (UCP). În timp ce UCP protejează colectiv consumatorii împotriva practicilor comerciale dubioase desfășurate de comercianți necinstiți, proiectul de directivă privind drepturile consumatorilor asigură drepturi contractuale individuale pentru consumatorii ce încheie un contract cu un comerciant, drepturi de care aceștia se pot prevala în fața instanțelor civile. În ceea ce privește directiva privind serviciile și directiva privind comerțul electronic, cerința de informare prevăzută în aceste directive se va aplica suplimentar față de cerințele propunerii și va prevala în caz de conflict cu propunerea.

În final, în ceea ce privește regulamentul Roma I, preambulul la propunere arată că propunerea nu afectează regulamentul. Prin urmare, dreptul național aplicabil contractelor cu consumatorii, conform proiectului de directivă, va fi determinat exclusiv de regulament.

În elaborarea propunerii, Comisia s-a bazat pe constatările contractului cadru de referință (CCR), de exemplu lista neagră a termenilor contractuali neloiali, regulile ce se aplică în cazul înșelăciunilor și al livrărilor, precum și simplificarea cerințelor de informare precontractuală.

Este important să asigurăm pe viitor coerența între CCR și directiva privind drepturile consumatorilor. Deoarece CCR este un proiect pe termen mai lung, va trebui să ne asigurăm că definițiile și regulile finale ale directivei privind drepturile consumatorilor vor fi încorporate în secțiunea CCR care menționează contractele cu consumatorii.

Propunerea de directivă privind drepturile consumatorilor a fost precedată de o riguroasă evaluare de impact. Evaluarea de impact a exprimat în formă bănească sarcina administrativă ce se va acumula ca urmare a modificărilor propuse și a comparat-o cu costul conformității pe care trebuie să îl suporte comercianții ce vând către alte state membre, ca urmare a fragmentării regulamentului privind protecția consumatorilor și a regulamentului Roma I. Evaluarea a arătat că armonizarea completă a drepturilor esențiale ale consumatorilor ar avea efecte pozitive puternice asupra integrării pieței interne și asupra încrederii consumatorilor. În fazele inițiale ale procesului legislativ, s-a arătat că ar putea fi nevoie de mai multe elemente și de o analiză mai riguroasă a comportamentului și preferințelor consumatorilor în ceea ce privește reparațiile pentru vânzări. Intenționez să lansez în viitorul apropiat un studiu de calitate asupra acestei probleme, pentru a strânge probe în urma unor întrevederi amănunțite cu consumatorii și comercianții. Rezultatele studiului ar trebui să fie disponibile în cel de-al treilea trimestru al anului 2009.

Comisia s-a angajat să poarte un dialog constructiv – acesta este angajamentul meu politic față de dumneavoastră – cu părțile cele mai afectate de proiectul de directivă pe parcursul procesului legislativ. În acest scop, voi reuni în iunie 2009 reprezentanți ai consumatorilor și ai întreprinderilor, pentru a clarifica

diverse elemente ale propunerii și pentru a discuta aspectele cele mai importante. Parlamentul va fi ținut la curent.

Doresc să adaug că săptămâna trecută m-am întâlnit cu toate organizațiile pentru protecția consumatorilor aflate sub egida BEUC și am discutat din nou această problemă. Două zile mai târziu, cel puțin 10 reprezentanți ai Camerei Lorzilor au venit să discute această directivă la Bruxelles. Iată un semnal foarte bun că interesul asupra politicii consumatorilor se află în creștere, așa cum și trebuie în cazul pieței interne.

Malcolm Harbour, în numele Grupului PPE-DE. – Domnule președinte, în primul rând doresc să îi mulțumesc doamnei Kuneva pentru munca depusă în domeniul protecției consumatorilor, deoarece acesta este ultima noastră șansă de a putea dezbate împreună cu dumneaei în cadrul Parlamentului. Doamnă comisar, v-am apreciat devotamentul și cred că aceasta este părerea întregii comisii.

Știu că poate pentru dumneavoastră a fost oarecum dezamăgitor faptul că ați avut impresia că nu am putut revizui cu rigurozitate această propunere, pentru a o prezenta în prima lectură înainte de încheierea acestui mandat. Cred, însă, că istoria va arăta că am făcut ceea ce trebuia, pentru că activitatea doamnei Arlene McCarthy – analiza evaluării de impact, diferitele probleme ridicate – a accentuat conștientizarea propunerii și a implicat mult mai multe persoane, după cum ați indicat chiar dumneavoastră.

Din punctul meu de vedere – și acestea sunt aspectele esențiale pe care doresc să le menționez în timpul scurt pe care îl avem la dispoziție – una din principalele lacune ale acestei propuneri este cadrul strategic general pe care Comisia dorește să îl urmărească în evoluția acquis-ului din domeniul protecției consumatorilor.

Această propunere se referă la produse, însă, la finalul acestui an, înainte de a o pune în aplicare, va intra în vigoare directiva privind serviciile, care, la rândul ei, ridică o serie de probleme pentru consumatori. Știm că vă preocupați și de produsele digitale, de ambalaje, călătorii și așa mai departe.

Cred că trebuie să vedem cum intenționați să procedați cu acest pachet privind produsele, ca parte a unei strategii mai extinse pentru gestionarea acquis-ului în domeniul protecției consumatorilor. Acest lucru este foarte important. Acesta trebuie să fie monitorizat pentru a observa care vor fi efectele sale; trebuie să facă parte dintr-un proces global. Acesta este unul dintre lucrurile care mă nemulțumesc puțin în abordarea adoptată până acum. Sper că voi putea soluționa această problemă.

Mă bucur că ați menționat Camera Lorzilor, pentru că și eu voiam să aduc în discuție acest subiect. I-am asigurat că raportul lor va putea avea o contribuție semnificativă asupra rezultatului, având în vedere timpul pe care îl avem la dispoziție. Ne așteptăm la un rezultat excelent pentru consumatorii europeni și pentru piața internă.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Domnule președinte, doamnă comisar, doresc să fac referire la documentul de lucru al doamnei McCarthy și al doamnei Wallis. În beneficiul viitorului Parlament, acesta adresează întrebările ridicate de această propunere de armonizare maximă și evidențiază riscul pe care îl percep unele țări, acela de slăbire a protecției propriilor lor consumatori.

Pe de altă parte, Comisia dorește pe bună dreptate extinderea comerțului transfrontalier, care este anormal de redus pentru o piață internă. Nu voi prezenta din nou întreaga situație – pentru că doamna McCarthy a făcut deja acest lucru – însă îmi permit să îi dau Comisiei câteva sfaturi.

În primul rând, sper că doamna Kuneva își va continua activitatea și sper că va reuși aprobarea unui proiect de directivă orizontală. Totuși, veți obține acest lucru doar dacă, mai întâi, veți evalua foarte exact impactul asupra tuturor legislațiilor naționale, ceea ce nu s-a făcut; în al doilea rând, dacă poziționați foarte exact această propunere în raport cu reglementările, directivele și acordurile existente și propuse la nivelul Uniunii Europene, ceea ce nu s-a făcut; în al treilea rând, dacă stipulați foarte clar că se păstrează unele reguli de principiu, precum regula privind defectele ascunse, ceea ce nu s-a făcut; și, în al patrulea rând și cel mai important, ce nivel de protecție va rezulta din punerea în aplicare a directivei, nu doar care vor fi prevederile.

Din acest punct de vedere, propunerea nu este ceea ce se consideră un document clar. Și totuși, de așa ceva avem nevoie: de o armonizare care să crească nivelul de protecție. Pe scurt, doamnă comisar, părerea mea este că v-ați grăbit. Sfatul meu este să alocați o perioadă mai mare de timp pregătirii acestei propuneri, după care să puteți prezenta toate argumentele care să vă permită să convingeți pe deplin guvernele naționale și Parlamentul European.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) În prezent există loc de îmbunătățiri în domeniul reglementărilor privind protecția consumatorilor. Negocierile nu au început, Parlamentul nu a dat o declarație, iar statele

membre tocmai își încep dezbaterile. Avem nevoie de o armonizare *completă* în domeniul protecției consumatorilor.

Am notat trei aspecte care cred că merită menționate. 1. Un domeniu de acțiune mai clar al directivei. 2. În prezent, produsele cu defecte de fabricație pot fi returnate în maxim doi ani; această perioadă trebuie mărită la trei ani. 3. Termenul de retragere trebuie stabilit la un an, ceea ce va crește protecția consumatorilor în majoritatea statelor membre. Existența unor reguli clare, care să nu fie ambigue și un nivel ridicat al protecției consumatorilor avantajează atât consumatorii cât și întreprinderile. Regulile neclare pot aduce atingere companiilor și întreprinderilor mici și mijlocii. Consiliul și Parlamentul trebuie să integreze aceste trei aspecte centrale într-o propunere complet armonizată.

Deoarece aceasta este ultima mea dezbatere împreună cu Meglena Kuneva, doresc să îi mulțumesc pentru colaborarea foarte plăcută pe care am avut-o.

Meglena Kuneva, membră a Comisiei. – Domnule președinte, doresc să încep prin a-i răspunde domnului Harbour. Îmi dau seama foarte bine de ce trebuie abordată problema serviciilor, iar serviciile reprezintă cu siguranță o parte foarte importantă a strategiei privind protecția consumatorilor pentru perioada 2007-2013. Îmi dau seama că economia europeană este una a serviciilor.

În ceea ce privește faptul că nu abordăm, de exemplu, produsele digitale și le excludem din domeniul propunerii, pot spune că problema protecției consumatorilor în ceea ce privește serviciile digitale a fost ridicată în cadrul consultării privind Cartea verde. O serie de părți implicate, în special organizațiile pentru protecția consumatorilor, consideră că acest subiect este unul important. Cu toate acestea, el a ridicat serioase preocupări în rândul întreprinderilor, iar respondenții au susținut că este nevoie de o analiză mai amănunțită, având în vedere complexitatea problemei.

În acest scop, Comisia va desfășura un studiu, pentru a determina la ce se referă problema și câți consumatori sunt afectați ca urmare a excluderii produselor digitale. Mă voi referi la problemele digitale data viitoare, cu argumente solide.

Nu doresc să irosc timpul Parlamentului, nici pe cel al consumatorilor și al întreprinderilor, drept pentru care doresc să vă informez că mâine vă voi prezenta ghidul digital, împreună cu comisarul Reding. Acest ghid foarte practic se bazează pe legislația existentă – aproximativ 20 de directive – și reprezintă un fel de compendiu al lucrurilor pe care le putem face chiar acum pentru a ne pune în aplicare drepturile, pentru că, uneori, cea mai importantă problemă este felul în care punem în aplicare legislația.

În ceea ce privește observațiile domnului Toubon, trebuie să spun că, în baza propunerii, statele membre își vor putea păstra reparațiile prevăzute în dreptul general contractual pentru produsele care prezintă defecte, ceea ce înseamnă că se pot menține reparațiile precum dreptul de a respinge în Marea Britanie sau *garantie des vices cachés* în Franța.

Câteodată trebuie să alocăm mai mult timp pentru explicarea conținutului unei directive, iar colegii mei fac acest lucru în Consiliu. Trebuie, cel puțin, să clarificăm ce intenționăm printr-un text sau altul, iar aceasta este faza în care putem soluționa în mod clar probleme discutabile.

Comisia analizează acum mai amănunțit diferitele prevederi ale propunerii împreună cu statele membre, pentru a înțelege mai bine impactul practic asupra legislației naționale, după cum ați cerut dumneavoastră, domnule Toubon, și Parlamentul. Vom lua toate măsurile pentru ca totul să fie clar. Acest text este unul juridic; acest text este unul civil; până și traducerea acestui text juridic reprezintă o adevărată provocare. Prin urmare, vom oferi explicații și vom colabora îndeaproape cu Consiliul și cu Parlamentul în această privință.

Vă mulțumesc din nou pentru ultimul comentariu, doamnă Cederschiöld. Voi reține propunerile dumneavoastră. Aveți dreptate când spuneți că negociem directiva. Am ascultat cu mare atenție, însă doresc să vă spun că nu voi face compromisuri într-o privință, și anume în legătură cu armonizarea completă.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Zita Pleštinská (PPE-DE), în scris. – (SK) Nivelul protecției consumatorilor diferă de la un stat membru la altul. În audierile Comisiei IMCO, reprezentanții grupurilor voluntare pentru protecția consumatorilor din vechile state membre nu au raportat probleme financiare. Deseori, consumatorii plătesc pentru serviciile

acestor grupuri, înainte de a se decide asupra unei achiziții. Aceasta ajută aceste organizații să rămână independente.

Organizațiile de protecția consumatorilor din Slovacia primesc 1 52.000 de euro pentru a-și finanța activitățile. Mă îngrijorează faptul că o astfel de sumă derizorie va descuraja aceste organizații și le va îndepărta de obiectivul lor, acela de apărare a drepturilor consumatorilor.

În urma expansiunii UE, este tot mai dificil și mai complex să fii consumator. O întreagă serie de probleme vizează direct consumatorii, începând de la achiziționarea unor produse fără defecte până la încrederea în tranzacții sau cumpărăturile și publicitatea online. Deoarece multe dintre aceste probleme depășesc frontierele statelor individuale, avem nevoie de o legislație armonizată și de eforturi sporite, pentru a conștientiza situația și a nu deveni simpli pioni în mâinile companiilor cu experiență. Din aceste motive, consumatorii trebuie să știe cum să folosească portalurile ce le furnizează informații actualizate, de exemplu RAPEX pentru produsele periculoase, SOLVIT pentru piața internă, DOLCETA pentru conștientizarea financiară și multe altele. Centrul european al consumatorilor și Jurnalul european pot, de asemenea, ajuta consumatorii în mod considerabil.

Doamnă comisar Kuneva, în numele Comisiei, trebuie să solicitați mai ales noilor state membre să nu submineze protecția consumatorilor, neacordând suficient sprijin organizațiilor pentru protecția consumatorilor.

25. Recomandare adresată Comisiei referitoare la plângerea 185/2005/ELB (prezentare succintă)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă raportul elaborat de Miguel Angel Martínez Martínez, în numele Comisiei pentru petiții, referitor la raportul special al Ombudsmanului European ca urmare a proiectului de recomandare al acestuia adresat Comisiei Europene referitor la plângerea nr. 185/2005/ELB (2009/2016(INI)) (A6-0201/2009).

Miguel Angel Martínez Martínez, raportor. – (ES) Domnule președinte, doamnă comisar, în 2005, un interpret independent a constatat că, după împlinirea vârstei de 65 de ani, Comisia Europeană nu i-a mai solicitat serviciile și a depus o plângere la Ombudsmanul European, plângându-se că era discriminat și că s-au încălcat prevederile Cartei drepturilor fundamentale.

Această problemă nu este una recentă: cu mai mulți ani în urmă, Comisia și Parlamentul luaseră hotărârea de a nu mai angaja interpreți independenți care depășeau vârsta de pensionare a propriului lor personal.

Interpreții afectați de această decizie au prezentat situația Curții de Justiție și au câștigat în primă instanță, însă, din cauza unor defecte de formă, nu de fond, au pierdut în faza de contestație.

Luând în considerare cazuri și decizii anterioare, Ombudsmanul a efectuat o analiză riguroasă a plângerii și a concluzionat că, într-adevăr, a avut loc o discriminare și s-au încălcat prevederile Cartei drepturilor fundamentale. prin urmare, a recomandat Comisiei să schimbe regula respectivă, conform măsurilor deja luate de Parlament în baza deciziei Tribunalului de Primă Instanță.

Comisia a ignorat recomandarea Ombudsmanului, acesta din urmă văzându-se obligat să ceară sprijinul Parlamentului, care a transmis cazul Comisiei pentru petiții. Comisia pentru petiții avea trei motive pentru a susține Ombudsmanul în rezoluția adoptată în unanimitate de comisie.

În primul rând, pentru a se alina poziției Parlamentului, care angaja deja interpreți independenți peste 65 de ani, când acest lucru era necesar.

În al doilea rând, pentru că avea obligația de a susține Ombudsmanul. Parlamentul consideră că Ombudsmanul reprezintă uneori o instituție problematică, însă una foarte importantă pentru sistemul nostru juridic.

În al treilea rând, am considerat că este important să-i reamintim Comisiei Europene că nu este mai presus de celelalte instituții comunitare, în special de cele responsabile cu examinarea și supravegherea activității sale.

Iată-ne, deci, în plen, prezentând rezoluția adoptată în unanimitate de Comisia pentru petiții, după cum am spus, și prin care îi cerem Comisiei să pună în aplicare recomandarea Ombudsmanului: repetăm faptul că

Ombudsmanul, la fel ca și Parlamentul, este mai presus de Serviciul juridic al Comisiei, care este un departament important, însă pur administrativ. Nimic mai puțin și nimic mai mult.

Domnule președinte, domnule comisar, trebuie să recunosc că am încercat să ajungem la un consens pe parcursul acestui proces, însă au existat o serie de presiuni pentru ca raportul să nu ajungă în plen și chiar și acum unele comentarii sugerează că nici poziția Parlamentului nu va fi luată în seamă. Acest lucru este foarte surprinzător și nu vine din partea comisarilor ci, mai degrabă, din partea unor persoane cu funcții administrative importante – puține, însă persoane cu funcții importante – care sunt convinse că sunt angajați permanenți, spre deosebire de deputații în Parlamentul European și chiar de comisari care, prin definiție, se află aici pe termen scurt.

Domnule președinte, doamnă comisar, stimați colegi, subliniez dorința noastră de a coopera și de a ne înțelege bine cu Comisia, însă ne vedem nevoiți să respingem comportamentul pe care l-am menționat anterior. Să sperăm că votul de mâine va reflecta ceea ce s-a întâmplat în Comisia pentru petiții: un vot majoritar sau unanim în sprijinul Ombudsmanului, Parlamentul arătându-i Comisiei că lucrurile sunt așa cum trebuie să fie și că toată lumea își cunoaște locul.

Meglana Kuneva, membră a Comisiei. – Domnule președinte, în primul rând, aș dori să subliniez buna credință cu care a acționat Comisia, respectând cu strictețe toate reglementările legale. Nu am dorit niciodată să avem un conflict cu Ombudsmanul, cu atât mai puțin cu Parlamentul European. Părerea noastră era aceea că Ombudsmanul ne va recunoaște poziția.

Voi începe prin a spune că, de-a lungul timpului, condițiile de muncă pentru *agenții auxiliari interpreți de conferință* (ACI) s-au apropiat tot mai mult de cele prevăzute în Statutul funcționarilor. Începând cu anul 2000, interpreții independenți au fost afiliați Statutului funcționarilor, după decizia Consiliului de Miniștri, care prevedea că aceștia pot plăti impozit comunitar, nu impozit național pe venitul de la instituțiile europene.

Apoi, începând cu anul 2004, situația lor a fost prevăzută în articolul 90 din Condițiile de angajare a celorlalți agenți, motiv pentru care acum sunt cunoscuți sub titulatura de ACI. Limita de vârstă de 65 de ani este prevăzută în Statutul funcționarilor, care se aplică în cazul tuturor categoriilor de personal ce lucrează pentru instituții, fie că este vorba de funcționari, de personal temporar, contractual sau auxiliar sau de asistenți parlamentari, în urma recente adoptări a unui nou regulament în acest sens. Comisia și Parlamentul au aplicat această regulă pentru ACI între 2000 și 2004.

În baza unei decizii a Tribunalului de Primă Instanță din 2004 care prevedea că nerecrutarea ACI peste vârsta de 65 de ani reprezintă discriminare, instituțiile au suspendat aplicarea acestei reguli. Cu toate acestea, în urma unei contestații la decizie, Tribunalul a declarat-o nulă. Prin urmare, Comisia a revenit la practicile anterioare.

Pentru că nu mai există o decizie a Tribunalului în acest sens, considerăm că se aplică reglementarea anterioară, iar Comisia trebuie să aplice regulile ce derivă din regulamentul Consiliului din anul 2000 și să nu mai recruteze persoane peste 65 de ani, așa cum se întâmplă și cu restul personalului.

Libertatea serviciilor de interpretare ale instituțiilor de a recruta ACI în funcție de necesități este esențială pentru asigurarea eficienței a serviciilor de interpretare de conferință. Aceasta face posibilă acoperirea cererii regulate și previzibile prin personal permanent, în timp ce în situațiile de cerere fluctuantă și foarte ridicată se recrutează ACI.

Acest sistem încercat și testat a făcut posibil ca instituțiile să răspundă solicitărilor de interpretare în funcție de cerere, ultimele recrutări reprezentând un succes. În același timp, s-au ținut sub control costurile. Această abordare susține și o politică activă de pregătire a tinerilor interpreți de conferință.

Într-un final, doresc să salut colaborarea pozitivă între Parlament și Comisie în această privință și doresc să îi mulțumesc în special domnului vicepreședinte Martínez Martínez pentru colaborarea valoroasă pe care a avut-o cu colegul meu, domnul comisar Orban, într-o fază anterioară.

Miguel Angel Martínez Martínez, raportor. – (ES) Domnule președinte, pentru că mi-a mai rămas un minut de la intervenția anterioară, doresc să îi răspund doamnei comisar Kuneva, care știe ce sentimente de prietenie și de afecțiune mă leagă de dumneaei și de domnul Orban. Însă doamna comisar nu a menționat nici măcar o singură dată recomandarea Ombudsmanului. Cu alte cuvinte, Ombudsmanul, care cunoaște toate argumentele doamnei comisar, a făcut o recomandare specifică, pe care Comisia pare să o ignore.

Nu îi cer doamnei Kuneva să îmi dea un răspuns personal pentru că, evident, nu dumneaei cunoaște aceste informații, însă toate informațiile pe care le-a prezentat sunt conforme cu ceea ce știam deja și cu ceea ce știe Ombudsmanul și, totuși, încă nu ne-a spus dacă, indiferent de toate acestea și știind că Ombudsmanul, care este familiarizat cu situația, recomandă schimbarea regulamentului, Comisia va acționa la solicitarea Ombudsmanului și la recomandarea Parlamentului în acest sens.

Meglana Kuneva, *membră a Comisiei*. – Domnule președinte, în acest moment nu vă pot spune decât că voi discuta cu domnul comisar Orban și mă voi asigura că veți primi un răspuns adecvat în această privință. Desigur, vom lua comentariile dumneavoastră foarte în serios și vă vom furniza ultima explicație pe care ați solicitat-o.

Președintele. – Vă mulțumesc, doamnă comisar și stimați colegi. Mulțumiri, de asemenea, întregului personal și tuturor interpreților, indiferent de vârstă.

Dezbaterea este închisă. Votarea va avea loc mâine (marți, 5 mai 2009).

26. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal

27. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 23.45.)